

Esperanto U S

Bi-monthly bulletin published by the Esperanto League for North America ★ 2007/1-2
Dumonata bulteno eldonata de la Esperanto-Ligo por Norda Ameriko ★ 2007/1-2

En la Numero

★ Kio novas en la Centra Oficejo?.....	2
★ Raporto de la Prezidanto.....	1, 4
★ Esperanto / NASK en NPR...5	
★ Project for local groups to promote Esperanto.....	5
★ Granda decido: Mi vojaĝos al Usono partoprenonte en NASK 2006!	6
★ Kiel organizi kongreson.....	7-9
★ Anonce.....	9
★ Kanalo al Klarpensado	10
★ Dialogo estas la Ŝlosilo al Paco en la Mezoriento.....	11
★ New from the Book Service.....	12-15
<i>Literatura parto:</i>	
★ Ĉe Ermito	16-17
★ Unu Sinjoro.....	17-18
★ Zenitko.....	19-20
★ Korespondi deziras	21
★ Kurackanto de la Indianoj Havasupajaj.....	22-23
★ <i>Recenze:</i> Pri praktika mistikismo – en Esperanto! ...	23
★ La Gepatra Lingvo kaj Esperanto: Nedisigeblaj Lingvaj Rajtoj de ĉiu Homo.....	24

Flago ĉe la LK, hotelo *Pueblo Amigo* en Tiĥuano

KOMPLEZE DE F. DORCIS

Raporto de la Prezidanto

Okaze de la sukcesoplena Landa Kongreso de ELNA/Esperanto-USA en Tiĥuano, Meksiko, la 27-30-an de julio, 2007

Saluton, karaj geamikoj!

La Kongreso

Kune partoprenis 97 entuziasmoj ĉe la hotelo *Pueblo Amigo*, kaj aliaj partoprenis en aparta baznivela kurso de Esperanto. La horaro sekvis la tradiciojn de multaj aliaj kongresoj: interkona vespero, solena malfermo, prelegoj, aferkunsidoj, raportoj, interesaj programeroj, distra vespero, bankedo, solena fermo kaj ekskursoj. Ni troviĝis en granda amikeco kaj vere internacia etoso.

(Daŭrigo sur p. 4)

Esperanto League for North America
PO Box 1129, El Cerrito CA 94530
USA/USONO

☎ 510/653-0998; 2510/653-1468

✉ elna@esperanto-usa.org

President/Prezidanto: Philip G. Dorcas
Vice President/Vicprezidanto: Steven D. Brewer

Secretary/Sekretario: Julie Spickler

Treasurer/Kasisto: Anna Bennett

Other Board Members/Aliaj estraranoj:
Joel Amis, Ĵenja Amis, D. Gary Grady,
Anjo Harlow, Lusi Harmon, Trevor
Andrews, Robert L. Read, Christopher
Zervic, Tim Westover.

Director, Central Office/Direktoro de la
Centra Oficejo: William Harris

Esperanto USA

Bi-monthly bulletin published by the
Esperanto League for North America
Dumonata bulteno publikigata de la
Esperanto-Ligo por Norda Ameriko
Vol. 45, No. 1-2 2007

ISSN 1056-0297

Editors/Redaktoroj: Joel Amis kaj
Ĵenja Amis

Layout/kompostado: Ĵenja Amis

✉ yevgeniya_amis@yahoo.com

Materials for **Esperanto USA** should be
sent to/Materialojn por **Esperanto USA**
oni sendu al:

Esperanto USA (Joel & Ĵenja Amis)

2025 Peachtree Rd. NE, #927,

Atlanta, GA 30309, USA/USONO

or by e-mail/aŭ retpoŝte al:

joelamis@yahoo.com

The opinions expressed in this bulletin
are those of the authors, and don't neces-
sarily represent the point of view of
ELNA or its bulletin/La opinioj esprimi-
taj en tiu ĉi bulteno apartenas al la
aŭtoroj, kaj ne nepre prezentas la vid-
punkton de ELNA aŭ ties bulteno.

Reprinting materials from this bulletin is
permitted, provided that due credit is
given, and a copy of the reprinted mate-
rial is sent to ELNA/Estas permesate
reaperigi materialojn el tiu ĉi bulteno,
kondiĉe ke oni ĝuste indiku la fonton kaj
ke oni sendu ekzempleron de la repub-
likigita materialo al ELNA.

Saluton karaj gesamideanoj!

Ni tre esperas ke vi ne tute rezignis iam
ajn denove vidi *Esperanto USA*-n! Ni tre
pardonpetas pro la malfruigo de la bulteno
ĉi-jare. Dum certa tempo nia vivo fariĝis
ege okupata — sed nun, feliĉe, aferoj
trankviliĝas. Ni iom post iom rekaptos la rit-
mon en tiu ĉi jaro (kio signifas ke vi eble
ricevos tri duoblajn numerojn, ekzemple)
kaj jam en 2008 la ritmo estos denove nor-
mala. Ni tre dankas pro via ĝisnuna pacienco!

Ne ŝokiĝu kiam vi sur la kovrilo de la venonta *Esperanto USA* rimarkos ke “Esperanto-Ligo por Norda Ameriko” mankos. Dum la ĵus okazinta ELNA-kongreso en Tihuano oni anoncis la rezultojn de la balotado: la membraro de ELNA aprobis la proponon ŝanĝi la ĉiutagan funkcinomon de ELNA al “Esperanto-USA” (bv. noti la streketon, malsame de la nomo de la bulteno). La jure oficiala nomo tamen restos ELNA.

La reago al la pasintjaraj literaturaj numeroj tiom superis niajn atendojn ke ni ankoraŭ havas literaturaĵojn! Pro tio ĉirkaŭ duono de tiu ĉi duobla numero konsistas el literaturo. Ni tre dankas al ĉiu kiu sendas literaturaĵojn — kaj esperas ke vi ne ĉesos!

La venonta numero estos la kongresa numero. Ni bezonas raportojn, rakontojn, impresojn ktp. unuavice de la ELNA-kongreso en Tihuano, sed ankaŭ eventuale de la Universala Kongreso en Jokohamo kaj la IJK en Hanojo. Bv. sendi viajn kongresrilatajn materialojn al la redakcio ĝis la 16-a de septembro por certigi ke ili aperos en la kongresa numero — sed eĉ se vi maltrafos la limdaton tamen sendu ilin kaj ili aperos en posta numero.

Agrablan legadon!

Joel kaj Ĵenja

Hello dear *samideanoj* (fellow Esperantists)!

We truly hope that you haven't entirely given up on ever seeing *Esperanto USA* again! We are very sorry for the delay of the newsletter this year. For a period of time our life became extremely busy — but now, fortunately, things are calming down. We will gradually catch up in the remainder of this year (which means that you may receive three double issues) and in 2008 the rhythm will be back to normal. Thank you so much for your patience up to this point!

Don't be shocked when you notice on the cover of the next issue of *Esperanto USA* that “Esperanto League for North America” is lacking. During the recent ELNA convention in Tijuana the results of the voting were announced: the membership of ELNA approved the proposal to change the “doing business as” name of ELNA to “Esperanto-USA” (please note the hyphen, in contrast to the name of the newsletter). The official legal name will nevertheless remain ELNA.

The response to the previous literary issues so exceeded our expectations that we still have literary material! Therefore, about half of this double issue will be made up of literary works. Our thanks to everyone who has sent literary materials — and we hope you keep them coming!

The next issue will be the convention issue. We need reports, narratives, impressions, etc. first and foremost from the ELNA convention in Tijuana, but also from the World Convention in Yokohama and the International Youth Convention in Hanoi. Please send your convention-related materials to us by the 16th of September to insure their publication in the convention issue — but even if you miss the deadline send them anyway and they will be published in a following issue.

Pleasant reading!

Joel and Zhenya

Kio novas en la Centra Oficejo?

The last few months have been hectic at the ELNA Central Office. I moved to Oakland (California) from Portland (Maine) in early February, and for the next two or three months I spent all my time learning the routine at the CO, finding a permanent place to live, buying a car, finding a doctor and a dentist and a barber, and generally learning my way around the Bay area.

Nun ĉio estas en sufiĉe bona ordo, kaj mi volas speciale danki tiujn, kiuj ege helpis min translokiĝi. Vilĉjo kaj Lusi Harmon tre agrable kaj bonvene gastigis min en sia domo, kaj Anjo Harlow ege helpis min trovi loĝlokon kaj aŭtomobilon. Don Harlow afable kaj pacience instruis min pri la rutino en la CO kaj eĉ nun donas konsilojn kaj helpon laŭnecese.

Don retired as Director in May, but continues to come to the office on a consulting basis several hours a week. His expertise about Esperanto literature can't be taught in a few months, so he still does much of the book ordering from publishers throughout the world.

Eble en venontaj artikoloj mi skribos pri la diversaj taskoj farendaj en la CO, sed en ĉi tiu artikolo mi volas fokusiĝi al la informpetoj, kiujn ni ricevas. Averaĝe, la CO ricevas tri aŭ kvar informpetojn ĉiutage. Preskaŭ ĉiuj venas de la formularo sur la hejmpaĝo de www.esperanto-usa.org. La plejparto de la informpetantoj loĝas en Usono,

kvankam ni ricevas petojn de aliaj landoj (lastatempe de Rusio, Singapuro, Germanio).

The people requesting information do not have to provide any specific reason for their request, but many provide this information in the comments section. Some requestors are parents who plan to homeschool their children in Esperanto. Some are already very excited about learning Esperanto, and can hardly wait to get the information. Once in a while we get a request from someone in prison who has time on his hands and wants to learn something.

La kvanto de informpetoj estas sufiĉe granda, ke ni ne povas individue respondi al ĉiu petanto. Do, ni sendas antaŭpretigitajn pakajojn de informo pri Esperanto, pri ELNA, kaj pri stud-materialoj. Plue, ni sendas la nomon kaj adreson (inkuzive de retadreso) de ĉiu petanto al loka klubo aŭ loka grupo.

Unfortunately, about 30% of the requestors do not live near a local group or club. So, I would like to find individual Esperantists who are willing to welcome newcomers to the Esperanto movement

in the U.S. The commitment is minimal, and the benefits to the U.S. Esperanto movement are significant. If you are interested, please see my announcement ('Welcomers Needed') in this issue of *Esperanto USA* or drop me a note at elna@esperanto-usa.org.

Bill Harris,
Director, Central Office

Welcomers Needed

The ELNA Central Office receives many requests for information everyday.

Some of these requestors do not live near a local club or group. So we need people who are already involved with Esperanto to welcome these newbies into the U.S. Esperanto movement.

If you volunteer to help out, the amount of effort required is minimal. When we get a request for information from someone who lives within 100 miles of you, we will e-mail the requestor's name and address to you. We

will NOT provide your name or address to anyone.

At a minimum, you can send an e-mail, welcoming the requestor to the U.S. Esperanto movement. You could also offer help in learning Esperanto or offer to get together or send an invitation to a meeting.

If you are interested in helping to welcome new Esperantists into the U.S. Esperanto community, please send me a note at elna@esperanto-usa.org.

Bill Harris
Director, Central Office

Gratulojn al la Novaj Estraranoj!

Gratulojn al novelektitaj estraranoj Ĵenja Amis, Christopher Zervic kaj Tim Westover kaj al reelektita estrarano Anjo Harlow! Ĵenja, Christopher kaj Anjo servos ĝis 2010 kaj Tim servos ĝis 2008 (por plenigi la mankon lasitan pro tio ke Julie Spickler fariĝis sekretario).

Gratulojn ankaŭ al Anna Bennet, kiu fariĝis Kasisto de ELNA, kaj Julie Spickler, kiu fariĝis Sekretario de ELNA.

La Balotado

Laŭ la rezultoj de la balotado, Julie Spickler fariĝis la sekretario. Kiel estraranoj elektigis Jenja Amis, Anjo Harlow kaj Christopher Zervic: ili servos ĝis 2010. Tim Westover servos kiel estrarano ĝis 2008, por plenumi la restantan oficperiodon de Julie Spickler.

La propono ŝanĝi la nomon de nia organizo sukcesis. La Centra Oficejo, la komitatoj kaj la estraro kiel eble plej frue komencos uzi la nomon **Esperanto-USA** kiel la novan nomon de ELNA. La leĝa nomo de ELNA restos kiel ELNA, kaj Esperanto-USA estos nia *DBA* nomo (angle "Doing Business As").

La Kasisto

Nia kasistino estas Anna Bennett. Ŝi anstataŭis Vilĉjon Harris, la antaŭan kasiston, kiu nun estas la Direktoro de la Centra Oficejo. Anna Bennett servos kiel kasisto ĝis 2009. Anna rimarkis ke la tasko pri-trakti la buĝeton kaj financajn aferojn estas iom pli facila, ĉar la Direktoro estas la antaŭa kasisto.

Propoj kaj Diskuttemoj

La Estraro kunsidis dum du tagoj antaŭ ol la kongreso malfermiĝis. Ni diskutis kaj aprobis proponojn, kiujn la membraro aprobis poste dum la kongresaj aferkunsidoj, inkluzive de la jenaj proponoj kaj temoj.

Lusi Harmon estas honora membro de ELNA. La Estraro aprobis ankaŭ la proponon subteni Lusi Harmon kiel reprezentanton al la Komitato "A" de UEA por Usono.

Ni aprobis kelkajn dank-proponojn. Ni dankas la kandidatigan komitaton pro ilia bonega laboro, kiu ebligis al ni havi bonegan liston por nia lastatempa balotilo. Ni dankas la hotelojn en Tihvano kaj Santee, kie okazis

Raporto de la Prezidanto

Okaze de la sukcesoplena Landa Kongreso de ELNA/Esperanto-USA en Tihvano, Meksiko, la 27-30-an de julio, 2007

la kongreso kaj la estrara aferkunsido. La Estraro dankis al la Daŭra Kongresa Komitato (kiun estras Jim Henry) kaj la Loka Kongresa Komitato, aparte al Mar Cardenas, pro la bonega laboro, kiun ili faris por plani kaj okazigi tre sukcesplenan 55-an Landan Kongreson de ELNA/Esperanto-USA.

Esperanto USA (revuo)

La bulteno aperos ses fojojn en 2008 kaj estos nia ĉefa organo por informi la membraron, ĉar tion esprimas la statuto de ELNA. La bulteno enhavos oficialan informon kaj pli multajn raportojn de regionaj kaj lokaj agadoj.

La Centra Oficejo

Ni serĉas novan lokon por la Centra Oficejo. La nuna loko ne plu haveblas post la 30-a de junio, 2008. La kialo estas ke la konstruaĵo estos detruita por fari spacon por novaj loĝejoj. Nia prefero estos resti en Emeryville aŭ alia tre proksima urbo en la regiono de Oakland / San Francisko. La Centra Oficejo bezonas helpon de la loka grupo tie kie ĝi estos. Se via klubo povas sufiĉe bone subteni la Centran Oficejon, kaj se en via urbo haveblas spaco kiu estas taŭga kaj ne multekosta, bv. raportu al iu en la Estraro.

Venontaj Kongresoj

En 2008 ni kongresos kune kun TAKE (Tut-Amerika Kongreso de Esperanto) en Montrealo, Kanado, la 12-18-an de julio, 2008. Vidu informon en nia retpaĝaro www.esperanto-usa.org.

Ni serĉas lokon por la Landa Kongreso de 2009 kaj 2010. Tiuj kongresoj okazos en Usono. Se via loka grupo deziras gastigi la kongreson, bv. informi la estraron aŭ la komitaton (Jim Henry) kiel eble plej baldaŭ. Ni celas havi almenaŭ du kongresojn ĉiam en la planoj. Ni anoncos la landan kongreson 2009 kiam la estraro aprobos vian proponon, kaj ni anoncos la kongreson por 2010 dum la landa kongreso en Kanado en 2008.

Jarfinaj Raportoj

Ni ŝanĝos nian planon pri raportoj kaj nia buĝeto por kongrui kun la kalendara jaro. Antaŭe ni raportis pri financaj aferoj por nia fiska jaro kiu finiĝas la lastan

tagon de aprilo. Ni verkis la jarraportojn por la jaro inter la landaj kongresoj, ekzemple por la jaro inter julio kaj junio. La membriĝo estas por la kalendara jaro.

La problemo pri tia aranĝo estas, ke la diversaj raportoj kaj planoj estas por diversaj jaraj periodoj, kaj ni eĉ ne povis respondi al petoj por jarraportoj por la kalendara jaro. Tial, ni klopodos ŝanĝi la raportojn kaj periodon por la buĝeto por kongrui kun la kalendara jaro. Laŭ tiu plano, ni povos kunlabori pli forte kun aliaj organizaĵoj kaj havi normalajn periodojn por raportoj. Ĉio estos por la samaj monatoj, inkluzive de la jarraportoj, la buĝetoj, la financaj raportoj, la laborplano, la membriĝa periodo ktp. Por ne ĝeni niajn feriajn tagojn en decembro, ni faros kiel eble plej multe pri planoj kaj raportoj en novembro, kaj finos ilin en januaro.

Niaj jarraportoj kaj laborplano ne multe similas unu al la alia, kaj tute ne similas al la laborplano aŭ jarraporto de la estraro de UEA. Por labori pli efike, ni studos la laborplanon kaj raporton de UEA kaj niajn proprajn dokumentojn. Ni cerbumos. Ni elpensados niajn planojn. Niaj agadoj venu de niaj celoj kaj planoj, kaj tiel niaj raportoj pli kongrue spegulos nian laborplanon. La laborplano troviĝas en nia retpaĝaro. Ni invitas vin, kaj petegas, ke vi legu ĝin kaj donu komentojn al la Estraro. Ni bezonas viajn ideojn kaj helpon.

Duncan Charters

Mi dankas al Profesoro Duncan Charters pro la granda helpo kiun li donis al la kongreso kaj al Mar Cardenas. Lia ĉefa prelego, lia traduko por ekskursoj, lia amuza prezentado dum la distra vespero kaj aliaj agadoj helpis multe al la sukceso de la kongreso.

Harlow Premio

Ni anoncis la rezultojn de la Harlow Premio por 2007 (la informoj pri tiu ĉi literatura konkurso troviĝas en nia retpaĝaro). La informo pri la konkurso por 2008 aperos ĉi tie en nia papera bulteno.

La jaro 2007 estis la unua jaro por la Harlow Premio, kiu honoras konkursantojn omaĝe al Don Harlow, pro lia grandega kaj bonega prizorgo de literaturo kaj aliaj

agadoj por la Movado.

Ĉiu gajninto ricevos 50-dolaran premion. Jen la kvin gajnintoj por 2007 en laŭnoma ordo.

George Baker, per traduko de *To a Waterfowl* de William Cullen Bryant.

Aarne Fritzon, per traduko de *O Captain, My Captain* de Walt Whitman.

Kris Long, per traduko de *Success is Counted Sweetest* de Emily Dickinson.

Russ Williams, per traduko de *El Dorado* de Edgar Allan Poe.

Christopher Zervic, per traduko de *The Battle Hymn of the Republic* de Julia Ward Howe.

Internacia Kunlaboro

La temo de la kongreso estis Internacia Kunlaboro. Tio estis ne nur slogano, sed estis la laboro de la kongreso. Ni celis tion dum la

estrara kunsido, la aferkunsidoj de la membraro, kaj en la kunsido de la Amerika Komisiono kiun estris D-ro Stephen Brewer.

Dankon pro via servo al la Movado kaj al Esperanto-USA. Ek kaj antaŭen, samideanoj, kunlaborantoj.

Amike,

Filipo Dorcas, prezidanto, Esperanto-USA
filipo@grupoj.org

Esperanto / NASK en NPR

La 21-an de julio aperos raporto en la NPR-programo "Weekend America" pri NASK (Nord-Amerika Somera Kursaro de Esperanto), kiu okazas nun en San Diego. Krissy Clark, raportistino de "Weekend America," venis al NASK pasintvendredon kaj pasigis du tagojn kun ni. Ŝi vizitis la klasojn, intervjuis studentojn kaj instruistojn, festis kun ni, kaj ekskursis kun ni al la San Diego Bestoĝardeno. Dum la du tagoj ŝi preskaŭ ĉion surbendigis kaj kaptis multon de la gaja etoso de NASK.

Morgaŭ la programo aperos kiel parto de la ĉiusemajna radioelsendaĵo, kiu estas aŭdigita tra la tuta lando, en pli ol 150 stacioj. La raporto ankaŭ estos legebla / ajnmomente aŭskutebla en la retejo de "Weekend America" ĉe http://weekendamerica.publicradio.org/programs/2007/07/21/a_weekend_of_esperan.html (la paĝo espereble ĝisdatiĝos / ampleksiĝos post la unua elsendado de la raporto morgaŭ posttagmeze).

Bonvolu aŭskulti "Weekend America" per la radio aŭ interreto!

On the 21st of July a report about Esperanto and NASK (happening right now in San Diego) will air as part of

"Weekend America," a two-hour weekly program heard on over 150 radio stations across the country. Krissy Clark, a reporter for Weekend America, came to NASK last week and spent two days with us. She visited the classes, interviewed students and teachers, and took a trip with us to the San Diego Zoo. During the two days, she taped almost everything and captured much of the joyful

spirit of NASK.

Tomorrow the program will be part of the weekly broadcast. The report can be read and heard at http://weekendamerica.publicradio.org/programs/2007/07/21/a_weekend_of_esperan.html (hopefully this page will be updated after the story airs tomorrow).

Listen to "Weekend America" tomorrow — on the radio or on the Internet!

Tim Westover

De/From www.esperanto-usa.org

Project for local groups to promote Esperanto

(I am writing this in English, because enthusiastic beginners may get some ideas from this project.)

The project is called "A Language Festival". Here is a summary:

1. Find a large room to hold the festival.
2. Invite some people to each make a 15-minute presentation about a language other than English. That is, one person will present French, another Russian, etc.
3. Invite the general public to attend and listen to these presentations about various languages.
4. Start the festival by introducing the Esperanto group as the sponsor, and

ask the audience to pick up Esperanto brochures from the side tables before they leave.

I have never organized such a festival, but I did participate in one last year in Parma, Italy. In that case there were about 20 presenters (and so 20 languages). Because of the large number of presenters, the presentations were done three or four at a time in the courtyard of the public library.

Benefits:

- The festival will attract people who are interested in languages. These are prime candidates for Esperanto.

- Newspapers, radio and other media are more likely to publish/broadcast information about a language festival than about Esperanto, because the festival appeals to cultural diversity.

- The audience is reminded of the many different languages in the world, and so the idea of a "language problem" is more readily accepted.

Other advantages:

- The organizers of the festival do not have to speak Esperanto well, so anyone in the Esperanto group can participate in organizing the project.

- Other groups interested in cultural diversity and cultural exchange can help organize the festival. These other groups can be a good source of presenters.

- The presenters do not have to be fluent in the language they are presenting. They just have to know enough to make a 15 minute presentation (mostly in English).

A word of warning: The organizing group must include a strong "policeman", who will stop each presentation after 15 minutes, so the next presenter can begin. A Q and A period can be scheduled after all presentations are done.

Bill Harris

From www.esperanto-usa.org

Granda decido: Mi vojaĝos al Usono Partoprenonte en NASK 2006!

Margaretha Symoens, Belgio

Tio estis la unua paŝo. Poste sekvis regulaj informoj kaj aranĝoj perrete, kie Lee (mi supozas) malfermis la Yahoo-grupon NASK2006. [Lee Miller, usonano, estis la kunordiganta instruisto.]

Ellen [Ellen Eddy, la administranto de la NASK-kursaroj] kaj Lee gvidis nin dum pli ol du monatoj per tre akurataj respondoj al demandoj de nekonataj personoj. Pli kaj pli kreskis sento de amikeco, kaj mia lasta timeto forfalas. Mi jam havis amikojn, ankoraŭ sen vizaĝoj. Tamen mi estis malpacienca renkonti ilin.

Dank' al Ellen, bone preparita renkontiĝo en la flughaveno okazis glate; tie ni renkontis la japanojn kaj du usonanojn, sed bedaŭrinde ni maltrafis la samideanon venintan el Kroatio. Intertempe li telefonis al Ellen, kaj per magibastoneto ŝi solvis lian problemon.

En la buseto ni ricevis ampleksan klarigon de la ŝoforo pri vilaĝoj kaj arbaroj kiujn ni trapasis, kaj feliĉe Haruo [Haruo Ros', usonano] tradukis la rakonton en Esperanton. Tiam ni admiris la grandecon kaj verdan ĉirkaŭaĵon.

Atinginte al SIT, la kampuson kie ni ĉeestos dum tri semajnoj, la surprizo estis mirinda. La ĉirkaŭaĵo estis grandega, verda, monteta, kaj mi aŭdis silenton. Grandaj konstruaĵoj estis dissemataj en la vasta parko.

La bonvenigo estis varma, feliĉe, ĝustatempa por vespermanĝi, kaj ĉiuj ricevis tuj sian ĉambrosilosilon kaj dokumentojn por uzi la komputilojn.

Lunde okazis konatiĝo kun niaj instruistoj, kaj samtempe interkonatiĝo kun la aliaj partoprenantoj. Preskaŭ ĉiam la

unua demando estis de kie ĉiuj venis. Entute ni estis 29: tri personoj estis el Kanado, kvar el Japanio, la feliĉe retrovita Kroato, unu el Nepalo, kaj 17 usonanoj el diversaj ŝtatoj. Mi estas el Belgio, kaj mi vojaĝis kun samideano de nia klubo.

La geinstruistoj Katalin Kováts kaj Sylvain Lelarge loĝas en Nederlando. Lee kaj Ellen bonvenigis nin, kaj ankaŭ prezentis Haruon kiu respondicis pri "La NASKa Fasko", la taga ĵurnalo.

Ankaŭ Derek [Derek Roff, usonano el Nov-Meksiko] estis surloke, kaj li estis la filmisto. Rapide ni malkovris ke li havas grandajn teknikajn kaj lingvan kapablojn. Li multe helpis solvi komputilajn problemojn kaj estis nia PIV-konsilisto.

La kursoj estis dividitaj laŭ tri niveloj, tri horojn matene kaj same posttagmeze. Sed ĉiuj rajtis partopreni du kursojn; preskaŭ ĉiuj avide akceptis tiun eblon.

Matene instruis Sylvain en la dua nivelo, kun ĉiam bonaj, ĝojaj humoro kaj humuro. Lia instrumaniero vole-nevole stimulis nin aktive kaj paroleme kunlabori. Kanti helpis, kaj nia vortriĉeco altiĝis tagon post tago.

Posttagmeze unu grupo sekvis Lee, kiu instruis la unuan nivelon, pri pli da gramatiko. La tuta grupo ankaŭ havis ŝancon profiti de lia kompetenteco dum speciala horo gramatika.

Katalin instruis la trian nivelon, kaj ŝi malfermis novan mondon, uzante Vincenton Van Gogh, nederlandan pentriston, kiel temon por sia kurso. Tio estis unika eblo, ĉar ni ne nur lernis kiel precize uzi akuzativon, sed la enhavo de la tekstoj vekis en ni nekonatan flankon de pentro-arto de Vincento Van Gogh. Kun bel-

(de maldekstre) Doris Vallon-Wheeler, Margaretha Symoens, Ellen Eddy

ega, abunda materialo, ludmaterialo kaj hejmtaskoj, ŝi gvidis nin per nova pedagogia metodo al ĝusta vojo.

Niaj ĉambroj estis varmaj, sed klasĉambroj, biblioteko kaj la komputilejo havis klimatisilon. Estis agrable labori per modernaj komputiloj, kaj dank' al nia propra enirkodo, ĉiuj uzis ilin laŭ volo kaj bezono. Tio estis tre utila ankaŭ por hejmkontaktoj kaj hejmtaskoj por Katalin.

En la manĝejo aliaj gestudentoj informiĝis pri la aŭdita lingvo. Responde al ilia demando, Katalin kaj Sylvain instruis dufoje enkondukan kurson. Ankaŭ por ni, samideanoj, partopreni estis ĝoje kaj pedagogie interese!

Plusvaloro al la trisemajna studado, ni interkonatiĝis rapide, kaj post kelkaj tagoj sen krokodili ni sentis veran amikecon. Mirinde estis ke la grupo konsistis el gejunuloj, mezjunuloj kaj malplimezjunuloj, ĉiuj kunlaboris, kaj horoj mankis por sufiĉe interparoli. Sen hezito ĉiuj helpis trovi la netrovitan vorton de la kunparolanto, kaj foje oni longigis frazojn kaj pensojn, sed ĉiam kun rezulto. Ĉiuj estis stimolataj de la sama motivo: plibonigi sian konon de Esperanto, kaj uzi ĝin. Sed ekzistis pli ol la lingvokomunikado. Ni sentis samajn pensmanierojn, kaj interŝanĝis

ideojn; agrable estis ke junuloj kaj maljunuloj trovis la eblecon por interŝanĝi siajn opiniojn pri la plej diversaj temoj. Ankaŭ ni ridegis multfoje, kiam ŝercoj aperis.

Ni vivis dum tri semajnoj en granda familio, kvankam ni ne konis unu la aliajn antaŭe. Kelkaj partoprenantoj venis per aŭto, kaj ĉiuj pretis veturigi laŭ bezono ien ajn. Tiel ni partoprenis la kvaran de julio en la granda festparado; tio estis bela ebleco por senti sin tuj en Usono.

Dum semajnfino ni malkovris grandegan arbaron kun belega rivero. Ĝi estis tiel alloga dum varmega vetero, ke ni ĝojis naĝadi kaj eĉ kajakveturi. Dankon, veturigistoj!

Vespere pluraj partoprenantoj prezentis kuriozaĵojn el diversaj landoj. Tiel japanoj nin regalis per vera te-ceremonio, origami-kurso, prezento pri la UK en Jokohamo en 2007, kaj lerte ni nodis huroŝikojn kiel dorsosakojn. El Nepalo ni vidis belan fotosesion kun prelego, kaj ni ankaŭ konatiĝis kun vitroblovigado el Usono. Simmon muzikis per nekonata instrumento, la *Chapman Stick*, kaj belege kantis memtraduktajn kantojn. Ĉiuj ĝuis la diversajn programerojn, kaj distriĝis agrable.

Por konkludi: la granda decido valoris! Dankon, amikoj!

Kiel organizi kongreson

Parto VII.

Tiu ĉi estas la sepa kaj lasta parto de serio da artikoloj pri organizado de Esperanto-kongresoj, specife de landaj kongresoj de ELNA, sed ankaŭ de regionaj kongresoj. Ĝi baziĝas sur la kongresa manlibro de ELNA (la originalan gvidilon verkis Frank Helmuth, Cathy Schulze kaj Bill Harmon; Ellen Eddy reviziis ĝin. Jim Henry plu reviziis kaj multon aldonis), kiu troviĝas ĉe www.pobox.com/~jimhenry/esp/esma/planoj.htm.

Kongresdokumentoj

Taŭga koverto, sako aŭ alia havebla ujo estu uzata por enteni la diversajn kongresdokumentojn kaj aliajn informojn. Turistaj informiloj, urbaj kaj regionaj mapoj, reklamaĵoj kiel plumoj, pingloj, notlibretoj, kaj aliaj aĵoj senpagaj povas esti disdonataj kune kun la kongresdokumentoj. Ĉi tiaj lokaj materialoj kaj aliaj agadoj parte de la LKK povas doni al la Kongreso agrablan kaj allogan etoson por la partoprenantoj.

Nomŝildoj

Estas almenaŭ tri eblaj specoj de nomŝildo: kun krampo, pinglo, aŭ kolpendaĵo. Malpreferu la pinglojn, ĉar ili damaĝetas true la ĉemizon. El la diversaj specoj de kol-pendaĵo, kelkaj pli sekure ligas la nomŝildon al la ŝnureto ol aliaj. Verŝajne la plej bonaj, sed eble ankaŭ plej multekostaj, estus tiuj kun krampo.

- Nomo grandlitere [grando de literoj: 36], familia nomo etmajuskle (small caps).
- Urbo, ŝtato/provinco, lando.

- Identigo de ELNA, la kongresa informo (loko, seri-nombro). La nomo "Esperanto League for North America" aperu, ne la siglo "ELNA", kaj la vorto "Esperanto" estu sufiĉe granda.

- Apartaj nomŝildoj (eble malsama koloro, aŭ kun kroma signo kiel cirklo aŭ steleto; eble kun kolora rubando alfiksitaj) por komencantoj, ĵurnalistoj, familianoj ne-esperantistaj, vizitantoj.

Plurajn tagojn antaŭ la kongreso, presigu nomŝildojn por la homoj kiuj antaŭregistriĝis. Faru ankaŭ kelkajn blankajn nomŝildojn (kun la kongresa informo sed sen nomo) por la malfrue registriĝontoj.

Thomas Eccardt: la ĉeforganizanto de la ELNA-kongreso en Novjorko en 2006

Tuj antaŭ la kongreso

Almenaŭ unu semajnon antaŭ la kongreso, donu al via hotela kontaktulo plenan liston de ekipaĵoj bezonataj de diversaj prezentantoj, kun horaro (en la angla, kompreneble!) pri kie kaj kiam vi bezonos ekz. DVD-ludilon, projekciilon, ktp. (Tian liston vi mem uzu ankaŭ dum la kongreso.) Morigu tiun ankaŭ pri samtempigo de horloĝoj, agordigo de piano, ktp. Se la LKKanoj mem provizos certajn ekipaĵojn, provu ilin hejme kaj ĉe la kongresejo kiel eble plej frue.

Je la limtempo por la bankedo, donu al la hotelistoj finan nombron de manĝontoj, kun indiko pri kiom el ili estas vegetaranoj/vegetalanoj, kaj kiuj alergioj menciigis en la aliĝiloj.

La tagon antaŭ la estrarkunsido, la ricevinto de libroj por la libroservo devas porti ilin al la kongresejo kaj transdoni ilin al la Direktoro de la CO; se eblas jam uzi la libroservo-ĉambron, ili povas jam ekmalpaki la librojn. Tiu tago estas bona por dismeti kelkajn direktajn afiŝojn por helpo al la estraro kaj aliaj fruaj alvenantoj, kaj starigi anonc-tabulon.

La tagon de la estrarkunsido, iuj en la LKK kontrolu ĉu la horloĝoj fakte estas samtempigitaj laŭpete, kaj se ne, repetas ke la hotelistoj faru tuj se ili ne povas mem fari. Ili ankaŭ antaŭprovu, se eblas, la teĥnikajn ekipaĵojn (DVD- kaj vidbendmontriloj, televidilo, ktp; aparte komputila ligo al televido), por ke tiuj jam bone

funkciu por la prezentantoj.

En la posttagmezo de tiu tago iuj starigu la registran tablon je la anoncita tempo. Aliaj eventuale pretigu la restantajn aferojn por la interkona vespero. La registra tablo havu ne nur la liston de aliĝintoj, kaj la kongresajn sakojn kun kongresa programlibreto, nomŝildo, kaj aliaj aferoj, sed ankaŭ diversajn informilojn pri Esperanto por disdoni al ne-esperantistoj kiuj preterpasas kaj scivolemas. Se sufiĉas da volontuloj, iu ĉestu la registran tablon dum la tuta kongreso, almenaŭ ekster la horoj de la grandaj programeroj (solenaj, bankedo ktp).

Dum la kongreso mem

Dum la kongreso, la membroj de la LKK havos diversajn devojn, rilate al interrilato kun la stabanoj de la kongresejo, anoncoj (aparte pri ŝanĝoj en la programo), helpo al la prezentantoj, la stabanoj de la CO, la estraro, kaj la kongresanoj ĝenerale. Starigu en plej videbla loko afiŝtabulon, aŭ uzu jam ekzistantan laŭ permeso de la kongresejo, kie vi kaj aliaj povas meti anoncojn. La prezidanto de ELNA kutime estas la ĉefa parolanto dum la solenaj malfermo kaj fermo, sed la ĉefo de la LKK ankaŭ kutime parolas tiam; interalie kun dankado al diversaj homoj kiuj helpis pri la kongreso. Faru la voĉajn anoncojn kun mikrofono kiam eblas, sed ĉiel ajn sufiĉe laŭte. (Eble la ĉefo de la LKK volos delegi iun alian LKKanon kun pli laŭta voĉo por fari tiujn anoncojn.)

Steve Brewer prelegas pri lokaj grupoj en Usono

Kunvenu frue (eble post la interkona vespero, aŭ post la solena malfermo) kun la homoj kiuj volontulis helpi dum la kongreso. Donu al ili specifajn taskojn ekz. rilate al la registra/informa tablo, akuratigo (vidu sube), tehnik/a/ekipaĵa helpo al prezentantoj, kunuleco al komencantoj aŭ alilandaj vizitantoj, ktp. Faru volontulan horaron kun deĵorhoroj, kaj lasu al la homoj skribi siajn nomojn en elektitaj spacoj.

Ĉe la publika sesio kaj eventualaj senpagaj komencantaj klasoj, iu kolektu la nomojn kaj kontaktinformojn de tiuj, kiuj interesiĝas pri Esperanto kaj volas daŭran kontakton kun la loka klubo.

Dum la solena malfermo, la ĉefo de la LKK anoncu “oficialan kongresan tempon” (antaŭe samtempiginte sian brakhorloĝon kun videbla horloĝo en la kongresjo) kaj petu al la kongresanoj samtempigi siajn brakhorloĝojn. Estas kutime dum ĉi tiu soleno, ke reprezentantoj de diversaj lokaj grupoj, alilandaj E-o asocioj, ktp. salutu la kongreson. Ankaŭ esperantistojn forpasintajn en la jaro post la antaŭa kongreso oni honoru per silenta paŭzo.

Se haveblas sufiĉe da volontuloj (ĉu en la LKK aŭ ekster ĝi), ekzistas alia bona maniero akuratiĝi la horaron. Kvin minutoj antaŭ la teoria fino de ĉiu programero, iu volontulo mallauĉte eniru la ĉambron kaj montru al la prezentanto aŭ gvidanto afiŝon “KVIN MINUTOJ RESTAS”. Je la fino,

tiu montru alian afiŝon “HALTU”. Preferinde estas havi 3-5 akuratigistoj, por ke neniu el ili devus deĵori tro longe, kaj ili mem povos ĝui la programon.

Dum la solena fermo, estas konvene aparte honori la honoran gaston kaj alilandajn vizitantojn.

Post-kongresaj devoj

Se estis moralaj subtenantoj de la kongreso (aŭ aliaj kiuj pagis sed ne venis nek nuligis sian aliĝon), iu en la LKK poŝtu al ili ekzemplerojn de ĉiuj kongresaj dokumentoj, laŭeble inkluzivante fotojn kaj la paperojn, kiujn disdonis diversaj prelegantoj.

Iu (ne nepre en la LKK) verku kongresraporto(j)n por Esperanto USA kaj por AktivUsono. Tio inkluzivu la nombron de partoprenantoj, dirojn pri la gastoj kaj la plej interesaj prezentaĵoj, kaj (se oni jam scias) informeton pri la venontjara kongreso. Indas ankaŭ inkluzivi fotojn.

Kontaktu la novajn interesitojn, kiuj el la loka regiono venis al la kongreso aŭ al la komencantaj klasoj.

Se vi trovis mankojn en la kongresa manlibro, skribu al la komisiito pri kongresoj kun sugestoj por plibonigo de tiu dokumento.

Diversaj sugestoj

La lokanoj havu identigajn T-ĉemizojn; ĉiu portu tion je la unua tago de la kongreso, por ke la alvenantoj sciu kiun de mandi pri aferoj.

Ĉiu el la LKK kolektu dum la prepara tempo liston de helpantoj, kaj iu unuigu la listojn, por forgesi neniu en la dankoparolo dum la Solena Fermo.

Havu mapojn de Usono kaj de la tuta mondo por uzo dum la interkona vespero — ĉiu runde identigu sian devenlokon. Aŭ meti la mapojn sur tabulo, kaj homoj povas enmeti pinglon por indiki sian devenlokon.

Lokaj poŝtkartoj sendotaj al la subtenantoj membroj de la kongreso (kaj eventuale al kongresantoj kiuj malsanas aŭ simile), subskribataj de diversaj kongresanoj dum

la interkona vespero ktp. kaj poŝtata dum la kongreso aŭ tuj poste.

Ĉiumatena kunveno/anonperiodo, ekz. tuj post matenmanĝo. Ne longa kunveno, eble 10 minutoj, por laŭtvoĉe informi la kongresanojn pri gravaj aferoj.

Sonbendigo de prelegoj, por la sonbenda katalogo de ELNA... Oni eble devas kontrakti pri tio kun la hotelo, aŭ eble iu povas alporti propran sonbend-registrilon (kaj mikrofonon, ekstrajn pilojn kaj multajn kasedojn).

Doroteo Holland sugestas, ke dum la bankedo la estraro kaj oficistoj sidu kune ĉe la ĉeftablo por ke ĉiu vidu kaj konatiĝu kun ili. Sed estas alia ideo pri sidaranĝo, nome, ke estu aŭkcio de kunprezidantaj sidlokoj laŭ plej altaj donacoj al ELNA. Tion oni faris en pluraj jaroj. En Bostono (2003) estis du aŭkcioj, unu por sidlokoj kun la Prezidanto kaj Vicprezidanto de ELNA, kaj alia por sidlokoj kun la honorgastoj, Esperanto-muzikistoj Kimo kaj jOmO.

Petu informon de turismaj kaj kongresaj servoj – la *Visitor's Bureau, Chamber of Commerce* ktp... Ekz. kontrolu pri senpage haveblaj mapoj, turismaj broŝuroj, suveniretoj.

Finaj Rimarkoj kaj Konsiloj al Lokaj Komitatoj

Sukcesaj ELNA-kongresoj jam okazis en lokoj kie relative malgranda kvanto da Esperantistoj troviĝis. Se ordeme kaj bone planita aliro estas uzata, relative malgranda grupo povas facile plenumi ĉiujn necesajn taskojn.

Kongresoj bonaj en multaj rilatoj (sed kun malmulte da partoprenantoj) foje okazis, kiam la komitato komencis malfrue aŭ ne sukcesis fini la aranĝojn pri kongresejo ĝis malfrue (ekz. 6 monatoj antaŭ la kongreso, en 2000 kaj 2001). Sed por ebligi al plej multaj homoj alveni, por aranĝi plej bonan programon, kaj por malpliigi la streĉan laboron por la komitatanoj mem, preferindas komenci tre frue. Kiom frue? La LKK por Austin en 2005 komencis sian laboron ĉirkaŭ jaron kaj duonon antaŭ la kongreso (frue en 2004). Russ Williams, estro de tiu LKK, rekomendas komenci tre frue — mi supozas, ke du jaroj antaŭe ne estus tro frue.

Kiam la loka grupo komencas diskutadon pri eblecoj inviti ELNA-kongreson al sia urbo, plankomitato estu starigita kon-

sistante el kelkaj el la plej aktivaj membroj kiuj havas la tempon por kunigi la necesajn informojn. Unu persono estu estro de la LKK kiu eventuale nomu la diversajn funkciulojn por la taskoj rilate al organizado de la Kongreso. Resume, la roloj inkluzivas:

- Hotel-kontaktulo
- Buĝetulo
- Publikigisto
- Samĉambran-listestro
- Aranĝanto de kunuloj por komencantoj kaj vizitantoj
- Analizanto de aliĝiloj
- Redaktoro de hejmpaĝo kaj listgrup-administranto
- Organizanto(j) de eksurso(j)
- Skribanto de invit-leteroj por alilandanoj kiuj bezonas vizon
- Horaristo

- Verkanto(j) kaj redaktoro de la programlibro

- Libroservo-ricivanto
- Verkanto de post-kongresa raporto

Memoru ke la ELNA-Kongreso estas la plej grava kunveno de esperantistoj en Usono kaj ĝia sukceso dependas plejparte je la kapableco kaj laboro de la LKK. La Komisiito de Kongresoj kaj la Centra Oficejo de ELNA estas pretaj helpi ĉi-maniere sukcesigi la Kongreson kaj ĉiam pretas konsili kaj helpi la LKK-n kie eblas.

Finfine, pluraj lokaj grupoj kaj kluboj spertis ke kunlaborado por okazigi sukcesan kongreson rezultigas en pli forta kaj bona loka grupo, kaj ke pere de la reklamado la membreco plimultiĝas kaj intereso pri Esperanto kreskas.

Dum interkona vespero (ELNA-kongreso 2007)

Anonce

Korespondi Deziras

Saluton! Mi estas brazila esperantisto, kaj mi ŝatus korespondi kun homoj el multaj landoj por plibonigi mian parolkapablon en Esperanto. Mi instruas pri sorobano kaj estas en Pasporta Servo. Bv. skribi al Francisco Batista De Oliveira espatista@yahoo.com.br.

Koran saluton al vi esperantistoj el Usono! Mi estas Gaspardo Ntakirutimana, mi loĝas en regiono Cyanguu en Ruando. Mi estas 34-jaraĝa kaj interesiĝas pri literaturo, lingvoj, muziko kaj la naturo. Mi parolas la francan, anglan kaj Esperanton. Mi volas korespondi pri diversaj temoj kaj tre volas havi geamikojn en Usono. Skribu al: Gaspardo Ntakirutimana. B.P. 429 Cyanguu, Ruando (Rwanda). Retadreso: gantak2001@yahoo.fr.

Available – Valuable Esperanto Collection. Books, Pamphlets, Brochures. Rare Materials at Reasonable Prices. Request Information from: Dr. Charles E. Simon, 10 Hanover Lane, Beachwood OH 44122.

La plej granda E-vortaro: nun Havebla

La fama lingvosciencia eldonejo BUSKE-Verlag en Hamburgo (Germanio) aperigis en aprilo 2007 *Grandan Vortaron Germanan-Esperantan*. La vortaro ampleksas pli ol 160 000 serĉvortojn kaj

parolturnojn sur 1679 paĝoj grandformataj. Ĝi do estas la [ĝis nun] plej ampleksa Esperanto-vortaro en la mondo. Por pliaj informoj kontaktu rete www.buske.de aŭ info@buske.de (germanlingve).

NOREK – en Kanado!

La Nord-Okcidenta Regiona Esperanto-Konferenco por Ameriko (NOREK) okazos inter la 21-a kaj 23-a de septembro 2007 en la vilaĝo Sidney apud la urbo Viktorio, la ĉefurbo de la kanada provinco Brita Kolumbio. Informojn kaj aliĝilojn petu de esperanto@shaw.ca aŭ skribu al: Wally du Temple, 765 Braemar Avenue, NorthSaanich, B.C., Canada, V8L 5G5.

Esperanto-Festivalo “Aroma Jalto”

Ukrainiaj esperantistoj invitas vin viziti la plej belan lokon de Ukrainio. Ĉi tie vi ripozos anime kaj fizike. En E-etoso, inter belegaj pejzaĝoj vi pensos pri paradizo. Tio estas “Aroma Jalto”- tradicia E-festivalo. **Tempo:** 1-a de majo – 11-a de majo 2008. **Loko:** Ukrainio, Krimeo, fama kuracloko Jalto. **Programo:** Seminario por E-instruantoj; diversgradaj lingvaj kursoj; ekskursoj, piedmarŝoj; koncertoj; klubo de gajaj kaj spritaj ktp. Kontribuantoj al la programo havos rabaton laŭ interkonsento. **Aliĝkotizoj:** 20 EUR (ĝis la 1-a de marto 2008) kaj 30 EUR (surloke). **Loĝado:** (2-lita ĉambro) – 10 EUR tage por persono;

manĝado: (3-foje tage) – 10 EUR. **Lingva ordo.** Tradicie severa. Nulaj komencantoj ne estas akceptataj. Dum la registrado ĉiu partoprenanto memstare plenigas la aliĝilon kaj respondas simplajn demandojn. Bv. kontakti la ĉeforganizanton (Volodimir Hordijenko) pri ĉiuj demandoj. p.k..35, Kijiv-133, UA-01133 ; tel./fakso (044) 285 17 01; rete: volodimir_h@yahoo.com; retpaĝo: www.ulej.org.ua/aj.

Oceania Kongreso en Nov-Zelando

La Oceania Kongreso okazos en Auckland, la plej granda urbo de Nov-Zelando, la 14-23-an de januaro 2008. Dum la kongreso ni havos kursojn je tri niveloj: komencanta (instruos Katja Steele, Slovakio/Aŭstralio); meznivela (instruos Stano Marček, Slovakio, redaktoro de *Esperanto*) kaj progresintoj (instruos Trevor Steele, Aŭstralio). Kursoj okazos dum sep el la naŭ tagoj de la kongreso. Krom kursoj, okazos ekskursoj, distraj vesperoj, debatoj, bankedo, teatraĵoj ktp. La kongresejo (kun surloka loĝado) situas inter la internacia flughaveno kaj la urbocentro de Auckland. Kotizoj estas negrandaj – ekde 425 eŭroj por loĝado, manĝoj, kaj partopreno en la kongresa programo kaj kursoj dum la tuta kongreso. Por pliaj informoj kaj aliĝilo vizitu www.esperanto.org.nz.

Kanalo al Klarpensado

Mark Rainey

Vigla fleksebla klarpensado kun sagaca memoro estas do kion ni ĉiuj deziras, aparte dum niaj pli aĝaj jaroj. Ĉeestante la Universalan Kongreson, mi surprizigis renkontante multajn viglajn kaj inteligentajn pliaĝulojn. Foririnte el Italio, mi rave memoris miajn novajn amikojn kiel inspirajn kaj engaĝajn.

Do, kial la pliaĝaj Esperantoparolantoj estas tiel viglaj? Por tio ŝajne estas multaj kialoj, kaj multaj estas bone konataj en la Esperanto-komunumo. Ni scias ke homoj kiuj sekvas socie aktivajn vivojn, vivas pli plene kaj riĉe. Vojaĝante kaj adaptiĝante al novaj ĉirkaŭaĵoj, oni daŭre vivas bone. Dulingvismo sagacigas la pensadon, verŝajne, pli bone ol krucvortenigoj kaj aliaj intelektaj ludoj.

Antaŭnelonge nova studo indikis gravegan malkovron. D-ino Ellen Bialystok el la *Rotman Research Institute*, Toronto, faris studon kiu montras ke la komenco de demencaj simptomoj (mensa malrapidiĝo preter la normalaj aĝaj efikoj) prokrastiĝas je 4,1 jaroj ĉe dulingvanoj. Ŝi kaj ŝia esplorteamo trovis ke ĉe unulingvanoj la malrapidiĝo por viroj komenciĝas en la aĝo de 70,8 jaroj kaj por virinoj – 71,9 jaroj; sed ĉe dulingvanoj ĝi komenciĝas por viroj en la aĝo de 76 jaroj, kaj por virinoj – 75,1 jaroj. D-ino Bialystok diras ke ne estas grave kiel oni lernas aŭ kiel bona estas la gramatiko. Ŝi aldonas: “La gravaĵo estas ke oni devas trakti du plenajn lingvajn sistemojn samtempe.”

Ĉar la scipovo de la dua lingvo plilongigas mensan sagacon, ĉu en normala aĝiĝo aŭ ne, ĉu do Esperanto povus plilongigi ĝin eĉ plue? Atestoj sugestas ke jes.

Esperanto-parolantoj ĉiam komprenis kaj ĝuis la avantaĝojn de dulingvismo, kaj ili raportas pri apartaj travivaĵoj per Esperanto. Ni kredas ke Esperanto helpas al ni pensi pli logike kaj donas al ni pli fortan scion pri niaj propraj lingvoj. Multaj studoj montras konklude ke Esperanto donas al lernantoj la lernilojn por lerni aliajn lingvojn multe pli rapide.

Por pliaĝuloj kiuj ankoraŭ ne posedas duan lingvon, ni donas esperon. Parolantoj el la Esperanto-komunumo kuraĝigas ĉiujn, inkluzive pliaĝulojn, komenci lingvistudon pere de Esperanto. Lernado de neplanita lingvo, kiel la franca aŭ la japana, estas tasko timiga, aparte por pliaĝuloj. Tamen, pro la unike fleksebla kaj

Dum prelego pri *huroŝiki* (ELNA-kongreso 2006) oni povis fari sian propran ĉapon!

flua strukturo de Esperanto, kun semantikaj ligoj al tiom multaj lingvoj, en kiu ajn aĝo oni povas atingi fluecon.

Ĉu mirige ke mi renkontis tiom multajn agemajn kaj intelektu antaŭnemajn pliaĝulojn en la 91-a Universala Kongreso de Esperanto en Florenco? Samkiom ni festis la gejunulojn tie, la vivon intelektan gvidis la pliaĝuloj, kiuj estas la modeloj por ĉiuj ni.

A Channel to Clear Thinking

Mark Rainey

Alertness, mental flexibility, clarity of thought, and the ability to remember are what we all want, especially in our elder years. It was surprising for me to attend the UEA Congress and meet so many bright, intelligent older people. I left Florence fondly remembering them and how uplifting and engaging they were.

So why are elder Esperanto speakers so vibrant? There seems to be many reasons for this, and many of them have been well known in the Esperanto community for a long time. We know that people who pursue active social lives, who are more strongly connected with other people live fuller and richer lives. Traveling and adapting to new environments keep people moving and learning. Speaking another language sharpens the thinking, even more so than doing crossword puzzles and other mental challenges.

Recently a new study points to a tremendously important finding. Dr. Ellen Bialystok at the Rotman Research Institute in Toronto did a study that shows that the onset of dementia symptoms (a mental de-

cline beyond the normal effects of aging) is deferred by 4.1 years among bilingual people. She and her team of researchers found that among monolinguals, the decline for men began at 70.8 and for women at 71.9, but among bilinguals it began for men at 76.1 and for women at 75.1. Dr. Bialystok says it does not matter how you learn or how good your grammar is. “What matters is that you have to manage two complete language systems at once.”

If knowing another language can extend a person’s mental acuity, while aging normally and otherwise, could it be that Esperanto would extend it even further? Evidence suggests this is true.

Esperanto speakers in particular have always understood the bilingual advantage, and experience pointedly more empowering advantages through Esperanto. We believe that Esperanto helps us think more logically and gives us a stronger command of our home languages. Many studies show conclusively that Esperanto gives students the tools to learn other languages more effectively and much more quickly.

For elders who do not yet have a second language, we offer hope. Speakers in the Esperanto community are ready to encourage anyone, including older people to begin language study. We know that learning another language like French or Japanese is a daunting task, especially for older people. However, because of Esperanto’s uniquely streamlined structure and semantic ties with so many other languages, people at any age who begin studying Esperanto can attain fluency.

Is it any wonder that I met so many active and intellectually forward-looking elders at the 91st Universal Congress of Esperanto in Florence? As much as we celebrated the young people there, it was obvious that the intellectual life was driven primarily by the elders, who are the models for all of us.

Dialogo estas la Ŝlosilo al Paco en la Mezoriento

Mark Rainey

Mi kredas ke usonanoj nun staras antaŭ unu el la plej gravaj defioj kiujn ni iam ajn alfrontis.

Dum ni atestas la kreskantan perforton kaj profundajn dividojn en Irako, estas pli kaj pli videble ke Irako estas nur parto de la pli granda regiono kie la povekvilibro estas minacataj. Nune la tuta Mezoriento estas minacata. Kiel ni vidis la 11-an de septembro, iliaj problemoj fariĝis niaj problemoj.

Mi kredas ke Usono povas faciligi packonservan kaj interpacigan procezojn por la Mezoriento. Mi vidas nuntempe nur unu manieron kiel Usono povos sekure eliri el Irako, kaj tio estas per rekono kaj antaŭenigo de dialogo. Nur per interparolo kun ĉiuj, ni povos antaŭeniĝi, kun pli da kompreno pri iliaj problemoj kaj vidpunktoj.

Do, kio estas dialogo? Sociaj sciencistoj (M. Bakhtin) difinas dialogon kiel senĉesan negocon pri signifo (kompromiso venas nature el tio); kaj kiel egaliganton (kiam efektiva dialogo ekfunkcias, la kunparolantoj egaligas.)

Mi proponas ke Usono iniciatu kaj aŭspiciu serion da samtempaj dialogoj kiuj engaĝu reprezentantojn de ĉiu konflikto mezorienta, komencante per la anonco pri niaj intencoj, kaj antaŭeniru kune kun la samideaj grupoj por plani kaj faciligi la pacprocezon.

Ni povas fari jene:

- Identigi la problemojn kaj la ĉefajn interesiĝantojn. Interesiĝantoj inkludu mezorientajn naciojn, etnajn grupojn, religiajn minoritatojn kaj internaciajn organizojn, inkuzive la Eŭropan Union, la Unuiĝintajn Naciojn kaj ĉiujn ceterajn interesiĝantajn grupojn.

- Inviti ĉiujn interesiĝantojn dialogi en sekuraj lokoj, por ke ĉiuj povu fokusiĝi pri specifa konfliktkampo.

- Protekti la partoprenantojn kontraŭ subfosado kaj danĝero. La homoj kun absolutismaj kredoj, kiuj ne elmontras emon je negoco kaj kompromiso, devas esti baritaj de la partoprenantoj, kaj ilia aliro al la kunvenejoj devas esti blokita.

Kiel mia patrino diris, "Ĝis kiam la popolo ekparolos, nenio solviĝos."

Dialogue key in achieving peace in Middle East

Mark Rainey

To the editor:

I believe Americans are now facing one of the biggest challenges we have ever faced.

As we have witnessed the escalating violence and deeper divisions in Iraq, it is more and more apparent that Iraq is only a part of a larger region where the balances of power are threatened. Now the entire Middle East is threatened. As was seen on Sept. 11, their problems become our problems.

I believe the United States can facilitate a peacekeeping and peacemaking process for the Middle East. At this point in time, I see only one way the United States can safely withdraw from Iraq, and it is by recognizing and promoting dialogue. Only by talking with everyone will we be able to move forward with an increased understanding of others' issues and points of view.

So, what is dialogue? Social scientists define dialogue as an ongoing negotiation of meaning (compromise comes naturally from this); and an equalizer (as real dialogue gets under way, the interlocutors become equals.)

I propose that the United States initiate and sponsor a series of simultaneous dialogues that involve representatives from each side of every conflict in the Middle East, beginning by announcing our intentions and moving together with like-minded parties to plan and facilitate the establishment of a process aimed toward peace.

Here is what we can do:

- Identify the issues and primary stakeholders. Stakeholders should include Middle Eastern nations, ethnic groups, religious minorities and international organizations including the European Union, the United Nations, and any additional interested parties.

- Invite all stakeholders with any issue to engage in dialogue in safe locations so that each stakeholder can focus on particular fields of conflict.

- The participants in the peace-making process must have protection from subversion and harm. People who are absolutist in their beliefs, who show no inclination to negotiate and compromise, must be barred from having any access to the participants and meeting places.

As my mother said, "Until people get to talking, nothing will get done."

Mark Rainey

(la angla versio aperis en la ĵurnalo *Daily Journal*, rubriko "Opinie" (decembro 30-31, 2006)

"Nodita pafilo", la skulptaĵo apud la konstruaĵo de UN en Novjorko

New from the Book Service

AMARO. Sten JOHANSSON. 30 serious, humorous, psychological and satirical short stories by a Swedish master of short literature in Esperanto. Several of these stories have won awards in UEA's "Belartaj Konkursoj". "Jen finfine aperis la sopirata verko de nia literatura majstro kaj lingva sorĉisto, la altestimata, aminda, admirinda kaj amorinda Sten Johansson", enthusiastically writes Marina Korinklinova about this book, though reviewer Reinhold Haupenberg somewhat less enthusiastically endorses it as follows: "Ĉi produkto ne literaturas – ĝi konsistas el fek-papero per kiu Johansson viŝis sian merdan kaj sange bugritan pugon!" 2005. 222 p. 210x140. Paper. Brazil.

AMA004

\$24.70

ARDES. B. TORNADO. The complete science-fiction novel, read by Andrej Grigorjevskij and recorded in MP3 format. Can also be transferred to an iPod or similar portable listening device. 2006. CD-ROM (MP3). Russia.

ARD002

\$24.50

AŬDO-VIDA KONVERSACIA KURSO DE ESPERANTO POR PROGRESINTOJ. Stano MARČEK. 8-lesson course with wide-ranging study material, pictures and sound, covering eight everyday topics from family life through travel to industrial production and business, suitable for large-screen projection and DVD reader. 2006. DVD. Slovakia.

AUD002

\$43.90

BALENOJ, DELFENOJ, KAJ ALIAJ MIRINDAĴOJ DE L' OCEANOJ, Marie-Christine BODY & André CHERPILLOD. Much information about the various types of cetaceans existing in our oceans, along with their legends and history and a denunciation of the overhunting that is leading many of their species towards extinction. 2006. 57 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-69-4.

BAL003

\$9.00

100 ZAMENHOF AJ PROVERBOJ – SERIO 2. Nora CARAGEA. A second series of encrypted proverbs. Each of these 100 proverbs is from the *Proverbaro Esperanta*, but you may not recognize them; each one has been encoded as a series of symbols, one symbol per letter, and it's up to you to restore the original proverb by deciphering this "cryptoquiz". 2007. 51p. 145x205. Paper. Germany.

CEN009

\$18.30

ĈEĤA KURACISTO EN KORO DE AFRIKO. Marcel DRLÍK. Trans. Olga Glendová. A description of Doctor Drlík's year of work in a Carmelite mission in the Central African Republic, where for his neighbors he was surgeon, gynecologist, doctor of internal illnesses, midwife and pediatrician. Beautifully illustrated. 2006. 192p. 210x150. Paper. Czech Republic. ISBN 80-86858-16-2.

CEH001

\$20.80

ĈIO FAREBLAS. Aline de PÉTIGNY. Trans. Martine and Christian Rivière. Children's story about a little girl and the fairy who helps her get her wish through self-confidence. Every other page is a color illustration. 2002. 16 p. 200x200. Paper. France. ISBN 2-915125-23-6.

CIO001

\$12.00

DE LA EDIKTO DE NANTO ĜIS LA RIBELO DE LA KAMIZARDOJ. André CHERPILLOD. A history of the religious wars in France during the 16th through the 18th centuries. 1999. 42 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-48-1.

DEL001

\$7.60

DEMIAN. Hermann HESSE. Trans. Detlef Karthaus. A novel about the often complicated way taken by young people to self-discovery or self-recognition, before everything by those young people who, like Hesse himself, as adolescents feel themselves more loners than parts of groups of their contemporaries. 2007. 141 p. 215x140. Paper. USA. ISBN 978-1-59569-066-1.

DEM001

\$16.95

DIA KOMEDIO, LA. DANTE Alighieri. A new complete translation by Enrico Dondi, in the original *terza rima* style, of the classic *Divine Comedy*. This three-volume set is profusely illustrated by Gustav Doré. 2006. 650 p. 220x150. Paper. Brazil.

DIA005

\$64.80

DIALOGO INTER SURDULOJ. Jean CODJO. Tale of a black African who became a "white man" and his relationship with the village from which he came. 2007. 52p. 205x135. Paper. Belgium. ISBN 90 77066 26 8.

DIA006

\$10.10

DORMANTA HEJMARO. Manashi DAS-GUPTA. Trans. Probal Dasgupta. What kind of participation in the Nakshalist guerilla movement in Bengal does the adolescent Sontu see for himself? Will the parliamentary leftists among his "uncles" in Calcutta help him find less extreme channels? What sort of destiny will their incapability of seeing force on him? Series "Stafeto" #29. 2006. 239p. 205x135. Paper. Belgium. ISBN 9077066209.

DOR003

\$26.10

EDUKO DANĜERA KAJ ALIAJ TEATRAĴOJ. Harold BROWN. The ten plays in this book present people who for various reasons find themselves standing against, or separated from, the majority of members of their societies. Includes an overview by Zofia Banet-Fornalowa on Harold Brown's contribution to the Esperanto theater. 2006. 189p. 210x150. Paper. Sweden. ISBN 9789163190070.

EDU002

\$36.90

EKLIPSAS. Jorge CAMACHO. A new collection of poems by this well-known Spanish Esperantist poet, written for the most part in Japan and Taiwan, which provided inspiration for form, content and atmosphere. Most of the poems are accompanied by equivalents in Spanish, usually at the bottom of the page, sometimes on facing pages. Afterword by Balduur Ragnarsson. Illustrated. 2007. 117p. 200x140. Paper. The Netherlands.

EKL001

\$15.00

EKZILE. Mircea ELIADE. Trans. Ionel Onet. Two short stories – "Frato disipa" and "En la ombro de lilio" – by the famous Romanian author. La KromKancerKliniko #21. 2007. 19 p. 300x210. Paper. France. ISSN 0398-5822.

EKZ003

\$7.20

ENLUMIĜO. Albert GOODHEIR. Second collection of poetry by this underrated Scottish Esperanto poet. Includes "Strofoj pri la interna lumo", "Lumo sur dolmeno" and "Vintraj strofoj". 1987. 44 p. 210x150. Paper. Scotland. ISBN 0-905149-22-X.

ENL005

\$3.20

ERINGIO – HERBO VAGABONDA. Valerij SIPOVIČ. Trans. Svetlana Smetanina. Biography of Irina Vlasova, chief editor of the children's television staff in USSR State Television, creator of the popular Russian children's program "Good Night, Little Ones". 2006. 278p. 200x130. Paper. Russia. ISBN 5-7161-0158-5.

ERI001

\$24.50

ESENCA LERNOLIBRO DE LA ITALA LINGVO. Marco MEZZADRI. This book, with a section of diagnostic tests, is a grammatical textbook for Esperanto-speaking beginners and advanced students learning Italian as a foreign language. It treats the main structures of the Italian language, with common usage, and presents 96 units and a section with diagnostic tests and keys. Ideal for use in class or home, or as a reference book. 2006. 251p. 180x120. Paper. Italy. ISBN 88-7715-917-0.

ESE003

\$23.20

ESPERANTA VORTKONSISTO, LA. Geraldo MATTOS. A different viewpoint on the construction of words in Esperanto, in disagreement with the Waringhien-Kalocsay theory adopted by the Academy, from the President of the Academy. 2006. 113 p. 200x135. Paper. Brazil.

ESP056

\$15.00

ESPERANTO KAJ LINGVA DIVERSECO. François Lo Jacomo interviews the famous French linguist Claude Hagège. 2006. 16p. 210x150. Paper. The Netherlands.

EDE040

\$4.40

ESPERANTO LINGVO DE PACO BURUNDO – AFRIKO. Tereza KAPISTA. Memoir of the author's visit to Burundi to teach Esperanto

there. Many color photos illustrate the book. 2006. 134 p. 210x145. Paper. Serbia. ISBN 978-86-901073-7-7.

ESP060 \$27.80

ESPERANTO – LINGVO KAJ KULTURO EN BERLINO. *Fritz WOLLENBERG (ed.)*. A study of the development of the Esperanto movement and culture in Berlin over the period 1903 through 2003. Many photographs. Mostly in Esperanto, with some German. 2006. 368p. 210x135. Paper. United States. ISBN 1595690433.

ESP057 \$20.00

ESPERANTO PER REKTA METODO. *Stano MARČEK*. 22-lesson direct method course of Esperanto. Words are defined by accompanying illustrations and include the 750 most commonly used words in Esperanto, from the Baza Oficiala Radikaro. Illustrated by Linda Marčeková. 2006. 111p. 250x175. Paper. Slovakia. ISBN 80-969581-8-6.

ESP059 \$14.80

EUROPO, VI BALDAŬ MORTOS! *Zlatko TIŠLJAR*. What are city administrations to do when European citizens with equal right demand their documents, what will the courts do when they have trials, what will doctors and nurses do when Greek children and Portuguese wives ask for help in their own languages? In what language will policemen argue with citizens speaking other languages who were driving too fast or had a bit of a tipple? They too cannot be expected to know 21 languages. 2005. 63p. 210x145. Paper. Slovenia. ISBN 9616075241.

EUR001 \$10.50

GASTON WARINGHIEN 1901-1991. *André CHERPILLOD*. An overview of the life and works of a major Esperanto-speaking voice of the 20th century. Facing pages in Esperanto and French. 2000. 80 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-49-X.

GAS002 \$11.60

GILLES DE RAIS. *André CHERPILLOD*. A history of the life and times of one of the great human monsters of history. 2000. 44 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-51-1.

GIL001 \$7.60

GOSPULS FOL VOLAPŬKIK. Trans. Arie de Jong. The Gospels according to Matthew, Mark, Luke and John in Arie de Jong's reformed version of the language Volapük. 2003. 142 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-58-9.

GOS001 \$18.10

HAVI PROSPERON EN LA VIVO. *H. Spencer LEVIS*. Trans. Sven Karrefors. A translation of the lectures of the leader of the Rosicrucian Order in the United States. 1998. 75p. 222x145. Paper. Sweden. ISBN 91-88742-68-7.

HAV001 \$13.40

HISTORIO DE LA CIFEROJ. *André CHERPILLOD*. A history of numbers, from ancient

times to the "Arabic" numerals we use today. 1996. 28 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-32-5.

HIS011 \$6.30

HUMOROJ. *William AULD*. A collection of Auld's original poetry from the 1960s. Includes such classics as "Mankas krotaloj" and "Incitnudigo". Series "Beletraj Kajeroj" #39. 1969. 114p. 175x120. Paper. Spain. **HUM003 \$4.30**

ILUSTRITA ENCIKLOPEDIO DE AKVARIAJ FIŜOJ. *Aleksandr ŠEVČENKO & Nikolao GUDSKOV*. Encyclopedia of 78 different fish to keep in your aquarium, including the ever-popular piranha. Includes tips on creating and keeping an aquarium and indexes of names in several languages, including English. 2007. 119p. 200x130. Paper. Russia. ISBN 978-5-7161-0138-8.

ILU003 \$16.40

INSTRUJAJ BILDOJ POR REKTMETODA INSTRUADO. *Linda MARČEKOVÁ*. 500 pictures in PDF format to accompany the testbook *Esperanto per rekta metodo*, suitable for computer projection. 2006. CD-ROM. Slovakia. **INS006 \$27.40**

JEN NIA MONDO 1&2 Dialogoj. *DIV*. The dialogues for lessons 1-25. Ideal for learning and practicing Esperanto while driving to and from work. 2007. 1 CD: 72 minutes. Great Britain.

JNM009 \$9.50

JOHANA "D'ARKO". *André CHERPILLOD*. The life and times of the famous Maid of Orléans. 1996. 56 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-36-8.

JOH003 \$9.00

JĪM' LA MIGRULO. *Siegfried STAMPA*. Trans. from *Jim der Wanderer* by Rüdiger Sachs. Jim, the hero of this tale, is a young leopard who lives together with his mother and siblings in the coast range of Cape Province, South Africa. His flight from human beings leads him into many dangers, but at the same time teaches him to overcome them. The book also includes historical information about the daily life of the countryfolk of South Africa at the time of the story. Illustrated by the author; includes a map of the region covered. 2007. 175p. 200x140. Paper. Czech Republic. ISBN 978-80-85853-92-6.

JIM001 \$23.00

KAJ STAROS TRE ALTE... *Trevor STEELE*. Apocryphal history of the life of Jeŝu bar Josef, one of the great figures of human history today worshipped as a god by hundreds of millions of people. 2006. 293p. 230x150. Paper. Austria. ISBN 3010000340.

KAJ007 \$40.30

KALENDARO TRA LA TEMPO, TRA LA SPACO, LA. *André CHERPILLOD*. Describes the history and use of our Western calendar, as well as going into detail about such historical calendars as the Druid, Mayan and

Aztec and such modern calendars as the Chinese, Arabic, Jewish, Persian, etc. 2002. 203 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-56-2.

KAL001 \$22.60

KANTOJ DE ANTEO. *MAO Zifu*. The poetry of the currently best-known Esperanto poet in China. Includes four collections: "kantoj de anteo," "eterna distanco," "ekspliko," and "ŝanĝado", as well as a preface by Miguel Fernández describing Mao, his work, his problems and his poetry. 2006. 259p. 215x140. Paper. United States. ISBN 1595690441.

KAN013 \$18.80

KOLORIGU LA BESTOJN KAJ LERNU LA ALFABETON! *Lode van de VELDE*. Alphabet book with black and white pictures to be colored and simple two-line explanations of the animals shown. 2005. 32p. 210x145. Paper. Belgium.

KOL004 \$3.40

KONCIZA HISTORIO DE LA ĈINA ESPERANTO-MOVADO. *HOU Zhiping*. Despite the title, a comprehensive history of the Chinese Esperanto movement from its beginnings in around 1905 until the World Esperanto Congress in Beijing in 2004. First part of the book is in Esperanto; second part in Chinese. Good section of plates. 2004. 280+8+4+187p. 220x150. Bound. China. ISBN 7801486072.

KON015 \$25.00

KUN DIABLO EN LA KORPO. *Raymond RADIGUET*. Trans. Michel Duc Goninaz. In a village near Paris during the first world war, the nineteen-year-old wife of a soldier away at the war experiences a love affair with a sixteen-year-old boy. Based on a scandal in the author's own life. 2006. 139p. 215x140. Paper. United States. ISBN 1595690344.

KUN003 \$17.70

KVARONLANDO. *Gina RUCK-PAUQUET*. Trans. Nora Caragea. In those four countries, all things have their special color: green, red, yellow and blue. This is decided by the grownups. But the children want only one common color: rainbow. What do they do to get their way? Read and find out ... 2005. 20p. 270x210. Bound. Germany. ISBN 3-00-016066-3.

KVA011 \$25.40

LINGVO KAJ INTERRETO KAJ ALIAJ STUDIOJ. *Zdenek PLUHAR (ed.)*. This is a collection of contributions presented during the conference "Applications of Esperanto in Science and Technology" held in Dobrichovice (Czech Republic) from the 10th through the 12th of November 2006. The book has three parts: "Language and the Internet" (6 papers); "Language Studies" (6 papers); and "Natural Science Studies" (4 papers). Each paper is in Esperanto and is followed by abstracts in English, German, French and Czech. 2007. 134p. 200x140. Paper. Czech Republic. ISBN 978-80-85853-93-3.

LIN022 \$25.00

MALEMULOJ, LA. Giovanni VERGA. Trans. Giancarlo Rinaldo, Anselmo Ruffatti, Paola Tosato. A historical novel about the struggle in Sicily in the mid-19th century between the reactionary Bourbon monarchists on the one hand and the ardent republican revolutionaries on the other. 2006. 261p. 210x150. Paper. Italy. ISBN 9788870360769.

MAL016 \$29.50

MERLO SUR MENHIRO. Albert GOODHEIR. First collection of poetry by this underrated Scottish Esperanto poet. 1979. 94 p. 210x145. Paper. Scotland. ISBN 0-905149-10-1.

MER001 \$3.00

MORTIGA EKSKURSO. Ronald Cecil GATES. It's springtime, and a group of botany students are on a field trip in the state forest. While they drink tea beside a picnic fire pit, their teacher goes into the trees and is killed. Once again Police Commissioner Roberto Elis and university guard Petro Tomson are called on to solve a murder. A sequel to *La septaga murdenigmo, Kolera afero and Morto de sciencisto*. 2006. 111p. 205x135. Paper. Belgium. ISBN 9077066233.

MOR008 \$17.40

MOSKVAJ SONORIOJ. Nikolao GUDSKOV (ed.). An anthology of poetry by 36 Esperanto writers from Moscow, ranging from classical pre-war authors ("Genezo") such as Georgo Deŝkin through Soviet-period writers ("Profetoj") such as Konstantin Gusev and the early post-Soviet period ("Nova Testamento") such as Mikaelo Giŝpling and Ivan Naumov to the current crop ("Epistoloj") with e.g. Nikolao Gudskov and Natalia Soljakova. Includes short biographies of the authors. 2007. 159p. 215x145. Paper. Russia. ISBN 978-5-7161-0139-5.

MOS001 \$16.40

MYOZOTIS. Margarethe-Greta STOLL. 65 original poems by Serbia's best known Esperanto poetess. Also includes two poetic dedications to the authoress by Branko Rajšić and N. Gusev. 2006. 92p. 210x150. Paper. Serbia. ISBN 86-7307-184-4.

MIO003 \$9.20

NEMAVE EDIFI. Stefan MacGILL. Four educational plays plus one poem by the author of *La laŭta vekhorloĝo, Najbaroj kaj boroj, Tendaraj tagoj* and others. Illustrations by Pavel Rak. Includes many exercises and riddles for the reader/player. Plays include: "Neniu problemoj!", "La martelo", "Venus' la fina venk'" and "FinFlne mia jaro". 2007. 264p. 205x135. Paper. Belgium. ISBN 90 77066 25 X.

NEM002 \$33.60

NEOKAZINTA AMO. Lena KARPUNINA. Fifteen short stories by the authoress of *La bato*. The stories tell of people, actions, situations, in the form of witnessing, while leaving judgment to the reader. The stories include: "Neokazinta amo", "Trove kaj", "La demando de emancipiĝo", "La revo pri

cirko", "En mia strato", "La siberia parenkaro", "La feliĉo", "Paradizo de sultanoj", "La bestamiko", "La linko", "Pro savo de homo", "Ili estis sesope", "M i r t", "La cigano kaj la pere de 'Titanik'", "Tiu tago". 2007. 149p. 200x130. Paper. Belgium. ISBN 90 77066 28 7.

NE0003 \$25.20

NEPIVAJ VORTOJ. André CHERPILLOD. A list of 6800 words, collected by the author and not found in the *Plena Ilustrita Vortaro*, "of which some may be useful". 1991 (2nd ed.). 182 p. 210x150. Paper. France. ISBN 2-906134-05-8.

NEP001 \$22.40

NOKTA PATROLO, LA: PROPRA DESTINO. Sergej LUKJANENKO. Trans. Dmitrij Ševĉenko. In "The Night Stalker", "Special Unit 2" and *The Dresden Files* we've learned about the seamy supernatural underside of Chicago. Now learn about the seamy supernatural underside of Moscow, from unregistered vampires to super-powerful rogue magicians, and the struggle of the Light-representing Night Watch to maintain supernatural order. 2006. 182p. 200x130. Paper. Russia. ISBN 5-7161-0163-1.

NOK005 \$17.20

NOKTA PATROLO, LA: SIA INTER LA SIAJ. Sergej LUKJANENKO. Trans. Mikaelo Ĉertilov and Svetlana Smetanina. The second part of a trilogy about the supernatural in modern Moscow. 2007. 152p. 200x130. Paper. Russia. ISBN 978-5-7161-0169-2.

NOK006 \$23.70

NOKTA PATROLO, LA: EKSKLUZIVE POR LA SIAJ. Sergej LUKJANENKO. Trans. Gennadij Basov, Mikaelo Ĉertilov, Svetlana Smetanina and Aleksandr Uljanov. The third part of a trilogy about the supernatural in modern Moscow. 2007. 133p. 200x130. Paper. Russia. ISBN 978-5-7161-0170-8.

NOK007 \$20.30

NUN NI KOMPRENAS ... KAJ ALIAJ PORINFANAJ TEATRAĴETOJ. Paul Gubbins. Four short and two somewhat longer skits for children to do, each in a separate booklet. Created as part of the "Springboard ... to languages" project. Illustrated by Viv O'Dunne. 2007. 220x150. Paper. Great Britain. ISBN 978-0-901757-24-1

NUN001 \$12.10

PASPORTO AL LA TUTA MONDO. Paul GUBBINS. Complete Esperanto course for individual or group study. Follow the activities of the Bonvolo family and have fun learning Esperanto. Four DVDs and two CDs contain 16 lessons plus exercises. Completely in Esperanto, with subtitles in Esperanto, English, French, Spanish Portuguese, Italian, German and Japanese. 2005. 4 DVDs + 2 CDs with texts and exercises. USA. **DVD Region 1** – United States, Canada, Bermuda, and U.S. territories.

PAS009 \$90.00

PASPORTO AL LA TUTA MONDO. Paul GUB-

BINS. Complete Esperanto course for individual or group study. Follow the activities of the Bonvolo family and have fun learning Esperanto. Four DVDs and two CDs contain 16 lessons plus exercises. Completely in Esperanto, with subtitles in Esperanto, English, French, Spanish Portuguese, Italian, German and Japanese. 2005. 4 DVDs + 2 CDs with texts and exercises. USA. **DVD Region 2** – The Middle East, Western Europe, Central Europe, Egypt, French overseas territories, Greenland, Japan, Lesotho, South Africa and Swaziland.

PAS012 \$90.00

PASPORTO AL LA TUTA MONDO. Paul GUBBINS. Complete Esperanto course for individual or group study. Follow the activities of the Bonvolo family and have fun learning Esperanto. Four DVDs and two CDs contain 16 lessons plus exercises. Completely in Esperanto, with subtitles in Esperanto, English, French, Spanish Portuguese, Italian, German and Japanese. 2005. 4 DVDs + 2 CDs with texts and exercises. USA. **DVD Region 4** – Australia, New Zealand, Central America, the Caribbean, Mexico, Oceania and South America.

PAS014 \$90.00

PAŜO SENELIREJEN, LA. Jean CODJO. Tale of a boy growing up in an African village, in an era of change. 2007. 44p. 200x135. Paper. Belgium. ISBN 90 77066 27 6.

PAS011 \$10.10

PASPORTA SERVO 2007. Var. Catalog of international hosting service for Esperanto speakers, this year contains 1294 sites in 89 countries. Given that hotel prices run \$100/night and up these days, if you plan to travel abroad this year, you can see how valuable this book may be for you. 2007. 186 p. 155x110. Paper. The Netherlands. ISBN 83-923382-1-9.

PAS010 \$24.90

PETRO SCHLEMIHL. Adalberto de CHAMISSO. Trans. Eugen Wüster. A classic translation, by the inventor of the science of terminology, of the story of the man who sold his shadow. 2007. 89p. 215x140. Paper. USA. ISBN 978-1-59569-061-6.

SCH001 \$13.30

PIN – GREEN STAR. Lapel pin: round – green star on white in center with word "ESPERANTO" on blue at rim, clutch. Diameter 19mm. USA.

PIN015 \$2.20

PIN – TRIANGULAR. Lapel pin: equilateral triangle – green star on white background with word "ESPERANTO" in gold on blue at base, clutch. Edge 25mm. USA.

PIN014 \$3.40

"PLI LUME LA MALLUMO ZUMAS ...". Tiil-Dietrich DAHLENBURG. A collection of style-figures used in Esperanto poetry. Contains many, many illustrative poems in Esperanto. Along with *Parnasa Gvidlibro*, a "must" for the serious connoisseur of Esperanto po-

etry. 2006. 215p. 215x140. Paper. United States. ISBN 1595690573.

PLI002 **\$21.40**

PLI OL NENIO. Martin & La Talpoj. First solo album by Martin Wiese, the former guitarist and main vocalist of Persone. Among "La Talpoj": Jonas Kempe (Drums), Fredrik Kempe (Bass, guitar), Johan Öhlund (Bass), Rickard Gustavsson (Drum and tambourine), Fred Saboonchi (Synthesizer), Anders Grop (Contrabass). 2007. CD: 37'55". France.

PLI003 **\$26.50**

POEMOJ DE DU FU. DU Fu. Trans. Shi Chengtai *et al.* A collection of the poetry of the famous eighth-century Chinese poet. N.d. 188p. 200x140. Paper. China. ISBN 7-80595-888-2.X

POE007 **\$16.50**

PREFERE NE TRO RIGARDI RETRO. Eli URBANOVÁ. Despite the title, this is a collection of 72 of the authoress's most successful poems, selected by her from seven of her earlier works. 2007. 127p. 200x130. Paper. Czech Republic. ISBN 978-80-85853-94-0.

PRE008 **\$16.50**

PRESENTING ESPERANTO (CD). DIV. Presentation material for introducing Esperanto, with emphasis on school-age children. Much of the material is based on the Springboard project. Includes colorful Powerpoint presentation. 2007. 1 CD: 25 items. Great Britain

PRE007 **\$4.80**

PRI NIA PVZ.ADO. Ludovikito. A volume describing the history and processes by which the many-volume "iam kompletigota verkaro de I. I. zamenhof" was put together. 2004. 258 p. 215x155. Paper. Japan.

PRI007 **\$27.20**

PRINCO, LA. Niccolò MACHIAVELLI. Trans. Carlo Minnaja. The seminal European work on how to be a ruler. Series "Oriento-Okcidento" #42. 2006. 104p. 200x140. Paper. Italy. ISBN 8889177683.IX

PRI011 **\$18.20**

REGADO DE LA VIVO, LA. A short introduction to the history and current situation of Rosicrucianism and the A.M.O.R.C. 1993. 36 p. 210x150. Paper. Sweden.

REG007 **\$3.50**

"REGRIFUZANTO, LA" KAJ ALIAJ BUDHISMAJ FABELOJ. Gunnar GÄLLMO. Seven Buddhist tales: "La regrifuzanto", "Vojuleto, la eterna komencanto", "La aproj kaj la tigro", "Nandio, la cervo", "La birdkaptisto kaj la koturnoj", "La monaĥo kiu pensadis tro" and "Fingringo". Basic details of the stories are from medieval commentaries by Buddhaghosa to the *Dhammapada* and *Jaataka*, but they are here very freely used. 2006. 84p. 230x150. Paper. United States.

REG006 **\$15.50**

RELATIVECO PER BILDOJ. Wilfrid ATKINSON. An introduction, heavily diagrammed,

to Einstein's special theory of relativity. 2006. 100 p. 210x150. Paper. Great Britain. ISBN 978-0-902756-26-7.

REL001 **\$17.90**

RENKONTIĜO EN PEKINO. Colorful and well-compiled photo album commemorating the 89th World Esperanto Congress in Beijing, China, 2004. 2005. 172p. 210x180. Paper. China. ISBN 7801487508.

REN001 **\$25.00**

REVE KAJ REALE. Anneke BUYS. 34 poems by a well-known Esperanto poetess from the Netherlands. 2006. 40p. 165x125. Paper. Russia. ISBN 5-7161-0155-0.

REV005 **\$4.90**

SAGĖCO DE L'ORIENTO AL VI KONFIDATA, LA . VAR. Trans. Sven Karrefors. The wisdom of the orient based on a 3,000 year-old manuscript, as revised by a member of the Rosicrucian Order. 1998. 75p. 222x145. Paper. Sweden. ISBN 91-88742-66-0.

SAG003 **\$22.30**

SKIZO DE LA ESPERANTA LITERATURO. Eduard V. TVAROZEK. An overview of the history of Esperanto literature and short biographies of many of those who contributed to it. Divided into three periods, separated by the two world wars. Also includes sections on Esperanto literary magazines and Esperanto literature in the Czech Republic and Slovakia. 2004 (2d edition). 91 p. 205x145. Paper. Slovakia. ISBN 80-969042-4-8.

SKI001 **\$11.70**

SUDOKOJ. Lode Van de VELDE. 74 standard Sudokus in four categories ("Komencanto", "Inicito", "Spertulo", "Eksperto"), plus six bonus *letter* Sudokus, for two of which the player has to derive for himself the nine-letter secret word whose characters are used to satisfy the puzzle. 2006. 8+80+40p. 150x100. Paper. Belgium.

SUD002 **\$5.20**

SURVOJE. Klara ILUTOVIĆ. 53 poems by Russia's best-known poetess. Includes "La deziroj de esperantisto" inspired by Modest Moussorgsky's "Pictures at an Exhibition." 2005. 55p. 165x120. Paper. Russia. ISBN 5-7161-0147-X.

SURO14 **\$4.90**

ŜI ESTAS MIA AMIKO. Luiz PORTELLA. Eleven chapters about the life of a boy living in Brazil, written in easy Esperanto along the lines of Sten Johansson's "Katrina" books. Each chapter has a glossary of new words with definitions in easy Esperanto. 2007. 38p. 195x140. Paper. Brazil. ISBN 978-85-60661-00-B.

SIE001 **\$7.00**

UNUFINGRAJ MELODIOJ. William AULD. A collection of Auld's original poetry from the 1950s. Includes, among many others, the poems "Noktaj pensoj" and "Julia sur Pandatario", as well as Auld's complete one-act comedy "Kvazau birdoj konstruas".

Series "Beletraj Kajeroj" #6. 1960. 126p. 190x120. Paper. Spain.

UNU004 **\$4.30**

VERAJ RAKONTOJ. LUKIANO. Trans. Gerrit Berveling. Two connected fantasies written by one of the best-known fantasists of classical times. Facing pages in the original Greek and Esperanto. 2006. 58p. 210x150. Paper. The Netherlands.

VER015 **\$6.30**

WIKIPEDIO – PRAKTIKA MANLIBRO. Yves NEVELSTEEN (ed.). A booklet devoted to the Wikipedia (primarily the Esperanto version), with complete instructions on how to become an editor and how to edit Wikipedia. Profusely illustrated. 2007. 40 p. 150x115. Paper. Slovakia. ISBN 978-80-969533-3-2.

VIK003 **\$4.20**

WISE OWL GRAMMAR. Basic grammar workbook, covering nouns, aimed at children in the last year of grammar school or beginning junior high school. Includes 15 lessons. Part of the "Springboard ... to languages" project. 2007. 23p. 300x210. Paper. Great Britain.

WIS001 **\$6.80**

WISE OWL GRAMMAR – WORKSHEETS. 15 separate worksheets to accompany *Wise Owl Grammar*. Part of the "Springboard ... to languages" project. N.d. (2007). 15p. 300x210. Paper. Great Britain.

WIS002 **\$7.60**

ZAM- ZAM- ZAMENHOF. Paul GUBBINS. A three-act play, which is less explanatory than educational, in a humorous, occasionally satirical, even scandalous manner about the genesis of Esperanto and about the life of its creator. The background is somewhat anachronistic ... 2005. 87 p. 210x15. Paper. The Netherlands. ISBN 1-882251-41-5.

ZAM008 **\$13.80**

All books listed can be ordered: by mail from ELNA, PO Box 1129, El Cerrito CA 94530; by telephone at (510) 653-0998; by fax from (510) 653-1468; or through our website at <https://esperantousa.hypermart.net/butiko/butiko.cgi>. For phone, fax or website orders, be sure to include a credit-card number. For some titles with multiple stories or songs, more complete information about contents can be found at our website. If a title is out of stock at the time of ordering, you will be back-ordered and later charged at the time the title is shipped. Thanks largely to fluctuations in the value of the dollar versus other currencies, all prices are subject to change without notice.

Ce Ermito

Arĥip Teslenko (1882-1911)

Bela printempa mateno. Buklaj monaĥejaj akacioj ĵus ekfloris kaj odoris forte. Zumis abeloj, pepis birdaro. De malantaŭ la preĝejo varmigis suno. Verda herbo. Blankaj padoj. Tien kaj reen vagis homoj, iuj en preĝejon, iuj al ermito.

En vestiblo de ermito ili plenplenis. Atendadis... Iuj sidis sur divaneto – interbabilis, “kiel aliri al li”. Iuj staris kaj ĝemis, memorante pekojn. Maljunulo kun kruco surbruste fingre montris “La Lastan Juĝon”, kiu pendis surmure. Vaganto hartufa, kun karoa aso sur ĉifona griza robo, legis al li pri pekoj, skribitaj sur serpento. Blondeta knabino en bastoŝuoj atente rigardis anĝelon kun lipharoj, kiu blovigis incensilon sur alia bildo. Viro kun pipo en poŝo rigardis alian anĝelon, kiu, ferminte okulojn, montris ĉielen al viro kun ŝvelaĵo subokule. En anguleto ĉe pordo staris maljunulino, nudpieda, en disŝirita ĵaketo. Ŝi subtenis per la mano palan sulkitan vangon kaj ploretis – tiel malĝoje, larmoj kiel pizoj rulis de ŝi.

Malfermiĝas pordo. Eniras monaĥo kun ruĝa barbo. Li havas tre kolerajn okulojn.

– Hej, vi, – ekkriis la monaĥo.

Ĉiuj turnis sin al li.

– Eniru! – montras al malfermita pordo.

– Sed ne trairu... staru ĉe la sojlo.

Ili ektusetis, viŝis sin per tuketoj.

– Ne bruu, kampuloj! – li kriis denove.

Ili eniris, amasiĝis ĉe la sojlo.

La pastro-ermito ankoraŭ ne venis. Nur legpupitro staris meze de la ĉambro, kovrita per flava veluro. Sur la pupitro kuŝis kune – tiel proksime unu al alia – amaseto da mono, poste malgranda evangelio orumita kaj kruco kun krucumita Savanto. Dekstre de la legpupitro staris seĝo, poste – tablo sternita per tuko. Sur la tablo estis telereto da akvo, kuŝis paperfolioj laŭlonge kaj transe. Unu foliaro surtable kuŝis sur seĝo starigita tien. Sur muro malantaŭ ĉio tio pendis granda ikono de la krucumita Savanto. Dekstre de la krucumito pendis ikono de nekruumita Savanto. Poste – dipatrino kun bebo kaj fermitaj okuloj. Denove – dipatrino kun sabroj sur la brusto, ikonostazo kun ikonetoj. Antaŭ la ikonostazo brulis lampeto. Plue, sur alia muro, pendis krucumita monaĥo. Sur manplatoj de la monaĥo brulis lumigiloj, super la kapo flugis dispirito kaj sur la frunto estis skribite “Mi suferas pro la homaro”. Maldekstre de la krucumita Savanto pendis denove Savanto kun ŝafino surŝultre, denove dipatrino kun bebo, plue sanktuloj: Serafim el Sarov’, Flor-asketo, Eŭtiĥ-centestro, Klaŭdio-migrulo, “La Lasta Juĝo”. Oleo tre odoris.

Post iom da tempo eniris la pastro-ermito – malgranda griza maljunulo. Sur la ronda ventro de la pastro-ermito pendis blua tuko velura. Sur liaj ŝultroj kaj iom kliniĝinta dorso – nigraj strioj kun blankaj krucoj kaj diversaj vortoj. Sur la kapo brilis kalvaĵo.

La homoj klinis sin antaŭ li.

La pastro-ermito rigardis ilin iel lace, rigardis la krucumitan monaĥon, ekĝemis, poste krucsignis sin, ekkriis “Ripetu post mi!” kaj komencis:

– “Mi konfesas al Di-sinjoro...”

– Ne amasiĝu, porkuloj! – aŭdeblas de vestiblo voĉo de iu monaĥo.

– “Kaj al Virgulino-Dipatrino... kaj ĉiuj sanktuloj.”

– Nu, porkuloj!.. Fi! – aŭdiĝas.

– “Kaj al vi, Patro...” – legas la ermito.

Traleĝinte, li sidis sur la seĝo inter la legpupitro kaj la tablo kaj:

– Do, nun, – li diris, – aliru al mi unuope.

Homoj aliras, kliniĝas antaŭ li, flustras al li siajn pekojn.

La ermito krucsignas ilin:

– Mi pardonas kaj senkulpigas, – li diras.

Ili rampas por kisi lian manon. La pastro-ermito al iu donas, al alia – ne. Li tiregas la manon, kunsulkigas la bukklajn brovojn.

– Ne necesas! – ekkriis.

– Vidu, – flustris homoj, – li scias, kiu indas kion!

Poste la pastro-ermito trempas fingrojn en telereto, ne rigardante eltiras paperfolio el amaso: el jen unu foliaro, jen alia, jen el subtablo.

– Vidu, – denove flustras homoj, – li scias, kiu kian “benon” meritas!

Poste la pastro-ermito montras – dekomence perkape, poste permane – monamaseton.

Jen la nudpieda maljunulino proksimiĝis – tiu, kiu ploris en la vestiblo. Ŝi genuiĝis antaŭ li, multfoje klinis kapon al planko, kaj tiel sincere, tiel respektoplene.

La pastro-ermito tuŝis ŝian kapon per la antaŭtuko.

– Pli rapide, – li diris, – pli rapide!

La maljunulino ekstaris, ŝi volis ion diri al li, sed ne elbuŝigis, nur movis lipojn.

La pastro-ermito ekrigardis lupe.

– Nu, kion? – li demandis.

– Ho, paĉjo!

– Nu!

– Filo... dudekjara!.. Mi volis lin edzigi... Li kuŝas, ne staras.

La pastro oscedis.

– Oni bategis lin en policejo, – ploris la maljunulino.

– Do, li meritis, – la pastro vortjetis al ŝi.

– Ho, Dio!.. Ĉu?.. Li nur diris al policano: “Forestas, – li diras, – la justeco en la mondo: iu laboregas, sed malsatas, alia fingron ne movas, sed vivas prospere”.

La pufaj vangoj de la pastro-ermito tuj ruĝiĝis. Liaj okuloj ofte ekpalpebrumis kaj:

– Silentu! – li ekkriis.

– Dio mia!.. Li ja, filo mia, tio okazis je Savanto-festo**...” Jen Savanto, – la filo diras, – Li instruas...”

– Silentu! – la ermito interrompis la maljunulinon.

Li rigardis ŝin rabobeste kaj:

– Eksterleĝuloj... Ili turnas sin al Savanto! Ili havas aferon al la Savanto...

Bestuloj!

– Dio mia, – ŝi diris al li, – mi ja scias nenion.

– Scii vi ne bezonas. Jen sidas tiuj, kiuj scias, – la ermito direktas ŝin al “La Lasta Juĝo, – per lango – kaj en fajron! – li ekkriis.

– Dio savu min de tio, – krucsignis sin la maljunulino. – Sed interalie... pastro!.. Li restis mia sola infano. Kaj la plej juna, kaj tiom saĝa, filo mia, alfabetulo... Dio mia! Estis sepopo de pli maljunaj, sed ĉiuj transmondiĝis... kun paĉjo... Malbono enterigis ilin: haveblis nek manĝaĵoj, nek vestaĵoj...

– Ne parolaĉu! – denove ekkriis la pastro-ermito. – Necesas preĝi al Dio, mendi diservon!

La pastro-ermito turnis sin al foliaro. La maljunulino metis tri kopekojn sur lian monamaseton.

Ŝi prenis paperfolion de li, rulas ĝin.

La ermito montras al ŝi la monamaseton.

– Dankon, paĉjo, – la maljunulino diris al li, – mi havas iom da... homoj pruntedonnis.

– Ne, – la ermito diras al ŝi, – ĉu vi metis tien ĉi?

– Mi metis, pastro.

Malrapide la maljunulino foriris korten, apogis sin al tilio kaj:

– Filo mia, filo... – ŝi ekploris.

Aliris al ŝi la vagulo kun karoa aso, etendis la manon al la folio.

– Nu, kio estas ene? – li demandis kaj malrulis la folion.

– “Animsava parolo al ortodoksaj kristanoj, – li eklegis, – Ho, gento homa! – li plulegis. – Kiel granda, kiel terura peko estas ekdeziri havaĵon de proksimumo! Ĝi estas peko nepardonebla en ĉi vivo, nek transmonde. Ĝi estas grincado denta, geheno fajra!”

– Dio mia! – ploras la maljunulino, – estu al li, filo mia, io por manĝi. Estu ne nur tiu pano seka...

– “Kion Dio donis al vi, tion kontente akceptu. Tio estas Lia volo sankta. Li, sanktulo, scias, al kiu kion...” – plulegis la karoa aso.

– Ho, savu min! Ho, kion fari? Ho, filo mia! – la maljunulino preskaŭ rompas fingrojn.

– Nu, kial vi ploraĉas? – demandas monaĥo el vestiblo. – Iru preĝi. Jen oni enlistiĝas por diserva mendo!

Ekvagus la maljunulino.

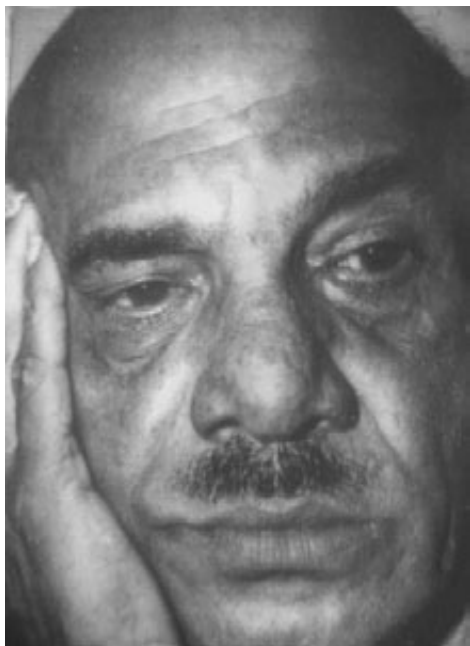
Ĝemis granda sonorilo...

18...

** La 6-a de aŭgusto (la 19-a laŭ la ortodoksa kalendaro) estas festotago de Aliformiĝado de Sinjoro; alivorte – festotago de Savanto.

Elukrainigis Viktor Pajuk

Unu Sinjoro

Vaikom Muhammad Basheer

Vaikom Muhammad Basheer (1908-1994) estis unu el la plej amataj malajalamaj aŭtoroj. Li partoprenis en la senbatala barakto por libereco de Hindio dum la 1940-aj jaroj. Li verkis multajn romanojn kaj rakontojn, kelkaj el kiuj estis tradukitaj en la anglan. Oni parolas la malajalaman en la ŝtato Keralo, en suda Hindio.

Vi ne havas klaran aferplanon. Vi vagadas tra malproksimaj landoj. Mono, neniom. Lingvo, nekonata. Vi povas paroli kaj la anglan kaj la hindustanan, sed tre malgranda estas la nombro de personoj tie, kiuj komprenas unu el la du.

Do, vi falas en multajn akcidentojn, spertas multe da deliktoj.

Tiel vi estiĝis en krizo. El tiu vin savis nekonata sinjoro. Kvankam multe da tempo jam forpasis, je iuj specialaj okazoj vi memoras... kial li faris tiel?

Nun imagu, ke tiu rememoranta vi estas mi, ke tio, kion mi priparolis, estas mia sperto. Pri la min-inkluziva homa raso mi havas certan malprecizan scion. Ĉirkaŭ mi estas bonuloj, krueleguloj, ŝtelistoj, estas kontaĝaj malsanuloj kaj frenezuloj – kutime oni ĉiam devas vivi kun atento. Malbono plias ĉimonde. Sed ni forgesas tion. Nur kiam tragedio frapas, ekmalformas ni.

Mi rakontos tiun tre malnovan kuri-ozan bagatelon:

De ĉi tie ĉirkaŭ mil kvincent aŭ du mil mejloj for estas granda urbo en la valo de la montaj vicoj. De antaŭ longa tempo la tieuloj ne faris al si la nomon pro afa-

bleco. Krueluloj estas. Murdo, amasa rabado, poŝostelado – ili ordinaraj okazoj estas. Tradicie la tieulo estas soldato. La aliaj estas pruntedonistoj el urbŝtatoj malproksimaj aŭ gardistoj ĉe muelejoj, grandaj oficejoj, bankoj ktp.

Mono tie estas granda afero. Por tio oni faru ion ajn, mortigu iun ajn.

Mi loĝis tie en tre malpura kaj malgranda ĉambro en strato malpurega. Mi havis laboron: nokte de la naŭa kaj duono ĝis la dek unua horo mi instruis la anglan al eksterlandaj laboristoj. Simple adreson skribi. Por tiu loko lerni skribi adreson estas granda edukado.

Oni vidas tiujn adresoskribistojn ĉe la poŝtoŝtupoj. Ili gajnas po de kvaronrupio ĝis duonrupio por unu adreso.

Tiu adres edukado estas por savi sin de ĉio ĉi aŭ, se la bezono aperus, por facile gajni iometon.

Ĉitempe mi kutime vekigis posttagmeze je la kvara. Tio estas por gajni ion alian – la morgaŭan teon kaj la tagmezan manĝon.

Do, laŭ kutimo, mi vekigis je la kvara. Mi kompletigis ĉiujn miajn tagdevojn kaj eliris ekstere por manĝi iom. Nu vi devas imagi, ke mi vestis min en plenan kompletan kiam mi eliris. En la poŝo de mia jako jen mia monujo. En ĝi dek kvar rupioj estis. Tio estis la tuta sumo de mia posedo, de mia vivo.

Kubutuminte tra la homamaso, mi aliris restoracion. Dirante sole “manĝon,” mi satigis la stomakon per ĉapatio kaj viando. Ankaŭ teon trinkis. Sume la kalkulo alvenis por ĉirkaŭ tri kvaronoj de rupio. Vi memoru tion.

Por pagi tiom, mi metis la manon en la poŝo de mia jako... mi tute ekŝvitis. Ĉio, kio veturis tra stomaklando, ekbrulis.

Kio okazis? La monujo mala-peris de mia poŝo!

Mi diris maltrankvile, “Iu poŝostelis mian monujon!”

Estis trohomoplena restoracio. Por eksurprizi ĉiujn, la restoraciisto ekridegis laŭte.

Li tiam skuis min per la roversoj de mia jako kaj diris, “Do vi ne intencas kvitigi tion, ĉu? Pagu la monon kaj forfikiĝu. Se ne, mi plukos viajn okulojn el via kapaĉo.”

Mi ĉirkaŭrigardis la aŭdantaron. Eĉ unu afablan vizaĝon mi ne vidis. La rigardo de malsataj lupoj!

Se li diras ke li plukos miajn okulojn, li ja faros tiel.

Mi diris, “Mi forlasu mian jakon ĉi tie. Monon akirinte, mi revenos por kvitigi.”

La restoraciisto ridegis denove.

Li diris al mi demeti la jakon.

Mi demetis la jakon.

Ankaŭ ĉemizon demeti li diris.

Mi demetis la ĉemizon.

Li ordonis min demeti la ŝuojn.

Ŝuojn mi demetis.

Fine pantalonon demeti li ordonis.

Li decidis tiel malvestigi min ĝis tute nuda, pluki miajn okulojn, kaj forigi min eksteren.

Mi diris, “Sube nenio...”

Ĉiuj ekridis.

La restoraciisto respondis, “Nu, mi dubas. Sube estos *io!*”

La kvindek personoj kun kruela ridado kune kriis, “Sube estos *io!*”

Mi ne povas regi la manojn. Mi vidas image. Du okuloj mankantaj, nuda homo staras sur la strato inter la amaso homa. Tiel finfiniĝas la vivo. Finiĝu... mi de ĉi tiu okazaĵo...estu! Kreinto de la mondoj! Dio mia! Estas nenion por diri. Ĉio bonaŭgura... ĉio favora!

Mi komencis malbutonumi la pantalonon unuope. Tiam profunda voĉo aŭdiĝis.

“Haltu! Mi pagos la monon.”

Ĉiuj rigardis tiudirekten.

Li estis blanka sesfutulo kun ruĝa turbano, nigra jaketo kaj blanka mantelo. Stirila liphararo kaj malhelaj okuloj.

Tiaj malhelaj okuloj estas oftaj tie. Li paŝis antaŭen kaj demandis la restoraciiston, “Kiom estas, vi diris?”

“Tri kvaronoj de rupio.”

Tiom li donis. Tiam li diris al mi, “Surmetu ĉion.”

Mi surmetis.

“Bonvolu veni,” li min invitis. Mi kuniris. Kiel mi povus esprimi al li mian dankegon? Mi diris, “Tio, kion vi faris tie, estis granda bono. Mi neniam vidis tian bonegan homon.”

Li ridetis.

“Kiel vi nomiĝas?” li demandis. Mi diris nomon, hejmlandon ktp.

Mi demandis la nomon de la sinjoro. Li respondis, “Mi ne havas nomon.”

“Tiuokaze,” mi diris, “devas esti Kompato.”

Li malridetis. Ni tiel marŝis. Marŝmarŝinte ni aliris homomalplenan ponton.

Ĉirkaŭe li rigardis. Neniu apude estis. Li diris, “Rigardu, foriru sen retrorigardi. Se iu ajn demandus, ĉu vi vidis min, diru, ke ne.

Mi komprenis la instruon.

El du aŭ tri poŝoj li eltiris kvin monujojn. Kvin! Inter la amaso estis la mia.

“Kiu estas la via?”

Mi indikis per fingro.

“Malfermu ĝin.”

Mi malfermis. Bonŝance, ĉiu mono estis interne. Mi metis ĝin en mian poŝon.

Li diris al mi, “Iru, Dio vin savu!”

Mi diris, “Dio... kaj vin kaj min kaj ĉiujn savu!”

Benu.

elmalajalamigis Donald R. Davis, Jr.

Ostap Višnja (1889-1956)

Sidas foje oldulo Svirid sur ŝtupo. Sidas li kaj rabotas salkan branĉeton.

– Kiel status la aferoj, avĉjo? Bonsanon al vi!

– Bonan sanon ankaŭ al vi! Ĉu la aferoj? La aferoj bonstatus! La aferoj, kiel diris tiuj banditoj, – gut (1)!

– Ĉu ankaŭ la germanan vi, avĉjo, ellernis?

– Certe. Havis mi senperan kontakton kun la malamikoj – tial, do, mi ellernis.

– Kaj ĉu longe vi, avĉjo, kontaktis?

– Ne tro longe, sed pro tiu kontakto triopo dank'al mi rekte "ekkontaktis kun la tero". Enterigis oni tiun triopon en la kampeto... Kaj la tombon aranĝis, kaj la krucon starigis: sed kiam la niuloj revenis, mi kaj la krucon dishakis, kaj la tombon lasis laŭ vento... Por ke eĉ spuro ne restu de la aĉuloj. Ĉu vi volas la rakonton? Aŭskultu do.

...Faŝistoj proksimiĝis; senhomiĝis nia vilaĝo. Nur kelkaj maljunulinoj restis. Trafis ankaŭ mi sur alia bordo de la rivero, en la arbaro, ĉe partizanoj. Tagmanĝojn por la junuloj mi kuiris, la ĉevalojn paŝtis. Iam mi ekvolis vidi, kiu en mia ĥato (2) mastrumas – mi ja loĝis sole, kiel fingro. Foje, kiam jam preskaŭ noktis, mi

Zenitko

venis al la rivero, eliris la boaton el kanoj, ĝin eniĝis, navigis kaj descendis sur mian bordon. Descendis mi kaj poste per kuradetoj inter heliantoj, malantaŭ la stalo mi kamufligis en lapoj. Mi kamufligis kaj atendis. Kaj en la ĥato, kiel mi vidis, estis lumo, paroloj aŭdeblis, iu provis kanti.

Sidis mi, atendis: oni ekdormu, mi pensis, tiam mi akceptos iun decidon. Sufiĉe longe mi devis atendi. Kaj jen la elirpordo – knar'! – eliras triopo: du, kiel mi aŭdis, estis faŝistoj, sed la tria estis Panĉjo Nuĵnik (3), oni enoficigis lin kiel vilaĝestron. Lia patro estris vendejeton en nia vilaĝo kaj li, tiu nazmukulo, plorpete persvadis aligi lin en kolhozon. Kaj nun, vidu, vi-laĝ-es-tro! Eliris ili kaj direktis sin al la stalo. En subtegmento de la stalo mi havis iom da fojno... Do tien Panĉjo ilin kondukis noktumi, ĉar en la ĥato estis sufoke.

Ili grimpis en la subtegmento kaj kuŝiĝis. Mi aŭdis, ke ili jam ekronkis. Tiam mi kaŝe el la lapoj piedpintis en la stalon. En miaj manoj estis fera forkego-tridento. Mi levis la ilon kaj ekpikis tra la plafono – unu-du-tri!

Ili ekjelpis tie, ekkriis:

– Was ist das? (4)

Kaj Nuĵnik:

– Hoj, savu nin! Iu de la planko pafadas per zenitko (5)!

Aha, mi pensas, hundinaj filoj, mia forkego ŝajnas al vi "zenitko", nu atendu ankoraŭ kio sekvos. Kuris mi al la bordo, enboatiĝis kaj al la alia bordo navigis. Post tri tagoj formortis la triopo: tiel oni diris en la vilaĝo. Mi trapikis iliajn ventrojn. Tiamaniere mi kontaktis kun la malamikoj.

– Kiom da jaroj vi havas, avĉjo?

– Mi eĉ ne scias! Aŭ sepdek naŭ, aŭ okdek naŭ. Ĉu eblas tion kalkuli? Mi memoras, ke estas naŭ, sed post kiom, mi jam forgesis.

– Do, vi eĉ ne ektimis – sola kontraŭ la triopo?

– Ĉu mi ektimis? He, homodia, milito estas mia kutima afero. Mi dum la tuta mia vivo batalis kontraŭ... mia edzino. Ĉu vi konis mian Lunjon? Ĉu tiaj bataloj similis al la lukto kontraŭ la fiaĉuloj en la stala subtegmento! Mi ja ilin kiel ratidojn mortpremis! Kaj mia mortinta edzino – Dian regnon por ŝi! – ja ŝi divizion kontraŭstarus per ligna forkego! Mi kun la kumo (6) – ankaŭ por li estu Dia regno! – eĉ duope... ne, ni ne povus kontraŭstari!

Sidas mi foje apud la tenejo, akriĝas dentojn de la rastilo kaj ŝi eniras la korton kaj diras kvazaŭ pafante:

– Svirid!

Kredu min, la toporo en miaj manoj mem – salt! salt! salt! Se kompari kun la moderna milittekniko, ŝi estis vera "katjuŝa" (7). Mi tiel bone ekzercis kun ŝi, ke por mi ajna milito estas bagatelo. Mian Lunjon, sincere dirante, mi ne atakis, kutime mi defendis min, sed la milito okazadis preskaŭ ĉiutage.

Foje, dimanĉe, mi kun la kumo, ankoraŭ antaŭ la preĝejo sonorado, ne eltenis – drinketis. Sufiĉe bone drinkis. Subite jen – Lunjo revenas el la preĝejo!

– Atenton, fraĉjo, – diras mi, – tuj batalo okazos! Se ni rezistos po unuope, ni estos batitaj. Ni kuniĝu kiel militaĉmento, alie okazos plena malvenko. Ŝi mueligos la militantojn kune kun la milittekniko!

Do, ni unuiĝis. Ŝi nur eniris la peronon, mi tuj kvazaŭ huratakis:

– Kial vi en la preĝejo ĝis tagmezo tumultas?! La popo regalas vin tie per mielo, ĉu?

Kaj la kumo de dekstra flanko iras. Sed ni faris organizon eraron: la forkegon ni ne kaŝis. Eĥ – kaptis ŝi la forkegon kaj ekis kontraŭatake! Disŝiris ŝi la fronton. Mi kun li retiriĝis al la antaŭe preparita pozicio – en la kelon. Ĝi estis kvazaŭ kontraŭatakejo. La varenikoj (8) jam malvarmiĝis, sed ŝi tutegale sieĝis nin en la kelo. Mi sidis malantaŭ barelo kun kvaso kaj dormetis.

La kumo diris:

– Vi restu, kie vi volas, sed mi, Svirid, al la miuloj traŝiriĝos. Ankaŭ mia Ĥristja hodiaŭ kuiris varenikojn.

– Rigardu mem, fraĉjo, – mi diras, – kaj agu laŭ la bontrovo. Sed vi ne risku tage kaj eku, kiam mallumiĝos.

– Kion vi diras, Svirid, "kiam mallumiĝos". Kiuj estos varenikoj en mallumo?

Li kruccignis sin kaj ekkuris X-direkten. Li sukcesis atingi la pozicion de sia Ĥristja. Kaj kvankam li estis kontuzita per la forkego, li restis staranta.

Kaj mi ĝis la vespero sidis ĉirkaŭumita malantaŭ la barelo kun kvaso. Nur dum krepusko Lunjo iom plipaciĝis: ŝi proksimiĝis, malfermis la kelon:

– Ĉu vi sidas? – ŝi diris.

– Jes, – mi respondis.

– Vi venu manĝi almenaŭ knelojn, alie vi febliĝos.

– Vi forĵetu la forkegon, – mi diris, – tiam mi eliros.

Brava estis la forpasantino!

Sciis ŝi kaj strategion, kaj taktikon. Ie ajn mi kun la parenco maskus nin – ĉu inter terpomoj aŭ en kanabo – ŝi trovis nin momente! Ŝi trovis kaj eligis! Kaj ŝi premis nin ĝis la

Ukraina ĥato (pentraĵo de Ilja Repin, 1880)

akvolimo, alivorte, ĝis la rivero. Kaj ni ambaŭ naĝi ne scipovis kaj staradis en la rivero je distanco de unu forkego. Staradis ni, malsekiĝis.

Kaj ŝi:

– Ĉu malsekiĝas?! Malsekiĝu vi, hundaj animoj, mi kanabaĵojn el vi draŝos!

Do, post tiu praktiko mi facile finvenkis la pedik-similajn fricojn (9).

Bedaŭrinde la kumo jam ne plu vivas: ni kune multon povus fari.

La kumo estis ankaŭ lerta piloto. Aso!

Skuis ni foje kun la kumo acidpomarbon. Grimpis ni sur la arbon kaj skuis ĝin. Kaj la arbo alta estis, multbranĉa. Faŝistoj malbenitaj forhakis ĝin. Lunjo en roborandon la pomojn kolektas. Skuis, skuis ni, – do, pensas ni, ni ekfumu. Ni la pipojn enbuŝigis, la kumo fajron eligis...

Kaj ŝi denove eksplodis:

– Denove vi pipojn fumas!

Tuj mi kun la kumo de sur la pomarbo kvazaŭ pikplonĝis. La kumo sukcesis surteriĝi, malgraŭ ke ne tuj, sed mi el pikplonĝo transiris al spiralfalo

kaj ne sukcesinte el ĝi elturniĝi, mi tramis ŝian jupon kaj falis surteren! Nur post duonhoro mi rekonsciiĝis, palpebrumis kaj rigardis: maldekstre staris la kumo, frotante la paneaĵojn, dekstre ŝtoniĝis Lunjo kun sitelo da akvo. Mi provis ekmoviĝi – la turnostiriloj, ĉu en brakoj, ĉu en gamboj, malfunkciis, la kajuto kaj la korpo de mia aviadilo estis tute malsekaj...

– Li estas vivanta, dank’al Dio, – diris la kumo.

Kaj Lunjo:

– Li estus vivanta, – ŝi diris, – se ne mia jupo. Li danku mian jupon, kiu retenis lin, – alie li enteriĝus ĝis la kilo! Eĥ vi, – ŝi diris, – bravaj pilotoj!

Kaj vi demandas min, ĉu mi ektimis tiujn tri hitleranojn?!

Post tiu trejnado?! Bone vi elpensis!

– Kaj nun kion vi faras, avĉjo?

– Revenis nia armeo kaj mi malmobiliziĝis. Tro rapide la germanoj fuĝis, mi ne kuratingus ilin. La pli junaj pelu ilin. Kaj mi nun por infanetoj el infanĝardeno fajfilojn faras. Tiom amuzaj estas la infanetoj! Samtempe mi prizorgas la

kolĥozan bovidaron, revenantan el evakuado. Necesas paŝti la gregon, necesas renovigi ĝin post la germana aĉularo. Eĥ, se vivus mia kumo, ni duope... Eble vi volas vidi mian “zenitkon”? Jen ĝi estas!

Kaj maljuna Svirid tenere karesis sian tridentan forkegon...

1944

Tradukis Mikaelo Linecki

- (1) ĥato – domo (kabano) en la ukraina lingvo
- (2) Gut (germane) – bone
- (3) Was ist das? (germane) – Kio ĝi estas?
- (4) Tiun familinomon oni povas elukrainigi kiel “bezonata ulo” aŭ “necesejo”
- (5) Zenitko – rusdevena vorto por kontraŭaviadila (tero-aero) kanono
- (6) Kumo – popola titolo, aplikata por la patro kaj la baptopatro de la bebo
- (7) “Katjuŝa” – karesa nomo por Katerina, samtempe – popola nomo de salva raketa minĵetilo
- (8) varenikoj – kune kun barĉo kaj lardo (salo), varenikoj estas vizit-karto de la ukraina kuirarto. Ili estas etaj pastokovertoj, triangulaj aŭ duonrondaj, farĉitaj per kuiritaj terpomoj, kazeo, acid-brasiko, viando, fazeoloj, fungoj, fruktoj aŭ beroj.
- (9) frico (germane Fritz) – moka nomo por germanaj nazioj

Gratule

La redakcio de *ESPERANTO USA* kore gratulas la bienon-lernejon Bona Espero okaze de la 50-jara jubileo! Gratulojn al ĉiuj volontuloj kaj subtenantoj de Bona Espero, aparte al Ursula kaj Giuseppe Grattapaglia! Vivu kaj prosperu Bona Espero!

Korespondi deziras

Jean Claude B. IRAMBONA. Dzaleka rifuĝejo kampo. P.O. BOX 1530 Lilongwe, Malavio. Ret-adreso: irambonajc@yahoo.fr. Mi estas 35-jara viro, Esperanto-meznivelo. Intereso: Gardi georfojn kaj maljunulojn pri la paco de Dio. Mi estas pastro, mi loĝas en Malavio en la kampo de rifuĝantoj ekde 2000. Mi estas el Burundio. Mi estis edziĝinta. Malfeliĉe, mia edzino mortis. Mi havas filinon kiu aĝas nur 21 monatojn. Mi helpas al georfoj kies gepatroj mortis pro aidoso (AIDS) kaj maljunulojn kiuj ne havas fortojn. La vivkondiĉoj estas tre malfacilaj. Bonvolu helpi min daŭrigi ĉi tiun agadon en Afriko per Esperanto. Ni bezonas ludojn por georfoj, kovrilojn kaj monhelpon. Noto de EKS: Jean Claude, kaj aliaj loĝantoj de tiu regiono, ne havas komputilojn. Ili pagas [por ili] multekostan retkafejon por legi kaj skribi siajn mesaĝojn. Ili ankaŭ devas vojaĝi por atingi la retkafejon; respondoj malfruos. Bonvolu sendi mallongajn helpemajn mesaĝojn.

Laura VÁRADI. Budapest, Hungario. Ret-adreso: zuluka@citromail.hu. Mi estas 19-jara studentino, komencinta. Mi ŝatus fariĝi dentokuracisto. Intereso: ridi, babiladi, aŭskulti muzikon, ekskursi, ludi tablotenison, konatiĝi kun ĝejnuloj, legi, bestoj, maro, ventvelado, skiado, naturo.

Majid JAFARI. Tabriz, Azerbajĝano. Ret-adreso: ab5648li@yahoo.com. Mi estas 28-jara viro, studento, Esperanto-progresanto. Mi estas studento (Ph.D.) pri la angla literaturo en UM, Malajzio. Intereso: lingvoj, literaturo, kulturo, filmoj, sportoj, muziko.

Farley ALENCAR. Rua Pres. Vargas, 157, Salesianos, 63050-090, Juazeiro do Norte, Ceará, Brazilo. Ret-adreso: tiofarley@hotmail.com. Mi estas 40-ara viro, komencinto. Mi estas ekonomiisto.

Marek Bamperski. Glasgow, Skotlando. Ret-adreso: m_bamperski@yahoo.co.uk. Mi estas 44-jara pola esperantisto kiu nun loĝas kaj laboras en Glasgow, Skotlando. Intereso: lingvoj, geografio, vojaĝoj, historio, naturo, bestoj. Mi deziras trovi korespondamikojn.

Paco BERNABÉ. Lorca, Hispanio. Ret-adreso: angelbocazas@yahoo.es. Mi estas 32-jara viro. Mi estas fizik-studento kaj mi ŝatas la sciencan kaj lernadon de lingvoj. Mi ankaŭ multe ŝatas Japanion kaj la japanan kulturon. Eble mi vizitos Japanion. Ankaŭ plaĉas al mi legi, skribi, diboĉi kaj vojaĝi. Mi volas, precipe, korespondi kun japanoj, sed ankaŭ kun alilandanoj. Mia urbo, Lorca, estas en la sudorienta parto de Hispanio. Mi preferas ret-poŝton.

África FERRÁNDEZ MÉNDEZ. Alameda Cervantes, 1, 10Ŭ B. 30800 Lorca, Murcia, ES-Hispanio. Mi estas 30-jara virino. Mi estas filozofio-licenciulo kaj nun mi faras ekzamenon por esti instruistino de ŝtata lernejo. Mi ŝatas muzikon (roko kaj argentina tango), manĝi, trinki bieron sur teraso en sunaj tagoj, iri al strando (precipe per malnova aŭto, tre malrapide kaj fenestreto-malfermite), vojaĝi per kamioneto, kaj ilustritajn librojn por infanoj. Mi ŝatas ankaŭ la malbelegajn poŝtkartojn, ĉar ili estas tre amuzaj. Mia urbo estas en la sudorienta parto de Hispanio. Mi preferas paper-poŝton.

Alassane MBENGUE. BP/434, Rufisque, Senegal, Afriko. Ret-adreso: mbengue-boy@yahoo.fr. Mi estas 24-jara viro, Esperanto-meznivelo. Mi estas studento. Intereso: sporto, lingvoj.

Théo TROTOUIN. Tuluzo, Francio. Ret-adreso: thierry.trotouin@wanadoo.fr. Mi estas 13-jara knabo, komencanto. Intereso: libroj, sporto, komputiloj. Mi scipovas paroli la francan kaj la hispanan. Mi volas korespondi kun ĉilianoj, argentinanoj aŭ usonanoj.

Emese BUCZKÓ. Budapest, Hungario. Ret-adreso: bemy@freemail.hu. Mi estas 26-jara virino, komencinto. Mi laboras en biciklovendejo, kie oni vendas ankaŭ motorciklojn. Intereso: sportoj (biciklo, motorciklo), filmoj, babilado. Mi amas rigardi filmojn kaj konatiĝi kun homoj.

Marcos LÓPEZ. Avda. Portales del Peñón. Finca La Gloria, s/n. Alhaurín de la Torre, 29130. Málaga, Hispanio. Ret-adreso: cociendo_gambas@hotmail.com. Mi estas 20-jara viro, Esperanto-progresanto, studento pri tradukado kaj interpretado de la franca, germana kaj moderna greka. Intereso: lingvoj, klasika muziko, dancado, japanaj manĝaĵoj. Miaj pasioj estas lingvoj (precipe Esperanto) kaj klasika muziko (ĉefe piana). Mia celo estas fariĝi Esperanto-instruisto kaj disvastigi Esperanton tra la junularaj rondoj de mia urbo (kaj nuntempe mi sukcesas!). Mi korespondos retroŝte aŭ paperpoŝte.

Carl Mäsak. Studentv. 36:208. 752 34 Uppsala. SVERIGE (Svedio). Ret-adreso: cmasak@gmail.com. Mi estas 25-jara studento en Uppsala, Svedio. Uppsala situas ne malproksime de Stockholm, la ĉefurbo. Krom studoj, mi ankaŭ laboras, ĉefe per komputiloj. Intereso: lingvoj kaj lingvistiko, matematiko, komputilscienco, biologio, kantado, dancado, vojaĝoj kaj verkado. Mia Esperanto-nivelo estas meza. Mi ŝatus korespondi aŭ rete aŭ pa-

pere. Se iu volus helpi al mi ekzerci mian rusan, ĉinan aŭ francan, mi estus tre dankema. Sed mi ankaŭ volonte parolos nur Esperante.

Piotr Szatkowski. Krasnolaka 34 (urbo). 13-200 Dzialdowo, Pollando. Ret-adreso: szatkowskipiotr92@wp.pl. Mi estas 15-jaraĝa knabo. Intereso: geografio, historio, sporto, politiko. Krasnolaka estas malgranda vilaĝo en norda parto de Pollando. Mi tre ŝatus korespondi. Aĝo kaj sekso ne gravas. Mi korespondos per perpoŝto aŭ retroŝto.

Enrico LUCCA. Via Prestino 27, 22100 Como (CO), Italio. Ret-adreso: en.lucca@gmail.com. Mi estas 24-jara viro, komencanto. Intereso: lingvoj, filozofio, literaturo, poezio, vojaĝoj, kino, muziko, Orienta Eŭropo. Mi studas en Milano, sed mi loĝas en Como, tre bela urbo proksime de la limo inter Italio kaj Svislando. Mi preferas retroŝton.

Fernanda TORRES. Avenida Area Branca n 229, Rua Projetada Marli casa 16, Santa Cruz, Rio de Janeiro, RJ, Brazilo 23550-740. Mi estas 26-jara virino, komencanto. Mi estas studento. Intereso: filmoj, literaturo, sporto, promenado. Mi tre ŝatas legi kaj desegni.

Fabricia TORRES. Avenida Areia Branca n 229, Rua Projetada Marli casa 16, Santa Cruz, Rio de Janeiro, RJ, Brazilo 23550-740. Mi estas 21-jara virino, progresanto. Mi estas studento. Intereso: literaturo, muziko, amikoj, filmoj, promenadoj, sportoj. Mi serĉas korespond-geamikojn.

André Luís AZEVEDO. Rio de Janeiro, RJ, Brazilo. Ret-adreso: cincinato@portugalmail.com. Mi estas 26-jara viro, meznivela esperantisto. Mi estas instruisto kaj agrikultura teknikisto. Intereso: agrikulturo, geografio, historio, vojaĝoj.

Tereza AZEVEDO. Porto Alegre, Brazilo. Ret-adreso: luno_7@yahoo.com. Mi estas 40-jara virino, komencinto. Mi estas instruistino. Intereso: muziko, legado, kulturo, filozofio.

El Esperanto Koresponda Servo
Por pliaj informoj pri korespondado aŭ publikigo de via propra anonco bv. viziti <http://members.aol.com/enrike/ekspeto.htm>

Kurackanto de la Indianoj Havasupajaj

Kanto de mortonto kiu esperas ricevi vivsubtenon de la ŝajna senŝanĝeco de la Tero.

Ruĝaj rokoj brunstriaĵe alte suprenimpetas ĉie ĉirkaŭ
nia hejmo. Ruĝaj rokoj alte suprenimpetas ĝuste tie ĉi.

Akvofonto ĉiam estos tie ĉi, ĉe rok piedo. De pratempe,
ĝi estas nia.

Ĝuste laŭ la mezo de nia lando, linio hele bluverda
sin movas.

Jen mia pensado: Akvorande, fragmitoj troviĝas.
Hele bluverda, ĉie ĉirkaŭas la akvo.

Jen mia pensado: Akvorande, ŝlimo formiĝos, turbulas, turbulas;
ŝlimo formiĝas ondetoforme.

Jen mia pensado: Insektoj akvosupraĵe glisas, glisas.

Jen mia pensado: Akvogresoj kreskas helbluverde,
svingiĝas, svingiĝas.

Jen mia pensado: Subakve troviĝas ŝtonetoj; super ili fluas
nia trinkakvo. La akvo glisas norden, malproksimen,
preter nia vido.

Jen mia pensado: Ni alvenis tien ĉi: Mi sidiĝas;
mi kantas al mi kanton.

Jen mia pensado: Kuraca Spirito, resaniganto. Mi samstatas.
Malbonan sanon.
Mi sidiĝas; mi kantas al mi kanton.
La aĵojn kiujn mi nomis, mi postlasas.

Jen mia pensado: Mi alvenis tien ĉi. Ni eliras la kanjonon.
Ekstere, kanjonrande, ĉevaloj miaj vagas apud la juniperarboj,
kaj la juniperarboj estas rektaj kaj malaltaj.
Ili estas ĝuste tie, ĉevaloj miaj kuniĝas tie.

Jen mia pensado: Ni alvenas tien, poste ni malsupreniras,
denove moviĝas inter la rokoj, blankaj rokoj brunstriaĵe.
Ĉe rok piedo, akvofonto ĉiam estos tie ĉi, resaniga
akvofonto ĝuste tie.

Miaj ĉevaloj trinkas la akvon kiu estas tie.
Blankaj rokoj brunstriaĵe, alte suprenimpetantaj, estas ĝuste tie.

Jen la pado de miaj ĉevaloj; ĝi zigzagas meze de rokoj,
polvokolora. Ĝi kondukas al la fonto. Ĝi estas
ĝuste tie. Tion mi pensas.

Kaj nun ni alvenas kanjonofunde, ĉe ruĝaj rokoj
kanjonofundaj. Ili estas ĝuste tie ĉi; tie ĉi mi
laŭmarŝas, mi senkompanie marŝas.

Jen mia pensado: Ruĝaj rokoj brunstriaĵe alte suprenimpetas.
Ili estas ĝuste tie ĉi, ĉe la rokobazo, ruĝaj rokoj,
ŝtonegoj brunstriaĵe.
Ili estas ĝuste tie ĉi.

Mia malsano sorbiĝas ĝuste tie ĉi.
Mi deziras ke tio okazu. Mi deziras ke tio okazu.

Trad. el la angla traduko el la havasupaja Agavo (Erik) Felker

Havasupajaj indianoj – (Havasupai) La Havasu 'Baaja (signifas “la-homoj-de-la-blu-verdaj-akvoj”) estas amerikaj indianoj loĝantaj en nordokcidenta Arizono. Tiu ĉi tribo estas konata kiel la solaj daŭraj loĝantoj de la Granda Kanjono, kie ili loĝas dum pli ol 800 jaroj (el Vikipedio).

Pri praktika mistikismo – en Esperanto!

H. Spencer Lewis

Havi prosperon en la vivo. H. Spencer Lewis. Tradukis S. Kärrefors. AMORC. 1998. 75 paĝoj.

Joel Amis

La vortoj “mistikismo” kaj “praktika” tradicie ne asociiĝas en la menso de multaj homoj. Ofte en la ĉiutaga lingvo, kiam iu nomas ion “mistika”, oni emas pensi pri io magia, neracia, religieca aŭ eĉ superstiĉa. Tamen tiu vulgara uzo de la vorto “mistika”, same kiel la misaj uzoj/komprenoj de la vorto kiel *mistero*, *profana*, *okulta*

k.s., donas malĝustan impreson pri la vera signifo de mistikismo. En sia libro *Havi prosperon en la vivo* D-ro H. Spencer Lewis helpas al ni malkovri la praktikecon de mistikismo.

En la frua parto de la 20-a jarcento D-ro Harvey Spencer Lewis ricevis komision de la Rozkruca Ordeno en Eŭropo revigligi la Ordenon en Norda Ameriko. En 1915 li establis la Rozkruca Ordenon en Usono sub la oficiala nomo Antikva kaj Mistika Ordeno de la Rozkruco (AMORC). Kvankam ĉiam dum la jarcentoj de ĝia ekzisto la instruoj ĉiam emfazis praktikan aplikon de mistikaj principoj, D-ro Lewis utiligis modernajn rimedojn por diskonigi la rozkrucajn principojn al pli vasta publiko. Li tion faris per du ĉefaj manieroj: unue, li havebligis la rozkrucajn instruojn en skriba formo tiel ke homoj eĉ en izolitaj lokoj povu membri en AMORC kaj studi la rozkrucajn lecionojn; kaj due, per siaj multaj publikaj prele-

goj kaj libroj haveblaj al la ĝenerala publiko.

Siatempe la plej populara libro de D-ro Lewis estis *Havi prosperon en la vivo* (originala angla titolo: *Rosicrucian Principles for Home and Business*). Ĝi furoris kiam ĝi unue aperis en la malfruaj 1920-aj jaroj – kaj nun ĉi tiu klasikaĵo haveblas ankaŭ en Esperanto!

Sed, vi demandas vin, kion signifas praktika mistikismo? Tio simple signifas la aplikon de mensaj, spiritaj, psikaj kaj psikologiaj principoj al problemoj de la ĉiutaga vivo, ĉu en la hejmo, en interpersonaj rilatoj, en la laborejo ktp. En *Havi prosperon en la vivo* D-ro Lewis diskutas la temojn kiel, ekzemple, la krea povon de pensoj, bildigon de deziroj, kaŭzon kaj efikon, karmon k.a., kaj kiel apliki tiujn principojn por akiri novan postenon aŭ promocion, por pozitive influ homojn en la labora kaj persona vivo, por havi pli trankvilan kaj sanan vivon, kaj por efektiviĝi siajn

planojn. Kiel en siaj aliaj verkoj, D-ro Lewis alparolas la leganton en tre klara, konversacieca stilo, kun multaj konkretaj ekzemploj por ilustrati la principojn.

Eventuala kritiko pri la libro estas ke ĝi prezentas nur la plej elementajn rozkrucajn instruojn foje en iom simplisma maniero. Nu, respondo al tiu kritiko estas ke D-ro Lewis ja ne verkis la libron por spertaj esoteristoj kaj mistikuloj, sed por ordinarnaj homoj – tiurilate ĝi ja sukcesas. *Havi prosperon en la vivo* estas bona, facile komprenebla enkonduko al iuj el la elementaj principoj de Rozkruco kaj samtempe estas utila helpilo por tiuj, kiuj volas plibonigi iujn aspektojn de sia vivo.

<Legu>

Pliaj informoj pri Rozkruco troveblas ĉe <www.amorc.org>.

La libro aĉeteblas de ELNA.

La Gepatra Lingvo kaj Esperanto: Nedisigeblaj Lingvaj Rajtoj de Ĉiu Homo

“La gepatra lingvo estas kara al ĉiu el ni. En la gepatra lingvo ni eldiras niajn unuajn vortojn kaj esprimas niajn pensojn plej bone. Ĝi estas la bazo, sur kiu ĉiuj homoj disvolvas sian personecon de la momento kiam ili spiras sian unuan spiron, kaj ĝi estas tio kio subtenas ilin dum iliaj vivoj. Ĝi estas la rimedo por lerni respekton al si mem, al sia historio kaj al sia kulturo kaj, ĉefe, al aliaj homoj kaj al iliaj diferencoj.”

Per ĉi tiuj vortoj la ĝenerala direktoro de Unesko, Koïchiro Matsuura, malfermas la ĉi-jaran mesaĝon por la Tago de Gepatra Lingvo, kiu estas celebrata ĉiujare la 21-an de februaro. Ĉiu parolanto de la internacia, neŭtrala lingvo Esperanto certe aprobas ilin, ĉar la parolantoj de Esperanto scias pri lingvaj rajtoj, kaj ilia agado celas protekti tiujn rajtojn ĉie en la mondo rilate al ĉiuj lingvoj, grandaj kaj malgrandaj. Neniu lingvo, fakte, estas tro malgranda por ke oni malatentu kaj mistraktu ĝiajn malmultajn parolantojn. Ankaŭ ili estas homoj samvaloraj kiel ni kaj ankaŭ ili rajtas je respekto. Ilia kulturo ne estas portanto de valoroj malsuperaj al tiuj de aliaj kulturoj kiuj posedas la rimedojn por altrudi sin al ĉiuj.

Al la parolantoj de Esperanto apartenas ankaŭ la konceptoj, kiujn oni trovas en la deklaro, rilate al la graveco en la nuna mondo de harmonia kombino inter diverseco kaj identeco, kio en nia kampo signifas kombinaĵon inter gepatra lingvo kaj aliaj lingvoj bezonataj por komunikado kun aliaj komunumoj proksimaj kaj malproksimaj. Esperanto estas inter tiuj lingvoj la lingvo por

rilatoj internaciaj je regiona kaj monda nivelo. Esperanto ne celas anstataŭigi la naciajn kaj lokajn lingvojn. Tio estu klara al ĉiuj. La parolantoj de Esperanto celas protekti ĉies lingvon kaj ĉies identecon.

Eraras la defendantoj de lokaj lingvoj kontraŭ ŝtataj lingvoj. Ili vidas nur sian problemon, kaj persiste tute ignoras la danĝeron de pli grandaj lingvoj, kiujn ili eĉ bonvenigas. Kontraŭ tiuj ili certe ne povos rezisti en la posta generacio. Esperanto celas defendi ankaŭ iliajn rajtojn, kiel asertis Zamenhof, kiam li parolis pri la ebla utiligo de Esperanto en plurgentaj regnoj.

Eraras la defendantoj de naciaj grandaj kaj mezgrandaj lingvoj en Eŭropo kaj ĉie tra la mondo, kiuj vidas nur sian lingvon kaj sian kulturon kaj pensas ke ili povas sukcesi savi sin mem, eĉ se ĉiuj aliaj pereos. Ili nur revas resti kiel la dua plej granda lingvo en la mondo. Alianco inter ili kaj la parolantoj de Esperanto estus avantaĝa por ĉiuj.

Eraras la amas-komunikiloj, kiuj de tempo al tempo atentigas kontraŭ la ebla forigo de ĉiuj lingvoj fare de Esperanto. Ofte ne temas pri eraroj, ĉar tiaj akuzoj venas de homoj kaj komunikiloj el landoj kie oni parolas lingvon deklaritan internacia, kaj kiu grandskale respondecas pri la malapero de lingvoj kaj kulturoj en la

mondo nun.

Ni rediru nun tute klare: Esperanto estas nur dua lingvo por kontaktoj inter gentoj de malsamaj lingvoj, ĉiu el kiuj rajtas kontribui al la monda kulturo siajn konojn kaj siajn pensojn. En monda skalo nia riĉeco estas nia varieco, sed sen lingvo, kiun ĉiu same povas lerni facile kaj pro libera elekto, nur malriĉeco kultura kaj unuformeco tutmonda sekvas.

Esperanto ne havas armeon, kiu disvastigas ĝin. Esperanto ne havas ekonomiajn interesojn kiuj devigas homojn lerni ĝin. Esperanto ne havas kulturen industrion kiu volas disvastigi siajn produktojn koste de lokaj alilingvaj produktoj. Esperanto nur havas la forton de racio kaj de justeco, pro kiu ĉiam pli multaj homoj libervole elektas ĝin por riĉigi sian internacian vivon, por koni aliajn kulturojn, por kontribui al pli justaj internaciaj rilatoj.

Renato Corsetti,
(eks) Prezidanto de UEA

(El la Gazetaraj Komunikoj de UEA)

Esperanto League for North America
PO Box 1129
El Cerrito CA 94530

Non-Profit Org
US POSTAGE
PAID
Leesburg FL
Permit # 1040

Esperanto U S

Bi-monthly bulletin published by Esperanto-USA ★ 2007/3-4

Dumonata bulteno eldonata de Esperanto-USA ★ 2007/3-4

En la Numero

★ Kio novas en la CO?3

Estraro:

★ Intervuoj.....4-5

★ Resumo de la Protokolo
de la Estrar-Kunsido5

Regione:

★ NOREK.....6

★ E-pikniko en Ĉikago6

LK 2007:

★ KREDU je neblaĵoj!7

★ Usonaj esperantistoj
ŝanĝis ŝildon8

NASK:

★ Mia Ideala Tago NASK-a.....9

★ NASK-anoj Novhejme10

IJK:

★ Partopreni la homaran
familion10

UK:

★ Humility in Japan11

★ Partoprenante
en la Zamenhofa revo... ..12

★ Kongreso de Eŭropa
E-Unio en Maribor.....14-15

★ **Pupteatre:** Dr. Esperanto...16

★ AAIE-enketilo.....17

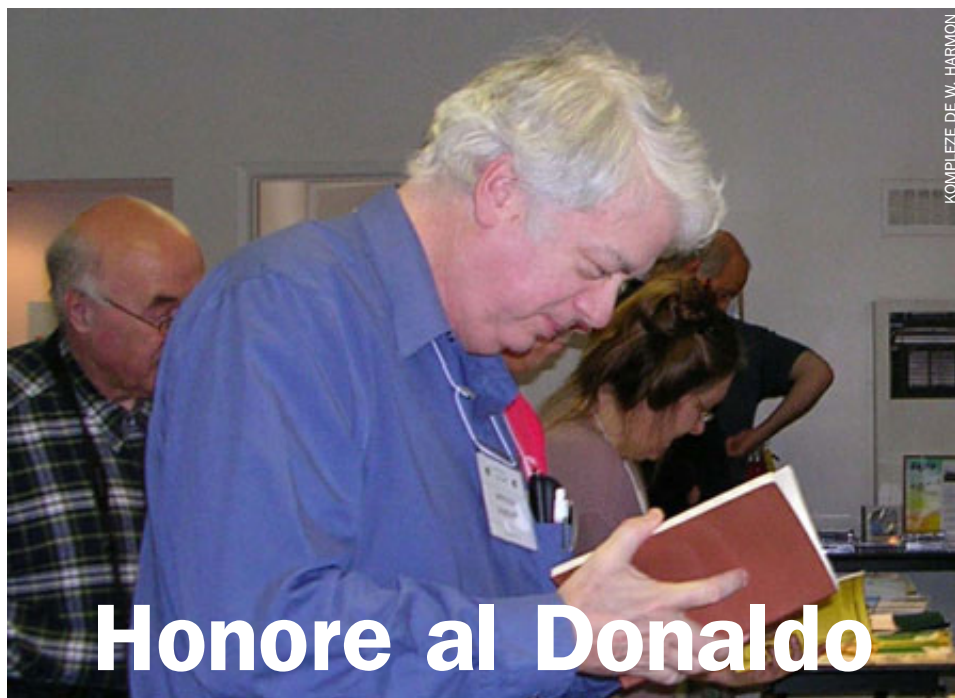
★ De la Usona Ĉefdelegito
de UEA.....18

★ La grandeco de
D-ro L. L. Zamenhof.....19-21

★ Book Service22

★ Recenze23

★ Vojaĝe24

KOMPLEZE DE W. HARMON

Honore al Donald

Inter la multaj homoj kiuj riĉigis mian vivon elstaras unu: **Donald R. Harlow.**

Min benis lia amikeco kaj kunlaboremo dum almenaŭ tridek jaroj. Mi havis la plezuron labori kun li pri multaj aferoj, inkluzive la centran oficejon de Esperanto-USA.

Ne necesas ripeti tie ĉi lian tutan biografion, kiu estas trovebla aliloke. Mi menciuj nur ke li prizorgis bonege la Centran Oficejon de Esperanto-USA de 1979 ĝis 1983 kaj de februaro 2002 ĝis lia emeritiĝo ĉi-jare je la aĝo de 65. Krom tio, li servis kiel sekretario de Esperanto-USA en 1984-1986, poste kiel prezidanto en 1994-1996, kaj redaktoro de la novaĵbulteno en 1987-1995. Estis mia plezuro trakti multajn aferojn kun Don dum mi estis prezidanto kaj estrarano de Esperanto-USA, kaj mi admiras lian fidelecon, klarpensemon kaj inventemon – kaj certe ankaŭ lian humorsenton.

Ĉefe Don estas konata en Esperantio pro siaj multaj literaturaj kreaĵoj kaj enretigado de multe da Esperantaĵoj. Mem talenta verkisto, Don verkis libron pri siaj spertoj kiel esperantisto, *The Esperanto Book*, kiu estas legebla en la reto. Lia ĉefpaĝo “Esperanto Access” estas inter la plej ofte vizitataj paĝoj pri Esperanto en la reto. Liaj literaturaj paĝoj laŭraporte ricevas 1000-2000 vizitojn ĉiutage. Don dividis la Premion Deguĉi de UEA en 2003, kaj estas Honora Membro de Esperanto-USA. En 2007 Don ricevis Diplomon pri Elstara Agado de UEA kaj tiel fariĝis la unua esperantisto kiu ricevis tiun honoron.

Tiuj kiuj bone konas Don Harlow – kiel mi – scias ke li estas vera modelo de homo kiu dediĉis sian vivon al Esperanto kaj esperantistoj. Daŭru longe, Don!

William R. Harmon

Esperanto-USA
 PO Box 1129, El Cerrito CA 94530
 USA/USONO
 ☎ 510/653-0998; 2510/653-1468
 ✉ elna@esperanto-usa.org

President/Prezidanto: Philip G. Dorcas
 Vice President/Vicprezidanto: Steven D. Brewer
 Secretary/Sekretario: Julie Spickler
 Treasurer/Kasisto: Anna Bennett
 Other Board Members/Aliaj estraranoj:
 Joel Amis, Ĵenja Amis, Trevor Andrews,
 D. Gary Grady, Anjo Harlow, Lusi
 Harmon, Robert L. Read, Tim Westover,
 Christopher Zervic.

Director, Central Office/Direktoro de la
 Centra Oficejo: William Harris

Esperanto USA
 Bi-monthly bulletin published by
 Esperanto-USA
 Dumonata bulteno publikigata de
 Esperanto-USA
 Vol. 46, No. 3-4 2007
 ISSN 1056-0297
 Editors/Redaktoroj:
 Joel Amis kaj Ĵenja Amis
 Layout/kompostado: Ĵenja Amis
 ✉ yevgeniya_amis@yahoo.com

Materials for **Esperanto USA** should be
 sent to/Materialojn por **Esperanto USA**
 oni sendu al:

Esperanto USA (Joel & Ĵenja Amis)
 2025 Peachtree Rd. NE, #927,
 Atlanta, GA 30309, USA/USONO
 or by e-mail/aŭ retpoŝte al:
 joelamis@yahoo.com

The opinions expressed in this bulletin are
 those of the authors, and don't necessarily
 represent the point of view of Esperanto-
 USA or its bulletin/La opinioj esprimitaj
 en tiu ĉi bulteno apartenas al la aŭtoroj,
 kaj ne nepre prezentas la vidpunkton de
 Esperanto-USA aŭ ties bulteno.

Reprinting materials from this bulletin is
 permitted, provided that due credit is
 given, and a copy of the reprinted mate-
 rial is sent to Esperanto-USA/Estas per-
 mesate reaperigi materialojn el tiu ĉi
 bulteno, kondiĉe ke oni ĝuste indiku la
 fonton kaj ke oni sendu ekzempleron de
 la republikigita materialo al Esperanto-
 USA.

Saluton karaj gesamideanoj!

*Bonvenon al la (duobla) kongresa nu-
 mero de Esperanto USA! Se vi, kiel viaj
 redaktoroj, ne povis partopreni iujn el la
 interesaj Esperantaj eventoj okazintaj
 dum la somero, vi havos la okazon gus-
 tumeti plurajn el ili en tiu ĉi numero.
 Aliflanke, tiuj kiuj ja partoprenis unu aŭ
 pli el tiuj ĉi eventoj povos reviziti, retra-
 vivi kaj rememori ilin. Atendas vin rapor-
 toj pri la ELNA-kongreso en Tiĥuano, la
 Universala Kongreso (UK) en Jokohamo, la
 Internacia Junulara Kongreso (IJK) en
 Hanojo, kaj la Nord-Amerika Somera Kursaro (NASK) en Sandiego, kompreneble,
 sed ankaŭ artikoloj pri la Nord-Okcidenta Regiona Kongreso (NOREK) en Brita
 Kolumbio kaj la Kongreso de la Eŭropa Esperanto-Unio (KEEU) en Slovenio.*

*Kongresoj ja estas amuzaj, agrablaj eventoj, kaj ankaŭ esenca parto de nia
 Esperanta kulturo. Tamen je la komenco de ĉiu nia Landa Kongreso la Estraro de
 Esperanto-USA dediĉas plenan tagon al diskutado kaj planado de la agado kaj di-
 rekto de nia organizo. En tiu ĉi numero vi trovos resumon de la protokolo de la estr-
 ar-kunsido, kaj ankaŭ intervjuojn kun du el la kvar novaj estraranoj elektitaj dum la
 ĉi-jara kongreso (intervjuoj kun la ceteraj du aperos en la sekva numero).*

*Pro la alproksimiĝo de Zamenhof-tago (15-a de decembro), la ĉefa temo de la
 venonta numero estos la Interna Ideo kaj Zamenhof. Bv. sendi viajn ĉi-temajn ar-
 tikolojn, pensojn, poemojn ktp. al la redakcio ĝis la unua de decembro (sed prefere
 pli frue!). Antaŭdankon al ĉiuj pro la kontribuoj!*

Agrablan legadon!

Joel kaj Ĵenja

Greetings dear samideanoj (fellow Esperantists)!

*Welcome to the (double) convention issue of Esperanto USA! If you, like the edi-
 tors, were unable to participate in any of the summer's interesting Esperanto events,
 you will have the opportunity to get a small taste of several of them in this issue. On
 the other hand, those who did participate in one or more of these events will be able
 to revisit, re-experience and remember them. You will find reports on the ELNA
 Convention in Tijuana, the World Convention (UK) in Yokohama, the International
 Youth Convention (IJK) in Hanoi and the North American Summer Courses (NASK)
 in San Diego, of course, but also articles on the Northwestern Regional Convention
 (NOREK) in British Columbia and the Convention of the European Esperanto Union
 (KEEU) in Slovenia.*

*Conventions are indeed fun, pleasant events, and also an essential part of our
 Esperanto culture. Nevertheless, at the beginning of each of our national conventions
 the Board of Esperanto-USA devotes an entire day to discussing and planning the ac-
 tivity and direction of our organization. In this issue you will find a summary of the
 board meeting minutes, as well as interviews with two of the four new board mem-
 bers elected during this year's convention (interviews with the other two new board
 members will be published in the upcoming issue).*

*As Zamenhof Day (December 15th) is approaching, the main theme of the upcom-
 ing issue will be the "Interna Ideo" and Zamenhof. Please send your articles, thoughts,
 poems, etc. on this subject to the editors by December 1st (or earlier). Thanks in ad-
 vance for your contributions!*

Pleasant reading!

Joel and Zhenya

Kio novas en la Centra Oficejo?

KOMPLEZE DE W, HARRIS

August and September are traditionally quiet times at the Central Office. The *Landa Kongreso* has come and gone, and activities relating to the annual membership campaign for next year will not start until October.

The annual membership campaign usually stresses the benefits of being a member of Esperanto-USA, but there are two benefits which have not received much attention in the past. As a result, E-USA members do not take advantage of them as

much as they should.

The first of these is the privilege of blogging at the E-USA website. Any member of E-USA can blog (write and publish your opinions in a web log), in English or in Esperanto. You may not think of yourself as a blogger, or you may not yet feel comfortable about expressing your opinions in Esperanto, but I encourage you to sign up for an account on the website anyway.

Signing up for an account is fairly easy, and completely automatic. Just think up a username (can be pretty much any string of characters), and go to the website homepage and click on 'Create new account'. Follow the instructions, and your password will be emailed to you. If you run into any problems, send a message to the CO, and we will try to help solve them.

Once you have an account you can log in and add comments to the blogs of other members. This is a great opportunity to practice your written Esperanto. Comments can be as short as 'Mi konsentas.' or as long as or longer than the original blog. You can post your comments in English, but your opinions usually carry more weight if you express them in Esperanto.

Once you have some experience publishing comments about other blog entries, you may be ready to publish your own blog entries. To do this, you will need to send a note to the CO, asking that your user profile be updated to show that you are a cur-

rent member of E-USA. Anyone can request a user account and make comments, but only members can publish their own blog entries. Once your profile is updated, you can blog to your heart's content.

The second benefit, which somewhat parallels the first, is the privilege of being able to write articles for this newsletter, **Esperanto USA**. With very few exceptions, the editor of this newsletter will publish any article that would be of interest to the average reader*. A letter to the editor is usually published, and well-written short stories or poems in Esperanto are also accepted. Your blog entries, or reactions to other blog entries, are often the seeds of a great newsletter article or letter to the editor.

Remember, as a member of Esperanto-USA you are by definition an activist and a potential leader in the U.S. Esperanto movement. Exchange of ideas and opinions in the website and in the newsletter keeps our movement alive and healthy. Start making your contributions today!

Bill Harris,
Director

* As a general rule, articles in English should be related to Esperanto or the language problem, whereas topics of articles written in Esperanto can be of broader interest – Editor.

Pasporta Servo – Donacoj estas Bonvenaj!

Lastatempe usonano donacis \$100 al Pasporta Servo pere de E-USA. Mi ricevis dank-mesaĝon, de Derk Ederveen, kompilanto de Pasporta Servo, kaj mi opinias ke ĝi estus interesa al la legantoj de nia bulteno.

Sinjoro Ederveen skribis:

"Bonvolu transdoni al sinjoro W—niajn sinceregajn dankojn pro la donacego... Ni tutkore dankas lin pro la jaroj dum kiuj li gastigis Esperantoparolantojn, kaj esperas ke li ankaŭ mem agrable uzis la servon.

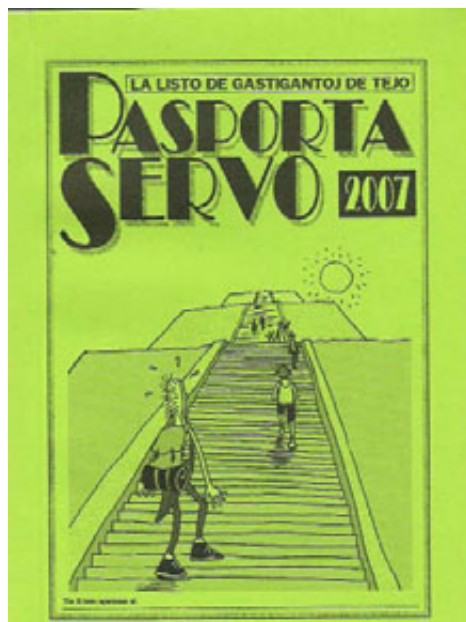
Pasporta Servo multe baraktas por elturniĝi finance, kaj ĉiu subteno estas tre tre bona. Niaj nuraj enspezoj venas el profito de la vendado de la adresli-

bro, per kio ni devas pagi presadon de 1700 adreslibroj, senpagan sendadon al pli ol 1200 gastigantoj tutmonde, presadon de alĝiloj, presadon kaj dissendon de respondiĵoj, korespondadon, telefonadon, administradon ktp. Lastatempe ni eĉ esploras aperigon de anoncoj por malgrandigi la deficiton kaj garantii pluekziston de la servo.

Do, via donaco estas varme kaj danke akceptata, dankegon denove!"

Eble aliaj usonanoj pripensos donacojn al Pasporta Servo.

Bill Harris,
Direktoro de la Centra Oficejo de Esperanto-USA

La nov-elektitaj estraranoj respondas la demandojn de Esperanto USA

Christopher Zervic

Red: *Saluton – kaj gratulojn pro via elekto! Bv. priskribi viajn planojn kiel estrarano – kion vi volus atingi dum via oficperiodo?*

Kio, laŭ via opinio, estas plibonigenda en Esperanto-USA – kaj kiel vi povas helpi plibonigi tion, kiel estrarano?

CZ: Ĝenerale, mi celas ke E-USA pligrandiĝu kaj plifortiĝu. E-USA devas havi pli bonan kontakton kun la membraro. Necesas eĉ kontakti persone ĉiun membron, por saluti, por danki, por doni konsilojn pri Esperanto, kaj por doni eblecon fari sugestojn pri la progreso de la Ligo. La estraranoj, eĉ mi mem, devas partopreni tian kontaktadon. Mi kredas ke per ĉi tia kontakto membroj sentos sin pli forte ligataj al la Ligo. Ili ĉeestos kunvenojn kaj pagos membrotizojn feliĉe.

Red: *En via biografieto en la balotilo vi skribis i.a. “My vision for the Esperanto League is as an organization that coordinates local-level activity and gives groups the tools to organize and take Esperanto to the public. The challenge is to find novel ways of generating positive publicity while being cost-conscious”. Kiel, laŭ vi, eblas atingi ĉi tiujn celojn?*

CZ: La lokaj grupoj en Usono estas tre gravaj, ĉar ili donas al publiko pretan eblecon renkonti la lingvon Esperanto. En iuj urboj troviĝas homoj entuziasmaj pri Esperanto, kaj tre volemaj helpi propagandi ĝin, sed sen scipovo fari ĉi tion. E-USA devas prepari homojn por organizi klubagadon kaj instrui Esperanton.

Mi memoras la propagandadon faritan de Kent Jones. Kent havis je sia dispono multajn flugfoliojn por diversaj celoj: ekze vortolistoj, gramatikskizoj, korelativtabeloj, kaj anglalingvaj artikoloj pri la granda utilo de Esperanto. Kent invitis interesitojn por lerni telefone aŭ en lia domo. Kiel emeritulo, Kent havis multan tempon

por prepari ĉion ĉi. E-USA metu similajn rimedojn je la dispono de lokaj kluboj por ke ili povu kompetente prezenti la lingvon kaj la Movadon al interesitoj, sen elspezi multan monon aŭ eĉ tempon.

Dua afero estas allogi interesitojn. Elspezi monon por reklamado ne estas saĝe. Ni trovu pli malaltkostajn rimedojn por informi pri Esperanto, kiel gazetaraj anoncoj kaj anoncoj de kunvenoj en ĵurnaloj. Kluboj estu videblaj en la komunumoj, ekzemple, per donado de homfortoj al la bonfaraj (nepre ne politikaj!) agadoj de aliaj grupoj.

E-USA kompreneble notu kio bone sukcesas kaj kio fiaske paneas.

Tim Westover

Red: *Saluton – kaj gratulojn pro via elekto! Bv. priskribi viajn planojn kiel estrarano – kion vi volus atingi dum via oficperiodo?*

Kio, laŭ via opinio, estas plibonigenda en Esperanto-USA – kaj kiel vi povas helpi plibonigi tion, kiel estrarano?

TW: Esperanto-USA devas zorgi pri komunikado al siaj membroj. La malregula aperritmo de la bulteno devas esti ĝustigita, kaj la estraro devas komuniki kun la membroj kiam estas anoncindaj aferoj — aŭ nur por kuraĝigi kaj informi. Estas iom ŝoke ke ĝis nun (12-a de septembro) ne aperis letero pri la nomŝanĝo — tiajn aferojn oni nepre komuniku al la membroj per speciala dissendo. Tiun komunikadon ni faru ne nur per la retejo kaj dissendolistoj, sed ankaŭ per e-poŝtoj kaj leteroj. Dum la jaroj, Esperanto-USA kreis datumbazon kiu multe pli superas nian nunan membraron, kaj tiu datumbazo kreskas tage pro novaj informpetintoj. Al tiuj ni povas pli efike reklami, ol al la ĝenerala publiko.

Ni nun provas pligrandigi nian videblecon en ĵurnaloj kaj magazinoj per pagitaj reklamoj, sed ni ne neglektu niajn jamajn kontaktojn.

HOSS FIROOZANIA

Mankas novaj afiŝoj en la blogoj ĉe nia retejo. Ni provu kuraĝigi regulan afiŝadon tie, ĉu per konkursoj, ĉu per tem-semajnoj, ĉu alimaniere.

Niaj flugfolioj kaj disdonaĵoj enhavas tre bonan informon, sed ofte aspektas amatoraj, kaj la informo ne ĉiam traktas la novajn eblecojn de la reto — blogoj, Lernu, podkasto, ktp. Ni povas elspezi el nia reklama buĝeto por krei pliprofesiapektajn kaj ĝisdatigitajn eldonaĵojn. La “bierafiŝo” povus esti montrata en ajna taverno, dormejo, aŭ kiĉa restoracio, se ĝi estus pli okulfrapa.

Plej reve, plaĉus al mi vidi ke Esperantaj kluboj kaj organizaĵoj farus ion krom paroli Esperanton ĉirkaŭ tablo — ili faru ion per Esperanto, ĉu korespondi kun alia Esperanto-klubo, ĉu organizi lingvan festivalon, ĉu subteni poemkonkursojn, ĉu volontuli en manĝejo por senhejmuloj. Ĉio ĉi pligrandigus la videblecon de Esperanto kaj montrus ke Esperanto ne estas nur brakseĝa lingvo, sed vivanta lingvo por aktiva popolo.

Red: *Dum vi estis en la eldona komitato de ELNA, nia organizo eldonis la libron kiu fariĝis unu el la plej bone vendataj libroj de ELNA kaj UEA. Ĉu estas planataj aliaj “grandaj” eldonaj projektoj en nia organizo – kaj, se jes, kiuj?*

TW: Ĝis nun, ne estas konkrete plano por nova libro, kvankam ekzistas nebulaj ideoj kaj longdistancaj celoj. Nia buĝeto estas ne senlima, kaj niaj bretaroj en la oficejo estas malgrandaj. Tial, ni devas zorge elekti aperigotajn verkojn kaj eĉ rifuzi aperigindajn. La eldona komitato konscias ke nia ĉefa celo estas instrua, kaj nia ĉefa merkato estas anglalingva — lernolibroj kaj vortaroj. La eldona komitato ne celas publikigi beletrajn aŭ fakajn verkojn — unue pro tio ke tiaj verkoj ne vaste vendiĝas en Esperanto, kaj due pro tio ke ekzistas aliaj eblecoj publikigi tiajn verkojn malgrandskale, eĉ per interretaj presejoj. Aŭtoroj de tiaj verkoj estas ege valoraj al la Movado (mi mem havas literaturajn pretendojn en nia lingvo), sed en la moderna epoko aŭtoro ne devas dependi de la kapricoj de (konfesinde) konservativaj eldonejoj, kiel Esperanto-USA.

PMEG havas pli grandan celmerkaton ol multaj el la verkoj publikigitaj en

ELNA/Esperanto-USA. Ni simple vidis bonan eblecon, reagis rapide, kaj povis aperigi valoran libron. La politiko de la eldona komitato ne estas tiel rigora ke ĝi malpermesas al ni profiti feliĉan hazardon.

Red: Antaŭ iom da tempo vi sukcesis akiri por Esperanto-USA senpagan reklamadon per la programo "Google Grants". Kiuj estas (por nuna momento) la rezultoj de tiu ĉi programo? Kaj kiuj estas viaj planoj pri videbligo de Esperanto-USA al la publiko en Usono?

TW: Dank' al la kunlaboro de Robert Read, Steve Brewer, kaj aliaj membroj en la Informada Komitato, la rezultoj estas tre

bonaj. Pli ol duono de la taga trafiko al nia retejo venas per AdWords. Informpetoj al la CO ses- aŭ sepobliĝis. Por diri konkretajn nombrojn: ekde la komenco de la kampanjo en marto 2005, venis 72,078 vizitantoj al esperanto-usa.org per Google AdWords. Ni konstante lernas pli vaste kaj efike uzi la AdWords-sistemon, kaj la nombro de tagaj vizitantoj kreskas ĉiutage. Nun, ni bonvenigas ĉirkaŭ 300 vizitantojn tage per AdWords, kompare al 20 – 30 tage antaŭ jaro. 64,720 el la 72,078 vizitoj per AdWords estis en la lastaj ses monatoj.

AdWords helpas al ni reklami Esperanton al serĉantoj kiuj eble ne scias,

ke Esperanto estas bona respondo al iliaj bezonoj. Ekzemple, ni reklamas Pasportan Servon al tiuj kiuj serĉas pri junularaj gastejoj. Ni reklamas al hejmlernantoj kiuj serĉas instrumaterialojn. Ni reklamas al tiuj kiuj interesiĝas pri planlingvoj (sciencfikciaj, fantaziaj, aŭ filozofiaj). Kaj ni provas kapti tiujn kiuj simple serĉas "Esperanto"n — se tiuj venas al nia retejo, ili povas peti freŝan informon rekte de ni, trovi lokan Esperanto-klubon, kaj mendi librojn kiuj ne nur helpas al la serĉanto, sed helpas al Esperanto-USA.

La unua ago de la Estraro estis fari proponon por la membraro de ELNA, ke Lucille Harmon estu Honora Membro. Dum la plena aferkunsido de la membraro, la membroj unuanime kaj per akلامo aprobis la proponon.

La Estraro faris kaj aprobis rezoluciojn por danki al Mar Cardenas kaj la LKK de la Landa Kongreso pro ilia granda laboro; por danki la Kandidatigan Komitaton pro la bonega aro de kandidatoj sur la balotilo; kaj la stabon de la Hotelo Pueblo Amigo en Tihuano, la Santee Inn, kaj Jimmy's Restaurant pro la bona servo kaj etoso kiun ili donis al la Estraro kaj la membroj de ELNA.

Sekvis diskuto pri la Centra Oficejo, kun detaloj de la veno kaj laboro de William Harris kiel nova Direktoro. La plej grava afero pri la Centra Oficejo estas la bezono trovi novan lokon por ĝi, pro tio ke la nuntempa konstruaĵo estos detruata iam dum la somero de 2008. Dum la Aferkunsido de ELNA, la Prezidanto anoncis la bezonon, kaj petis la helpon de la membraro por trovi taŭgan spacon en komunumo kie la Esperanto-grupo estas sufiĉe forta kaj aktiva por subteni la CO-n. Estis sugestita de Aleksandro Shlafer ke la organizo aĉetu konstruaĵon por la CO, se eblas.

La posta diskuto temis pri la retbutiko. Laŭ Stephen Brewer, li kaj Tim Westover laboras trovi rimedon por solvi kelkajn problemojn, kaj la retbutiko ankoraŭ ne estas uzbla.

Estis diskuto pri nova redaktoro por la bulteno, **Esperanto USA**. Por nun, la nunaj redaktoroj restos, kaj la ŝanĝoj pri la bulteno estas ĉefe ke pli da informo pri landaj aferoj kaj la agoj de la organizo estos grava parto de la bulteno, kiu aperos regule, laŭ

Resumo de la Protokolo de Estrar-Kunsido dum ELNA-kongreso 2007

fiksita ritmo, dum la jaro. Oni emfazas, ke la bulteno estas la ĉefa informilo inter la organizo kaj la membraro, kiu dependas je ĝi por novaĵo pri la organizo.

Sekvis prezentado pri la buĝeto de Anna Bennett, kiu menciis la grandan helpon kiun ŝi ricevis de Vilĉjo Harris pri la buĝet-sistemo. Ŝi faris konservativan dujaran buĝeton kiu antaŭvidas neoptimisman enspezon. La buĝeto estas ekvilibra, kaj enhavas bonan distribuon de mono por gravaj bezonoj. La Estraro aprobis la buĝeton unuanime.

Estis diskuto pri la ideo ke iu kiu volas membriĝi post duono de la kalendara jaro havu rabaton je la kosto de membreco. La Estraro akceptis la sugeston de Vilĉjo Harris ke nova membro ricevu rabaton (eble kiel kuponon, aŭ krediton en sia konto) de duono de la membro-kotizo, uzeblan en la sekvanta jaro kontraŭ la kosto de membreco en tiu jaro. La Estraro aprobis la proponon.

La Estraro iom diskutis la venontan LK-

on, kiu okazos samtempe kun la Tut-Amerika Kongreso de Esperanto (TAKE) en Montrealo. Kelkaj detaloj restas pri la divido de tempo, spaco, kaj kostoj inter ELNA, la Kanada Esperanto-Asocio, kaj TAKE. Ankaŭ la Estraro komencis diskuti la lokon por la Landa Kongreso en 2009, sed ne faris decidon.

Estis diskuto pri ŝanĝo de la datoj de raportoj kaj de la fiska jaro de la organizo por kongrui kun la kalendara jaro. La ŝanĝo estis aprobata.

Sekvis diskuto pri la reklamoj kiujn ELNA metis en kelkajn gazetojn: ĉu ili rezultas en novaj inform-petantoj? La decido estis daŭrigi la reklam-programon, ĉar ne estas facile (aŭ eĉ eble) koni la veran fonton de novaj membroj. La programo uzas kodon por scii el kiu gazeto venas la informpeto; ni daŭrigos la reklam-programon.

“La sola problemo pri la kongreso... ĝi estis tro mallonga”

Rikardo Anderson-Connolly

NOREK estis mia unua Esperanto-kongreso. Ĝi okazis la 21-23-an de septembro en Sidney, Brita Kolumbio, Kanado, sur la bela insulo Vankuvero apud Viktorio. La kongres-hotelo situis ĉe la marbordo kaj estis bela kaj komforta. Ofte dum septembro en la nordokcidento (aŭ sudokcidento, Kanade) la vetero al oni malplaĉas, sed por ni la suno brilis kaj la temperaturo agrablis.

Tamen la plej bona aspekto de

NOREK estis, kompreneble, la homoj. Mi konatiĝis kun multaj samlingvanoj kaj trovis veran etoson de amikeco inter ili.

Pro tio ke mi estas komencanto la interparolado kaj prelegoj tre superis mian lingvokapablon. Plejparte mi lernis Esperanton aŭtodidakte – per libroj kaj komputilo – do mi ne havis multan sperton pri interparolado. Nun mi pli bone parolas post tiu unusola semajnfino de mergiĝo. Mi rekomendas al aliaj memlernantoj ke ili ĉeestu kongreson aŭ lokan Esperanto-grupon.

La kongreso prezentis multajn agrablajn erojn. La prelegoj interesis min, aparte tiu de Anna Bennett pri paca parolado. Mi ĝuis ankaŭ la filmon en Esperanto pri polusaj ursoj. Mi partoprenis en Esperanto-ateliero de Brian Kaneen, kaj mi dankas lin pro la bonaj lernolibroj kaj vortaro. Fine, la ĉina restoracio plaĉis a ĉiuj. La manĝaĵo tre bongustis kaj la konversacio viglis.

La sola problemo pri la kongreso... ĝi estis tro mallonga. Do mi tre antaŭĝuas la Tut-Amerikan Kongreson de Esperanto en Montrealo en julio.

Wally du Temple

KOMPLEZE DE W. HARRIS

KOMPLEZE DE W. HARRIS

Ralph Gonyea blovanta per korneto

Viktor Pajuk (“Araneo”)

En la fino de la 20-a jarcento inter ĉikagaj gesamideanoj estis popularaj E-piknikoj kiujn “motoris” senlaca Kent Jones. Bedaŭrinde, post lia forpaso en 2004 la aranĝoj ne okazis ĝis ĉisomere: internacia E-familio, Roberto kaj Sepideh, aĉetinte novan domon, kore invitis esperantistojn al renovigo de la E-pikniko, kaj ĝin partoprenis pli ol 20 ripozantoj el Ilinojso kaj Viskonsono. Krom “verdlingvanoj” ĉeestis ankaŭ kelkaj “krokodiloj” – familianoj kaj najbaroj kiuj eksentis la vivecon de la Internacia Lingvo. Lingvan ordon subtenis ankaŭ “verda policano” (aŭtoro de tiu ĉi artikoleto) kiu malpermesis uzi aliajn lingvojn inter gesamideanoj.

KOMPLEZE DE V. PAJUK

Kredu ke neeblaĵoj eblas, kredu je nekredblaĵoj!

Bonvenigo de la organizanto, Martha Cárdenas-Loutzenhaiser, al la LK 2007

KOMPLEZE DE M. KARDENAS

Martha Cárdenas-Loutzenhaiser (Mar Kardenas), <Mar@GrupoAmikema.org>

Mi scias ke eble vi plejparte ankoraŭ ne konas min. Do, mi estas Mar Cárdenas kaj mi kaj aliaj bonkoruloj kunlaboris por la okazigo de ĉi tiu kongreso.

Mi ŝatus publike danki al Lusi Harmon kaj al Henry Studer pro ilia laborego por ĉi tiu kongreso, kaj al sandieĝanoj pro la apogo kiun ili ĉiam donas al mi. Ilia amikeco multe gravas al mi. Koran dankon al Sinjorino Alberta Casey pro la kasedoj, kiujn vi trovis en viaj saketoj.

Ĉi-jare la kongresa komitato estis tre internacia. Mi havis helpantojn el multaj landoj, ekzemple, Renato Corsetti, el

Italio. Martin Schäffer, el Germanio. Eduardo Navas el Salvadoro, Alan Mendelawitz el Aŭstralio, Roberto Sartoro el Argentino, Genildo Martins Coelho el Brazilo, kaj multaj pliaj! Ĉi tiu evento estas bonega pruvo ke internacia kunlaboro eblas!

Ne estas sekreto ke ELNA decidis havi sian kongreson en Tihuano post mia invito dum la kongreso en Novjorko. Mi parolis kun Lusi Harmon pri la ideo kaj miaj planoj, kaj demandis al ŝi, “Ĉu miaj planoj estas neeblaĵoj?” Ŝi proponis la ideon al la estraro kaj mi preparis min por la reago. Mi pensis ke eble mia sunbrila espero malsukcesus. Tamen mia kara patro ĉiam instruis al mi ke mi devas ĉiam kredi je neeblaĵoj.

Mi memoras la komentojn faritajn post ŝia propono. Ĉiuj konsentis! (Se mi bone memoras...) kaj hodiaŭ mi estas ĉi tie, kun vi, farante ĉi tiun prelegon antaŭ la komenco de nia kuna tempo.

Mi forte kredas ke dum la semajnfino ni kreos novan manieron por rilati unu kun la alia. Mi scias ke tio kelkfoje ŝajnas neebla, se vi aŭskultas la novaĵojn en televido. Tamen, ni kredu je neeblaĵoj! Ni kredu ke nia dunacia teamo povas krei, per kunlaboro, fidon je la ebleco de sukceso.

La plejparto el vi estas esperantistoj dum longa tempo, ĉu ne? Estas ankaŭ multe da genovuloj, kiel mi, kiuj malkovris Esperanton antaŭnelonge. Nia

teamo estas tre diversa, sed ni devas kaj povas kunlabori same kiel la organoj de niaj korpoj kunlaboras — ĉiu organo plenumas sian propran, vivdonan celon.

Nia fina celo estas atingebla. Ni nur devas kredi ke ni povas atingi ĝin. Memoru ke nenio estas neebla kaj ke io bona rezultos. Kredu je neeblaĵoj, ĝuste kiel mi faris antaŭ unu jaro. Tio estas la sola maniero por atingi niajn celojn.

Mi nun finos mian malgrandan prelegon per unu el miaj plej ŝatataj citaĵoj. Ĝi estas prenita el libro verkita de brila matematikisto kiu aŭdacis kredi je nekredblaĵoj. Certe vi legis ĝin dum via infanaĝo, tamen mi volus ke vi rememoru ĝin, taksu ĝin, kaj parkerigu ĝin.

“Ne utilas provi” diris Alico, “oni ne povas kredi je neeblaj aferoj!”

“Mi supozas ke vi ne havis multe da praktiko” respondis la Reĝino, “Kiam mi havis vian aĝon, mi ĉiam faris tion dum duonhora ĉiutage. Fakte, kelkfoje, mi kredis je pli ol ses neeblaj aferoj antaŭ la matenmanĝo!”

Do, la estonteco de la Esperanta Movado en Ameriko dependas de vi ĉiuj kaj de tio kion vi elektas kredi!

Ĉiu el ni elektas siajn proprajn kredojn!

Mar Cárdenas malkovris Esperanton en januaro 2005.

Fonto: <http://esperantofre.com>

S. BREWER (HTTP://FLICKR.COM/PHOTOS/LIMAKO)

KOMPLEZE DE ENRIQUE ELLEN

Usonaj esperantistoj ŝanĝis ŝildon

Steven Brewer

La landa kongreso de la usona landa asocio de UEA ĉi-jare okazis ne en Usono, sed en Meksiko, en la urbo Tihvano, proksima al la usona landlimo. En la kongreso Esperanto-Ligo por Norda Ameriko oficiale ŝanĝis sian nomon al Esperanto-USA, laŭ propono prezentita antaŭ pli ol tri jaroj, kaj unu-uafoje oficiale diskutita jam en la landa kongreso en la jaro 2005. La kongreson partoprenis ankaŭ aktivuloj de la meksika movado, kaj oni komune decidis, ke la Universala Kongreso estu invitita al Meksiko, kiam la loka movado sufiĉe fortos. Pasintjare UEA havis nur 22 individuajn membrojn en Meksiko.

Proksimume cent esperantistoj vojaĝis al Tihvano, Meksiko, por la usona landa kongreso, okazinta fine de julio. La hotelo Pueblo Amigo gastigis la kongreson lukse kaj afable nur unu kilometron de la landlimo kun Usono. Mar Cárdenas kaj la Loka Kongresa Komitato multon faris por organizi belan kongreson, kaj la fakto ke ĝi okazis ekster Usono (eĉ se nur je duonmejlo) donis al la kongreso rave fremdetan etoson.

Multaj kongresanoj vojaĝis kune per aŭtobuso rekte de la estrarkunsido kiu okazis en Santee, urbo ekster San Diego en Kalifornio.

La kongresejo estis luksa kaj bone traktis la gastojn. Estis grandega, sesetaĝa ĉambro en la mezo, kie okazis kelkaj programeroj. Samloke estis ankaŭ la restoracio kaj kazino.

La nura plendo pri la kongresejo estis ke en tiu ĉambrego la bruo de la maŝinoj de la kazino foje malfaciligis la aŭdadojn, speciale por la maljunuloj. Foje fariĝis kome-

dio, en kiu unu homo diris “Parolu pli laŭte – Mi ne povas aŭdi vin!” kaj alia respondis, “Kion vi diras? Mi ne povas aŭdi vin!”. En la aliaj salonoj tio ne estis problemo.

La malferman prelegon faris Duncan Charters, profesoro de Principia Kolegio en Ilinojso. Unu el la plej bonaj oratoroj el Usono, li pritraktis la kongresajn temojn de lingvoj, landlimoj, kaj justeco en lingvaj rilatoj. Aliaj prelegoj traktis diversajn temojn, inter ili la usonan kaj meksikan Esperanto-movadojn.

La movado en Meksiko lastatempe havis organizajn problemojn inter la ĉefroluloj, kio rezultis en tio ke la landa asocio de UEA en Meksiko dum iom da tempo eĉ riskis sian oficialan statuson ĉe UEA, pro tro malmultaj membroj.

En diversaj prelegoj, organizantoj de la regiona movado prezentis planon por solvi la diversajn problemojn kaj antaŭenigi Esperanton en la regiono. Vere montriĝis kuraĝiga bildo de la progreso de la Esperanto-movado en Meksiko.

La decidojn de la estraro kaj rezultojn de la balotado oni anoncis ĉe la solena fermo. Al

Lusi Harmon oni donis honoran membrecon pro ŝia dumviva aktivado por Esperanto.

Finfine estis farita decido pri la nomŝanĝo: Esperanto-Ligo por Norda Ameriko nun estu nomata “Esperanto-USA”. Tiu decido sekvis de multjara diskuto pri tio ke la nomo malĝuste ŝajnigis ke la organizaĵo celas ne nur Usonon, sed ankaŭ la aliajn nordamerikajn landojn – Kanadon kaj Meksikon.

En la balotado, Julie Spickler estis elektita sekretario. Krome estis elektitaj kvar estraranoj, inter ili Tim Westover, kiu ĵus gajnis la unuan premion por proza verkado en la Belartaj Konkursoj de UEA.

Okazis belaj ekskursoj dum la kongreso – al la urbo-centro, la kultura centro, kaj al la punkto en kiu la landlimo inter Usono kaj Meksiko atingas la maron. Por mi, kiel usonano, estis interese pripensi kiel aspektas Usono de ekstere. Postkongresa ekskurso iris al la marbordaj urboj Playas de Tihvano, Rosarito, kaj Ensenada.

Unu el la plej gravaj celoj de la kongreso estis montri solidarecon inter usonaj kaj meksikaj samideanoj. La plejmulto de la partoprenantoj estis usonanoj, sed venis ankaŭ aro el la plej aktivaj esperantistoj en Meksiko. Kunsido pri la Amerika Komisiono de UEA kunigis aktivulojn el Usono kaj Meksiko por diskuti, kiel plej bone kunlabori por antaŭenigi Esperanto-agadon inter la du landoj.

La plej grava rezulto estis invito la Universalan Kongreson al Meksiko, kiam la landa asocio sufiĉe fortos por fari la inviton. La prezidanto kaj vicprezidanto de Esperanto-USA donis sian subtenon al tiu plano.

Fonto: *Libera Folio*

KOMPLEZE DE ENRIQUE ELLEMBERG

Mia Ideala Tago NASK-a

Koto Farmer

Kial mi tre, tre ĝuis mian NASK-an sperton? Ĉar mi vere povis nur studi.

Hejme, mi devas vekigi kaj kuiri. Ĉe NASK, mi povis vekigi kaj piediri al la kafejo *Ventana*, kie mi bone matenmanĝis, parolante kun miaj novaj geamikoj.

Hejme, mi devas kaj purigi la apartamenton, kaj lavi vestaĵojn, kaj labori en nia ĝardeno, kaj fari diversajn irtaskojn por mia familio kaj miaj amikoj.

Ĉe NASK, mi povis iri (piediri aŭ iri per buso) al la klasĉambro kaj aŭdi, paroli, legi, skribi kaj kanti Esperante kun la aliaj klasanoj kaj nia atklara instruisto, Liĉjo Miller. Kia plezura mateno!

Hejme, mi povas naĝi en la apartamenta naĝejo, kiu estas tro malvarma. Poste, mi povas studi dum pli-malpli duonhoron antaŭ la rekomenco de la postuloj de mia familio kaj amikaro.

Ĉe NASK, mi povis eliri el la naĝejo, manĝi frukton, eniri la lingvo-laboratorion

kaj legi librojn Esperantajn, kiujn mi ne havas hejme. Kia ĝuinda posttagmezo!

Hejme, mi devas aĉeti multe da aĵoj, kuiri la vespermanĝon, purigi la kuirilojn kaj manĝilojn kaj paroli pri fakturoj kun mia edzo.

Ĉe NASK, mi devis aĉeti nur paperon, kraĵojn kaj mian preferatan botelakvon en la universitata librovendejo. Mi povis piediri al la kafejo *Ventana* denove kaj vespermanĝi kun la samideanoj. Poste, ni kune povis ĉeesti interesajn programojn, aŭ babili, aŭ spekti "Esperanto – Pasporto al la Tuta Mondo" kune per mia komputila

Lee kaj Koto

DVD-ludilo.

Hejme, mi kutime legas Esperantajn librojn antaŭ endormiĝi. Tion mi faris ankaŭ ĉe NASK!

Vi, karaj legantoj, povas kompreni min: mi tre, tre ĝuis mian studadon ĉe NASK! Mi esperas ke mi studos kune kun vi ĉiuj ĉe NASK 2008!

My Ideal Day at NASK

Koto Farmer

Why did I enjoy my experience at NASK so much? Because I could really just study.

At home, I have to wake up and cook. At NASK, I could wake up and walk to the Cafe Ventana, where I breakfasted well while talking to my new friends.

At home, I have to clean the apartment, wash clothes, work in the garden, and run various errands for my family and my friends.

At NASK, I could go to class (either walking or by shuttle bus) and hear, speak, read, write, and sing in Esperanto with the other students and our expert instructor, Lee Miller. What a pleasant morning!

At home, I can swim in the apartment complex pool, which is too cold. After that, I can study for about half an hour before the demands of my family and friends start up again.

At NASK, I could leave the pool, eat some fruit, go to the language laboratory, and read Esperanto books that I

don't have at home. What an enjoyable afternoon!

At home, I have to buy many things, cook dinner, wash the cooking pots and dishes, and talk about bills with my husband.

At NASK, I only had to buy paper, pencils, and my favorite bottled water at the university bookstore. I could walk to the Cafe Ventano again, and eat dinner with the Esperantists. Afterward, we could attend interesting programs, chat, or watch "Esperanto-Passport To The Whole World" together on my computer's DVD player.

At home, I usually read Esperanto books before falling asleep. I did that at NASK, too!

You, dear readers, can understand me: I really, really enjoyed my studying at NASK! I hope that I will study together with you all at NASK 2008!

Broŝuro pri fama loko nun havebla en Esperanto

En 2006 d-ro Ralph Lewin preparis tradukon de la broŝuro pri la fama preĝejo Holy Trinity Church, Stratford-upon-Avon, Britio, kie estis enterigita Shakespeare. Li raportas ke oni nun disdonas ekzemplerojn de lia traduko al tiuj kiuj petas la informon en Esperanto.

Informis W. R. Harmon

... Esperanto

A. La sankta ĉirko de la 15-a jarcenta verŝajne estas 13a jarcenta sankteja ringo. Ĉiu fojarto ĝi atingis ĝian riĝan protektaĵon dum 37 tagoj.

B. La altara tombo apud la norda muro portas figuraĵojn de William Clopton (1597) kaj de sia edzino Anne. Apud la orienta muro loĝas la tomboj de Joyce Clopton, grafino de Totnes (mort. 1635) kaj de sia edzo George Caere, grafo de Totnes, kaj antaŭ tio de la barono Clopton (mort. 1629). La loko Totnes estas armlisto de la reĝo James I de Anglio.

C. La ŝerejo estas antaŭ la sakristia ĉirko de Sankta Andreo.

“Ĉiu rajtas partopreni la lingvon kaj kulturon, pro tio ke ĉiu homo estas ano de la homara familio”

HTTP://PICASAWEB.GOOGLE.COM/TUNGGP/

Sky (“Ĉielo”) Roversi-Deal

La 63-a IJK okazinta en Hanojo, Vjetnamio, estis mia unua kongreso. Ne nur mia unua IJK, sed la unua fojo kiam mi estis kun aliaj esperantistoj! Kia ĝoja afero!

Ĝus kiam mi eniris la kongresejon (kiu estis iom malfacile trovebla, sed tio estas alia rakonto) kaj tuj aŭdis, la unuan fojon, la ĉirkaŭulojn paroli la Internacian Lingvon, mi apenaŭ povis kredi ke tio vere okazas! Post nur sekundoj mi estis parolanta kun aliaj esperantistoj kaj trovis tion tre stranga sperto, ĉar mi bone konis la Internacian Lingvon (mi ekler-

nis ĝin antaŭ du jaroj kaj duono) kaj estis skribinta multe Esperante, sed mi neniam parolis ĝin. Sed mi tre ĝuis tion, kaj post nelonga tempo mia parolkapablo multe pliboniĝis.

Mi antaŭe ne sciis kia estos la IJK. Mi iom timis ke eble pro tio ke mi konas nenion en la Kongreso, mi estus ekster la grupo, ke mi sentus min ne inkluzivata de la aliaj. Sed kiam mi alvenis al la Kongreso, mi tuj trovis ke tio estis tute senbaza timo, ĉar preskaŭ ĉiuj homoj (de ĉiuj aĝoj, ne nur gejunuloj) kiujn mi renkontis ŝajnis amikaj kaj helpemaj al lernantoj, kaj la lingvonivelo aŭ Esperanta parol-kapablo tute ne gravis al

HTTP://PICASAWEB.GOOGLE.COM/TUNGGP/

ili. Mi sentas min fiera ke mi povas nomi ilin miaj samideanoj.

Nu, kompreneble, tio estas la plej grava punkto pri Esperanto: ĝi apartenas al neniuj (aŭ pli ĝuste, al ĉiu). Tial ĉiu rajtas partopreni la lingvon kaj kulturon, pro tio ke ĉiu homo estas ano de la homara familio.

Do, mi tre ĝuis miajn spertojn dum la 63-a IJK (krom la veteron, kiu estis tro varma por mi – eĉ malgraŭ tio ke mi loĝas en Havajo!). La LKK kaj la multaj helpantoj estis tre bonvenigemaj, amikaj, helpemaj. Dankon, ĉiuj! Kaj mi certe volas kaj planas iri al la venonta IJK!

NASK-anoj Novhejme

Keneĉjo Goldbergo

En nia ĉambraro, volas mi diveni, loĝis 40, 50, 60, 70 kelkjaraj amantoj de lingvo nia. Sidante ronde ĉe tablo, ni kvar kutime vespere, nokte nin ĝuis.

Tiu ĉi loĝejo esperantuja estis nia parto de la tria, kaj nuna, hejmo de Nord-Amerika Somera Kursaro – NASK – ene de la ampleksa, grandioza tereno de la Universitato de Kalifornio ĉe Sandiego, “UCSD”, kies beleco eĉ pliigas kiam oni vidas la proksiman, mirindan, kelkloke na-

turistan, plaĝon *Black’s Beach*.

Ni 28 venis Esperantujen de Anglujo, Germanujo, Japanujo, Kanado, Makedonio kaj naŭ ŝtatoj usonaj.

Renaskiĝis, translokiĝis NASK ĝuste dum la 120-jariĝo de la lingvo zamenhofa. Kaj la sekvan monaton... la 80-jariĝo de la komence menciita ĉambraro nia:

Rudigero amata

Sentas mi viajn sunradiojn de la mateno.

Saluton klare mi aŭdas.

Nia somera PIV restos tia.

Redaktis mi...

Redaktis ni kun ĝojo aĝojn Esperantajn.

Kia homo vi estas,

Kia homo vi estas al mi.

Vi nutris min per diskutado lingvistika.

Do festiĝis ĉiu tago.

Pensanto, vivanto simple eleganta,

Ofte pensos mi de vi.

Nur unu peton,

Vangojn ambaŭ de amata de mi Christine kisu.

Al mi, vin premas mi tutkore, tutkore.

Humility in Japan

Crystal Hoshiko Loutzenhiser Cárdenas*

This nation (Japan), as a whole, certainly has this concept down. Much different from the “to each their own” philosophy held by the general population of the United States and a bit of a cultural shock, to be completely truthful.

Today (being a few days ago when I had first arrived in Ranzan), I went exploring this little town near Tokyo as my Mom embarked on a Japan 101 course being taught in Esperanto, and out of range of my understanding. So instead, I went to get pleasantly lost behind my camera lens among the greenery, bamboo, kio ponds and mossy trails.

Upon taking a more industrial path, I came across this candy shop with an extremely benevolent woman busying herself behind the counter. I timidly made my way around the plethora of foods I have never seen before, wrapped up in packaging I could only dream to one day be able to decipher. It did not take long for her to realize one thing about me as she tried desperately to explain that the beautiful paper wall hanging with purple flowers I was interested in purchasing was in fact a store decoration... oops (and let me add, this country's ability to metamorphose paper the way they

do will never cease to amaze me).

Then in another fugal attempt to communicate with me, rattling off some combination of words and gestures, she presented me with a token of humility and kindness in the form of three book marks with origami geishas on them. I am sure there is much more to this hidden in her explanation which is forever lost in translation. Gratefully, I accepted the gifts as I continued my search for some sweets.

She shared the many laughs as another woman came into the store. With a rapid trill of syllables mixed with many twitters and giggles, I could only guess that the other woman was being brought up to speed. Soon both women continued to make their efforts clear that they wished wholeheartedly to be able to converse with me. The twittering continued... but with a smiling face, the store owner gestured for me to take a seat. Perhaps to wait for her to finish the woman's order I thought. But soon the other woman took a seat next to me, and before I knew it I was being served some green tea. (First the bookmarks and then tea... I couldn't decline if I wanted to...)

I clutched my Japanese phrase book/2000 word dictionary. How silly I must have been perceived, desperately flipping through my only bridge between our languages, our cultures, our worlds. How do I say “Nice to meet you”? How do I say “I am from the US”? How do I say “No more tea, please”? as she poured me a third glass.

Gomen nasai, wakarimasen. Nihongo ga hanasemasen. Sorry, I don't understand, I don't speak Japanese. *Domo arigato goza-*

imasu. Thank you so much... as I retreated behind my book again to take another stab at maintaining some sort of coherent conversation.

Unfortunately, the phrase book didn't have translations for any responses to common questions they posed, so it turned into a one way conversation, but in good standing at the very least.

Still the women continued their beautiful nature as I saw the second woman going to the counter, make a quick exchange with the owner, then pushing a jello cup with fruit to me (which has got to be one of the best things I've ever tasted). “Arigato!”... I got that word down pat. Without the words to decline, or to even be sure that it was a gift, I accepted the third gesture of hospitality... truly priceless. Amazing... simply amazing... as I finally found my next chosen phrases in that silly book of mine... *Sayonara.*

As I left I couldn't help but think that the word “Arigato” just does not do justice to the true measure of gratitude I would have wished to express.

* Crystal Hoshiko Loutzenhiser Cárdenas estas filino de Mar Cárdenas

Noto de fiero panjo:

Antaŭ ol ni foriris de Ranzan, mia filino kaj mi vizitis tiun vendejon. Mi volis konatiĝi kun la “dolĉaj-virino”. Mi volis danki ŝin, per mia baza japanlingva nivelo, pro ŝia afableco.

Fonto: www.esperanto-usa.org

[HTTP://PICASAWEB.GOOGLE.COM/PROCIONO/RANZAN2007](http://PICASAWEB.GOOGLE.COM/PROCIONO/RANZAN2007)

[HTTP://PICASAWEB.GOOGLE.COM/PROCIONO/RANZAN2007](http://PICASAWEB.GOOGLE.COM/PROCIONO/RANZAN2007)

Partoprenante en la Zamenhofa revo...

KOMPLEZE DE R. STALZER

Robert Stalzer

Mia edzino kaj mi estis feliĉaj pro la vizito al la ĉi-jara UK en Jokohamo, kie ni ne nur revidis la malnovajn amikojn kaj spertis novajn aventurojn, sed ankaŭ renkontis la patrinon de Sepideh, kiun ŝi ne vidis dum la longaj 17 monatoj. Mia bopatrino venis de Irano kun aliaj 14 geesperantistoj, kaj tio ĝojigis ĉiujn.

“Okcidento kaj Oriento: akcepto kaj rezisto” estis la kongresa temo. Laŭteme okazis multaj programeroj, kaj diversspecaj E-grupoj pridiskutis la temon. Tamen ni ĝuis ankaŭ aliajn aranĝojn, nome: poezian vesperon, kimono-vestiĝadon por virinoj, lecionojn de tradiciaj japanaj artoj, libroservon.

Kiel kutime, okazis multaj porplezuraj programeroj. En la Kanagaŭa provinca koncertejo taiko-tamburistoj prezentis sian ludon per tamburegoj. Litova muzikteamo Asorti plenumis E-kantojn je alta profesia nivelo. Neforgesebla estis ankaŭ la Nacia Vespere de tradiciaj japanaj dancoj kaj muziko.

La kongreson entute partoprenis 1901 registritaj esperantistoj el 57 landoj, inkluzive de 31 usonaj gesamideanoj, 959 japanaj kaj 0 afrikaj. Por kunigi ĉiujn dum la Solena Malfermo oni uzis la imponan koncerthalon *Minotomiraj* situantan trans la strato de la kongresejo. La kongresejon mem apudis multaj vendejoj kaj restoracioj de la fama havenurbo. Sendube, ni kun plezuro manĝis japanajn tempuraon kaj suŝion, kaj ĝuis ankaŭ ne-japanan kuirarton. Dum la varmega aŭgusto nin refreŝigis verd-tea glaciaĵo kaj malvarma mango-suko.

La unuiginta distrikto de Tokio kaj Jokohamo posedas unu el la plej grandaj subteraj transportsistemoj en la mondo, kaj tio helpis al ni loĝi en nemultekosta hotelo je la distanco de nur du haltejoj de la kongresejo. Nia hotelo staris apud bas-

bala stadiono kaj proksime al unu el la plej grandaj ĉinaj komunumoj ekster Ĉinio. Vespere ni havis eblecon danci kun akompano de viva E-muziko kaj kun manĝaĵetoj en nefumanta etoso.

Kutime kongresejo estas fermita vendrede, ĉar tio estas ekskursata tago. Ni uzis tiun okazon por konatiĝi kun vidindaĵoj de Tokio, la japana ĉefurbo. Estis vizititaj du muzeoj, fama “Akihabara” – vigla bazaro de elektronikaĵoj, marproduktoj kaj suveniroj. Estas granda pluso por ni, ke nian turistan grupon gvidis E-ĉiĉerono.

Ĉi-jare finiĝis sesjara oficperiodo de UEA-prezidanto Renato Corsetti, kaj lin anstataŭis en tiu ĉi posteno la baratano Probal Daŝgupta, elektita unuanime por la sekvantaj tri jaroj. Estas interese ke instrukcia flugfolio enhavis konsilojn kiel helpi blindulojn.

Dum la lasta kongrestago, kantinte “La Espero”-n, ni solene fermis la 92-an Universalan Kongreson de Esperanto kaj varme adiaŭis niajn amikojn antaŭ la reveno hejmen. Rapid-trajno *Ŝinkansen* veturigis nin al la malnova ĉefurbo Kioto, kie ni pasigis kvin ripoztagojn, vizitante antikvajn templojn kaj modernajn vendejojn.

Sekure reveninte hejmen, ni estas ege feliĉaj pro la partopreno en la UK kie ni partoprenis en la Zamenhofa revo.

Libere tradukis el la angla Viktor Pajuk

KOMPLEZE DE R. STALZER

KOMPLEZE DE R. STALZER

Continuing to share in Zamenhof's dream

KOMPLEZE DE R. STALZER

Robert Stalzer

My wife and I were very happy to reach this year's UK in Yokohama, not only because we wanted to see our old friends and have new adventures, but also because Sepideh had not seen her mom for 17 months. My mother-in-law traveled from Iran with 14 other Iranians, and it was a happy occasion for everybody.

This year's theme was "*Okcidento en Oriento: Akcepto kaj Rezisto*," and there were many programs and discussion groups centered around this theme. However we also enjoyed the other kinds of programs that make an UK so fun: poetry, a chance for women to try on a traditional Japanese 'kimono,' lessons in artistic cloth-folding, the *libroservo*, and many Esperantists to meet. As at any UK, we really enjoyed the entertainment programs. At the Kanagawa Prefecture Concert Hall the taiko drummers presented one of the most exciting programs – a thundering group of large drums played with the precision of a martial arts team. Another favorite was the group "Asorti" from Lithuania, who performed several original songs in Esperanto with great musical skill. Also on the program was traditional Japanese dance and music.

The *kongresejo* was located near a large mall with many stores and restaurants in the famous harbor city of Yokohama. Of course we had many chances to eat Japanese food such as tempura and sushi,

and non-Japanese food as well. In the hot August weather it was refreshing to have some green tea ice cream and cold mango drinks occasionally.

The combined area of Tokyo-Yokohama has one of the world's largest subway systems, and this was helpful for us because we were able to stay in a more affordable hotel only two subway stations from the *kongresejo*.

Our neighborhood was near the Yokohama baseball stadium and one of the world's largest Chinese neighborhoods outside of China. But the best convenience was to be near ZAIM in the evening, a meeting place that had casual entertainment such as dancing and live music in Esperanto, refreshments and snacks for sale, and no smoking.

On Wednesdays the UK is always closed for a chance to see the city. Our threesome signed up for a day tour of Tokyo (*tuttaga ekskurso*). We visited two mu-

seums, the famous 'Akihabara' electronics market, a busy marketplace with everything including seafood and souvenirs, a temple, and many sights. As always, our private bus included an Esperanto-speaking tour guide.

There were 1811 registrants from 57 countries, including 31 from the U.S., 959 from Japan, and 0 from Africa. As in other years, there were several blind Esperantists attending, and our convention materials contained a flyer describing proper etiquette for assisting them.

The grand hall for large assemblies was across the street from the *kongresejo*. Our convention used the Yokohama Minotomirai Concert Hall for the opening and closing ceremonies, as well as some of the live entertainment planned by the local congress committee. One item of official business this year was that Probal Dashgupta of India was elected the new president of UEA, replacing Renato Corsetti. On the last day, we all sang *La Espero* to close the 92nd UK, and we said goodbye to our friends to return home.

Our threesome rode the speedy and famous Japanese "bullet" train – called the Shinkansen—to Kyoto for five relaxing days. We visited several temples and even saw some other Esperantists who had attended the UK in Yokohama. Everyone returned safely home, happy to have spent some time together, and happy to continue sharing in Zamenhof's dream.

KOMPLEZE DE R. STALZER

Por eŭropanoj la lingva problemo estas malpli abstrakta teoria afero ol por usonanoj

Russ Williams

Ekde decembro 2005 mi loĝas en Pollando, kio donas avantaĝon ke multaj Esperantaj renkontiĝoj atingeblas trajne aŭ buse, sen bezono flugi longdistance. Kutime la plej grandaj famaj tiaj eventoj (Universala Kongreso [UK]) kaj Internacia Junulara Kongreso [IJK]) okazas en Eŭropo. Ĉar ili okazis pli malproksime en 2007 (Japanio kaj Vjetnamio) kaj tial estus pli malkonvenaj kaj multekostaj, mi decidis provi alian el la multegaj eŭropaj renkontiĝoj kaj tial veturis trajne al la Kongreso de Eŭropa Esperanto-Unio (KEEU) en Maribor, Slovenio.

KOMPLEZE DE R. WILLIAMS

KOMPLEZE DE R. WILLIAMS

Oni fojfoje parolas pri “la esperantistaro”, sed verdire ni esperantistoj ne tiom samas! Interesis min rimarki diferencojn inter KEEU kaj UK kaj IJK kaj la jara usona kongreso, ne nur pri la celoj kaj etosoj, sed pri la ĉeestantaroj. Kvankam mi jam partoprenis plurajn renkontiĝojn en Eŭropo, do multaj homoj iĝis konataj de mi, KEEU prezentis plejparte nekonatajn de mi (sed longtempajn) esperantistojn. (Nu kompreneble estis ankaŭ kelkaj amikoj de pasintaj UK-oj kaj IJK-oj, kiuj ankaŭ decidis ne veturi al Azio ĉi-jare.)

La fama UK, kompreneble, estas la plej granda jara renkontiĝo en Esperantujo, ofte

kun pli-malpli 2000 homoj, kaj tre granda serioza diverstema programo kiu traktas kulturon, literaturon, arton, sciencan, oficialajn burokrataĵojn ktp. IJK kutime allogas kelkcent homoj kaj havas pli distran gajan programon, celante ludemajn festemajn gejunulojn. Ĉi tiu KEEU similgrandis al IJK (256 aliĝis), sed havis pli altan averaĝan aĝon kaj pli seriozan fakan fokuson, ĉar ĝi fakte estas kunveno de Eŭropa Esperanto-Unio. Kutime ĝia programo temas specife pri eŭropa politiko, specife pri lingvaj problemoj, kun prezentoj de diversaj lingvistoj, politikistoj ktp. Ĉi-jare estis unuan fojon aldona fakprogramo pri akvo kaj rilataj temoj (protekto de naturo, Esperantaj fakterminoj pri birdoj ktp). Ĉiuj tiuj aranĝoj pli grandas kaj pli internacias ol la usona kongreso (ĉ. 100 kongresanoj) kiu ĉiam havas buntan diversan programon, sed ne la internacian etoson.

En KEEU la lingvan programon prezidis Seán Ó Riain, prezidanto de Eŭropa Esperanto-Unio, kiu servis profesie kiel irlanda diplomato. Inter la prelegantoj estis efektive du esperantistaj membroj de la Eŭropa Parlamento: Małgorzata Handzlik de Pollando kaj Ljudmila Novak de Slovenio.

Por eŭropanoj la lingva problemo estas malpli abstrakta teoria afero ol por, ekzemple, usonanoj. Mi spertas ĝin en mia ĉiutaga vivo nun, sed mi ne naskiĝis nek plenkreskis en tia ĉirkaŭaĵo. Dum mia aŭskultado en la lingvaj prelegoj mi konstatis ke iusence mi (la sola usonano, kun plejparte unulingva vivsperto en Usono) ne plene komprenas la eŭropan sperton pri lingva diverseco, kvankam mi scias multajn faktojn pri la afero. Oni, kompreneble, prezentis statistikojn pri la kreskado de la oficiala lingvaro de EU (jam 23 lingvoj, kaj

pli multaj oficialiĝos!), pri la rezultaj kostoj kaj malfacilaĵoj, pri la fakto ke la angla nejuste pli potencas ol la aliaj supozeble egalaj oficialaj lingvoj, kaj pri tio kiel Esperanto povus helpi la komplikan situacion.

Rilataj temoj inkluzivis tion, kio okazus se EU akceptus Esperanton kiel ian oficialan aŭ pontan lingvon. Kiel tio influus Esperanton mem? Ĉu Esperanto iĝus eĉ pli eŭropeca (jam ofta kritiko kontraŭ Esperanto)? Ĉu EU-akcepto helpus aŭ malhelpus antaŭenigi la lingvon en aliaj mondopartoj?

Alia interesa afero pli konata por eŭropanoj ol usonanoj estas tio ke la landlimoj tiom ofte ŝanĝiĝis inter eŭropaj landoj, ke estas interesaj situacioj kiel, ekzemple, multaj slovenoj, kiuj ĉefe parolas la slovenan, sed loĝas en najbara germanlingva Aŭstrio kaj konsideras sin aŭstrianoj. (Kompreneble tiaj situacioj rezultas ankaŭ pro migrado, sufiĉe konata fenomeno por usonanoj!)

Krom tiaj seriozaj diskutoj ankaŭ okazis distra programo, do simila al aliaj Esperantaj renkontiĝoj. Menciindas Esperantaj koncertoj (de furora franco JoMo; polo Georgo Handzlik; hungaro Attila Schimmer); Esperantaj teatraĵoj (“Stilekzercoj” de franco Henri de Sabates; sciencfikcia parodio de kroata studenta grupo; biografia skeĉo pri Galileo de serboj Saša kaj Ana Piliopović); anglaj kaj polaj filmoj kun Esperantaj subtekstoj; klasika piana koncerto; poezia deklamado; iomete da dancado, kunkantado kaj tabul-ludado; grup-ekskursoj en la regiono ktp.

Maribor mem estis tre agrabla urbeto. Vesna Obradović kaj la aliaj LKK-anoj bone aranĝis kelkajn eksterkongresajn urbajn surprizojn por ni: niaj kongresaj nomŝildoj

Evento	Tipa Grandeco	Ĉeestantaro	Programa stilo
UK	Du mil	Ĝenerala, internacia	Tre granda kaj diversa
IJK	Kelkcent	Juna, internacia	Diverse gaja
KEEU	Kelkcent	Pli maljuna, Eŭropa	Lingva, politika
Usona E-Kongreso	Cent	Usona	Diversa

KOMPLEZE DE R. WILLIAMS

donis rabatojn aŭ senpagajn uzojn de la urbaj busoj, la akvaria zoo, la urba muzeo, artgalerio ktp. Krome estis Biergardeno kun verda “Esperanta” biero, glaciajejo kun menta “Esperanta” oferto kaj bonega itala restoracio kun tuta Esperanta traduko de sia tre ampleksa menuo! La kongresejo mem havis tagmanĝan servon kiu eĉ ofertis vegetaraĵojn. Estis aparta kunvenejo (en ia inter-

reta kafejo) kie estis rondtablaj diskutoj pri diversaj temoj (la Biblio, Linukso ktp), malgranda libroservo, senpaga komputila uzo, tabulludado ktp. Inŝpiritaj de la sperto pri KEEU, la mariboranoj esperas gastigi venontan IJK en Maribor.

Ĉar diversaj kongresaj eventoj okazis en diversaj lokoj en Maribor, ni ofte piediradis tra la urbocentro, do ni ekkonis la urbeton. En Maribor loĝas iom pli ol cent mil homoj. La urbocentro havas multajn senaŭtajn stratojn, do homoj agrable piediras trankvile kaj plezure. Norde de la kongresejo estis nekredeble granda bela urba parko, kiu havas malgrandan akvarian zoon (kun fiŝoj kaj reptilioj) kaj ĉiumerkredan senpagan jogon kun kelkcent jogemuloj! La urbocentro havas multe da interesa arĥitekturo. Krome mi rimarkis nekutime multajn skulptaĵojn kaj statuojn ĉie en la urbocentro, kio tre plaĉis al mi. Mi dirus ke multaj usonaj urboj povus lerni pri urba planado de Maribor. Eble ankaŭ menciindas ke Maribor havas la plej bonan meksikan restoracion kiun mi trovis en Eŭropo post mia transloĝiĝo el Teksaso.

Slovenio estas malgranda lando kun du

milionoj da enloĝantoj. La slovena lingvo estas parto de la slava familio. Mi lernas kaj konetas la polan, kaj plaĉis al mi povi legi kaj kompreni multajn slovenajn tekstojn (sed ne la paroladon!). Kiel en multaj landoj kun malvaste parolata nacia lingvo, multaj slovenoj parolas plurajn lingvojn. Do pluraj lokanoj povis paroli angle, sed certe ne nepre, kaj plurfoje homoj provis la germanan por paroli kun mi.

Survoje, mi havis ŝancon pasigi plurajn horojn vagante en Ljubljana, la ĉefurbo de Slovenio. Ĝi pli grandas kaj ankaŭ belas, kun monteto en la mezo sur kiu situas interesa kvazaŭruinaĵo, restaĵo kiun oni renovigis por krei intersajn muzeojn, artgaleriojn kaj observan turon de kie oni povas vidi la vastan urbon.

Sume: kaj KEEU kaj Slovenio tre plaĉis al mi. Mi ĝuus ĉeesti KEEU denove, kaj certe esperas reviziti Slovenion.

Esperanto en la 21-a jarcento: la stato kaj perspektivoj

Viktor Pajuk

La 29-30-an de junio en Ternopila V. Hnatjuk universitato (Ukrainio) okazis scienca konferenco “Esperanto en la 21-a jarcento: la stato kaj perspektivoj, omaĝe al la 100-jara datreveno de E-lernolibro por ukrainoj de Miĥajlo Jurkiv”. Ĝin organizis Ternopila E-klubo “Spinofloro”, Bonfara fonduso de V. Eroŝenko “Espero”, UkrEA kaj sciencistoj de la universitato. La unua ukrainlingva E-lernolibro, aperinta en 1907, estas la reala simbolo de aliĝo de ukrainoj al la atingoj de la tutmonda interlingvistika penso.

En la prelegoj oni substrekis la historian signifon de la unua E-lernolibro kaj sekvintaj lernolibroj por la nacia kaj kultura renaskiĝo en Ukrainio kies partoj komence de la 20-a jarcento apartenis al Aŭstro-Hungaria kaj Rusia imperioj. Tre bone estis montrita la rolo de la

tradukitaj verkoj de T. Ŝevĉenko, la fabeloj kaj legendoj de V. Eroŝenko, la popolaj kantoj, la ukraina E-periodaĵo por konatigi E-mondon kun riĉa ukraina kulturo; oni konvinke parolis pri efika uzado de Esperanto en la branĉo de la turismo, pri perspektivoj de Esperanto en Eŭropa Unio kaj internaciaj rilatoj. Estis prezentitaj la unuaj en Ukrainio monero (interesiĝo turnu sin al la aŭtoro) kaj kvar poŝtmarkoj. Sufiĉe interesa

estis la ekspozicio en la provinca muzeo: la raraj libroj, periodaĵoj, programoj ktp.

Leganto de Esperanto USA eble demandos: nu, kaj kio, ĉiunonate, eĉ, ĉiusemajne okazas io simila en la Esperanto-mondo. Respondo estas simpla: kvar artikolojn por la prelegkolekto preparis tri membroj de la Esperanto-so-

cieto de Ĉikago: M. Jones, d-ro L. Kordylewski kaj V. Pajuk (2).

La konkludaj pensoj rilate al la konferenco: la scienca kaj organiza nivelo estis sufiĉe alta (partoprenis ses doktoroj de sciencoj, multnombraj samideanoj el ok universitat-urboj de Ukrainio; gravas ke estis aliĝintaj aŭtoritatoj el ekster-movada medio; estis akceptita la rezolucio kun rekomendoj pri disvolviĝo de Esperanto en Ukrainio; estis eldonitaj materialoj en la ukraina lingvo kaj Esperanto. Grandan dankon al la organizantoj de la konferenco, kiu jam konstruis imag-ponton inter la pasinteco kaj estonteco!

Viktor Pajuk estas prezidanto de la Esperanto-societo de Ĉikago

Dr. Esperanto

Stan Buchholtz

It surely is a source of great satisfaction when the pleasure of separate interests or hobbies can be combined into a single project.

I became enthralled with puppetry while on an extended visit to my uncle Oskar in Munich, Germany, during WWII. He had just returned on leave from Army service on the Russian front, and, to my surprise and joy, dusted off and set up what to my wondering eyes was a fairly elaborate marionette theater in the doorway of a room opposite the bedroom my mother and I had the use of. The intervening hallway was sufficiently spacious to permit the setting up of several chairs to accommodate an audience of family and neighborhood friends.

My uncle had been able to acquire his puppets scenery, and play scripts from a specialty shop in Munich, and taught me how to operate the approximately one foot tall figures well enough to participate in putting on production of plays such as *Aladdin*, *Ali Baba & The Forty Thieves*, *The Flying Dutchman*, and *Der Freischuetz*. I remember devising some special effects to simplify several rather cumbersome procedures my uncle had been using, much to his satisfaction.

Working with my cousins and uncle during those few weeks of his leave have remained as some of the most

pleasant memories of my childhood, and inspired me to enthuse my own son with the creative joy of puppetry.

As such interests so often do, the creative urge recently re-emerged with the desire to build a one-third human size marionette with a moving mouth mechanism. The decision as to the identity of the figure, however, remained elusive for some time, until I was rewarded with a flash of inspiration.

I have been an avid student of the international second language Esperanto for a number of years, being a firm believer in the value of having a common and neutral medium of communication to help promote better worldwide understanding and reducing friction between nations of different cultures on a grass-roots level. The creator of Esperanto was a Polish physician who, in 1887, published a small booklet he called the "International Language," under the pseudonym of "Dr. Esperanto" (one who hopes). Interest in the language grew rapidly, and he soon became known by his pen name.

Here was the very identity for my marionette! After acquiring as many books on puppet construction I could find, I went to work, and soon became the proud father of my diminutive hero.

Today, he is serving two causes, by being used both to promote puppetry in education, as well as in the use of Esperanto to promote world peace, and appearing in schools and service organizations, with the fervent hope that he will achieve at least in some modest proportion, the great dream of his heroic human counterpart, Dr. Ludovic Zamenhof.

This article was published in *The Puppetry Journal*

Saluton el Oklahomo!

Estis plesuro renkonti multajn el vi ĉe la Landa Kongreso. Se vi planas instrui (aŭ jam instruas) Esperanton ĉi-aŭtune, bonvolu plenigi la suban enketilon kaj sendi ĝin al: Beth Magallón, 1103 Turpin Lane, Tahlequah, OK 74464, aŭ skribu retroŝte al magallon@intellex.com. La informoj kiuj mi ricevos antaŭ la fino de oktobro 2007 aperos en la jarfina raporto. Mi multe dankas ĉiujn pro la bona kunlaboro.

ENKETILO

Nomo de la instruisto _____

Retadreso de la instruisto _____

Loko kie la kurso okazos (as): Urbo _____ Ŝtato _____ Lando _____

Kampuso/lernejo/konstruaĵo _____ Kosto de la kurso _____

Nivelo (*cirkluj*): komencanta / progresanta / alta nivela / konversacia rondo / alia _____

Dato de la komenco de la kurso _____ Dato de la fino de la kurso _____

Kiom da lecionoj _____ Kiom da tempo daŭros ĉiu sesio _____

Uzataj lerniloj: libroj: _____

vidbendoj/DVD-oj: _____

aŭdbendoj: _____

aliaj materialoj: _____

retejoj (ekz., <lernu.net> ktp.) _____

Kiel vi reklamas (os/is) la kurson? _____

Ĉu vi, kiel instruisto, uzas retejojn por pretigi la lecionojn? Se jes, kiu(j)n? _____

Ĉu viaj lernantoj uzas retejojn por studi? Se jes, kiujn? _____

Ĉu vi konsiderus dividi la materialojn, kiujn vi kreis por instruado, kun aliaj instruistoj? Se jes, bonvolu priskribi la preparitajn materialojn: _____

Ĉu mankas al vi materialoj kiujn vi bezonas por instrui? Se jes, kio mankas? _____

Kion vi bezonas por la klaso? _____

Ĉu vi havas lernolibrojn aŭ aliajn librojn aŭ materialojn por instrui, kiujn vi volonte donus al iu al kiu mankas instrumaterialoj? Se jes, kio ĝi estas? _____

Komentoj: _____

Denove, multajn dankojn al ĉiuj! Havu bonan lernejan jaron! Bonvolu komuniki al mi viajn pensojn, ideojn kaj demandojn.

De la Usona Ĉefdelegito de UEA

William R. Harmon

Pri kotizoj por membreco en UEA por 2008: Kvankam ĉiu membro de Esperanto-USA ene de kelkaj monatoj ricevos realigilon kiu donas la saman informon, estus bone doni al vi antaŭrigardon rilate al la prezoj.

Membro-Gvidlibro:\$12 (ne donas individuan membrecon en UEA, kaj oni ricevas nur parton de la Jarlibro)

Membro-Jarlibro:\$29 (individua membreco en UEA, kaj oni ricevas la tutan Jarlibron; membroj ĝis inkluzive 29-jaraĝajn ricevas ankaŭ la gazeton *Kontakto*)

Membro-Abonanto:\$72 (individua membreco en UEA, kaj oni ricevas la gazeton *Esperanto* ĉiun monaton, plus la Jarlibron; membroj ĝis inkluzive 29-jaraĝajn ricevas ankaŭ la gazeton *Kontakto*)

Simpla Abono:.....\$43 (abono al la gazeto *Esperanto*, sen membreco en UEA)

Abono al Kontakto:\$26 (abono al la gazeto *Kontakto*)

Societo Zamenhof:\$144 (mecenata kategorio, aldona al alia kotizo).

La retpaĝo de UEA donas multajn pli-

ajn informojn pri UEA: www.uea.org.

Dum ni mencias kotizojn, jen konciza listo de la kotizoj por Esperanto-USA (antaŭe nomata ELNA). La plena listo kun klarigoj estas videbla en la retpaĝo www.esperanto-usa.org.

Individua Membreco.....\$40

Junula Membreco.....\$20

(ĝis 27-jaraĝaj)

Familia Membreco\$60

Subtena Membreco\$80

Patrono de E-USA\$120

"Friendship Doubler"

Membreco\$250

(Dumvive \$5000)

"Peace Builder"

Membreco\$500

(Dumvive \$10 000)

Dumviva Membreco\$800

(Dumvive \$2400)

Zamenhof-Societo de Usono \$1000

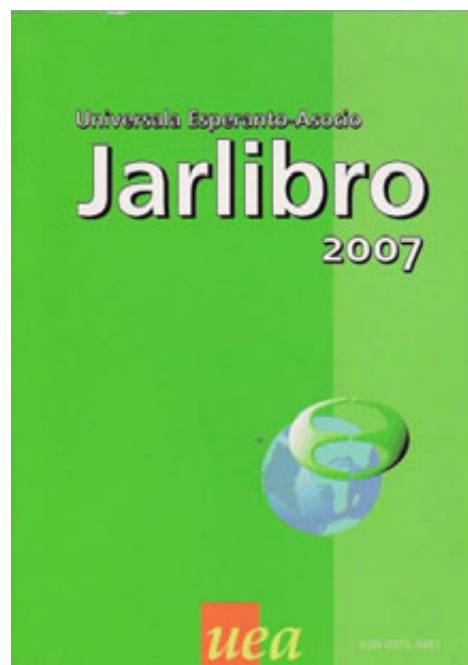
(Dumvive \$20 000)

Jarmila Zamenhof Societo \$2000

(Dumvive \$40 000).

Pri la Delegita Reto de Usono

Ni perdis longtempan kaj tre fidelan Delegiton en Los Angeles pro la morto de Peggy Zarchy en septembro. Mi havis la plezuron koni Peggy dum preskaŭ 50

jaroj, kaj ja sentos la mankon.

La nova Delegito en Los Angeles estas Alexander Rybalov, antaŭe fakdelegito.

La delegiteco en Portland, Maine, vakas pro translokiĝo de William Harris, kiu nun estas la nova Direktoro de la Centra Oficejo de Esperanto-USA. Vilĉjo estiĝas Delegito en Emeryville.

Korespondi deziras

kun samaĝuloj (aliaĝuloj ankaŭ bonvenas), nur paper-poŝte.

Katalin PERCZEL-SZABÓ. 8200 Veszprém Eötvös u. 17. Veszprém, Hungario. Ret-adreso: kankalin76@freemail.hu. Mi estas 31-jaraĝa virino, progresanto. Mi estas instruistino. Interesoj: origamio, literaturo, religioj, fabeloj, ludoj. Mi atendas leterojn kaj paperpoŝte, kaj retpoŝte, pri iu ajn temo.

Krisztina VEREB. Debreceno, Hungario. Ret-adreso: ve.krisz@freemail.hu. Mi estas 23-jaraĝa virino, komencanto, studentino. Interesoj: geografio kaj aliaj temoj.

Honore SEBUHOR. C/O PO BOX 08 BUNAGANA-KISORO/UGANDA. Retadreso: honsebn@yahoo.fr. Mi estis baptita de 1984 kaj mi esperantistiĝis antaŭ du jaroj. Mi havas edzinon kaj 3 gefilojn kaj mi estas instruisto. Mi ŝatus korespondi kaj interŝanĝi fotojn kun kristanoj el Usono.

Forpaso de Peggy Zarchy

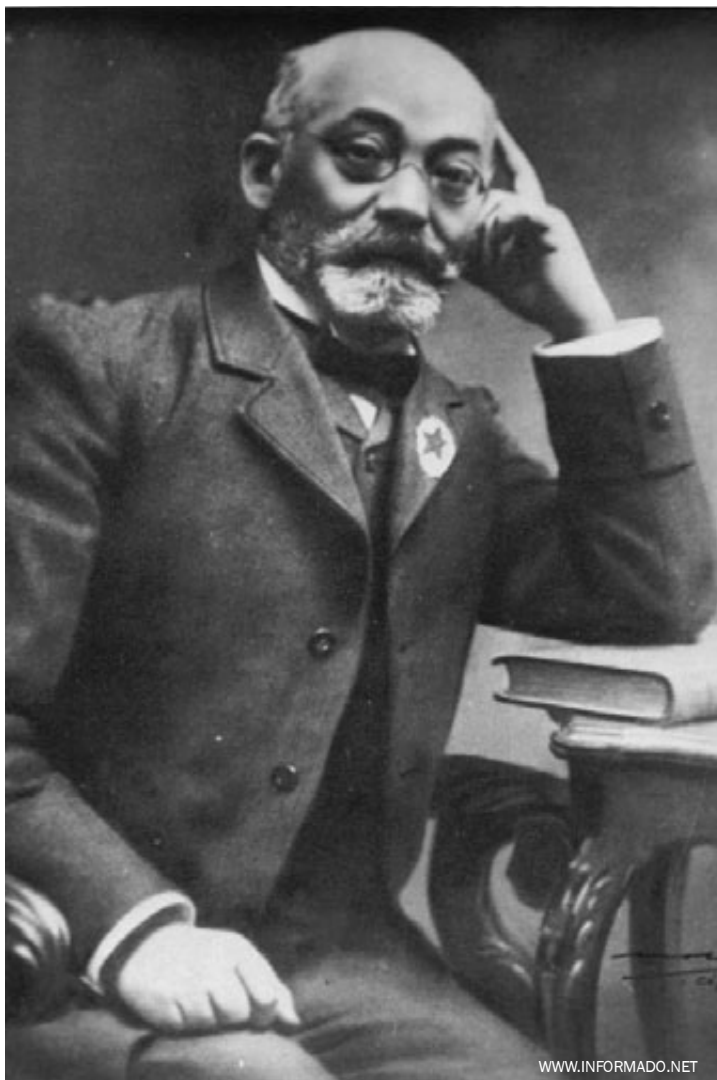
Margaret "Peggy" Zarchy, naskita 1922.03.30, mortis la 22-an de septembro 2007 en Los Angeles, California, Usono. Peggy estis la Delegito de UEA en Los Angeles dum multaj jaroj, Dumviva Membro de UEA, kaj longtempa kaj fidela membro de Esperanto-USA (antaŭe ELNA). Ŝi estis aktiva membro de la E-klubo de Los Angeles ekde la 1970-aj jaroj, kaj estiĝis DM en 1981. Ŝi ĉeestis kelkajn Universalajn Kongresojn de Esperanto, la unuan en Braziljo en 1980. Ŝiaj multaj amikoj kaj samideanoj ĉirkaŭ la mondo bedaŭras ŝian forpason. Ŝin postvivas edzo Zach Zarchy, konata usona muzikisto, kaj filino Carey Hetmansberger.

Bruno POLO-RIVA. Centre Agricole de Casabianda, 20270 Aleria Corsica, Francio. Mi estas komencanto. Interesoj: muziko, amikoj, literaturo, lingvoj: rumana, hispana. Mi volas korespondi paperpoŝte.

GONG Wenliang. 1-3-102, Xingtai Beili, Nanfeng Lu, Nankai Qu, TIANJIN, 300193, Ĉinio. Ret-adreso: wenliang_gong@163.com. Mi estas 58-jaraĝa viro, meznivela esperantisto. Interesoj: kolekti esperantaĵojn kaj filatelajojn; lerni romaan lingvon. Mi deziras korespondi kun romaĵoj (ciganoj) kaj amikoj el la tuta mondo paperpoŝte aŭ retpoŝte.

Lenke SZASZ. RO-537240 Praid, str. Principialna nr 130, Jud. Harghita, Rumanio. Mi estas 60-jaraĝa virino, emeritiĝinta, bonnivela esperantistino, instruistino de la rumana kaj hungara lingvoj. Interesoj: literaturo, artoj, naturo. Mi amas literaturon, artojn, naturon kaj sincerajn homojn. Mi deziras korespondi

La grandeco de D-ro L. L. Zamenhof*

Prof. D-ro Ivo Lapenna

Antaŭ 100 jaroj — precize la 15-an de decembro 1859 — naskiĝis homo, kiu supervivis sin mem. La spertoj de intergenta sangado en Bjalistoko de lia infanaĝo inspiris lin al la suproj de sublime altruisma sindediĉo por la bono de ĉiuj homoj. La kruelaj malfeliĉoj, surverŝitaj grandparte de lingvodiverseco sur tiun terpeceton inter Okcidento kaj Oriento, kuraĝigis lin serĉi kaj trovi solvon por la lingva problemo en kadroj mondaj.

Lazaro Ludoviko Zamenhof estis Judo: membro de tiu popolo suferanta, kiun jarcentaj persekutoj kaj torturoj hardis kaj multtrilate nobligis, kaj kies filoj donis al la kulturo kaj ĝenerala progreso nombron da eternaj valoroj. Lia patrolando estis Pollando, sed en la oficialaj registroj li estis enskribita kiel civitano de la Rusa Imperio, ĉar la krucumo de Pollando donis tiun regionon al la caroj. Sed Zamenhof, restante fidela al sia gento kaj patrujo,

samtempe tamen leviĝis super sia popolo, super sia ŝtato kaj fariĝis loĝanto de la mondo, apartenanto de la homaro.

Naskita en medio modesta, humila laŭ sia karaktero, li grandiĝis per sia verko kaj fariĝis personeco de formato tutmonda. Kaj hodiaŭ, cent jarojn post lia naskiĝo, lia nomo estas solene festata en ĉiuj landoj. Prezidantoj de respublikoj, ĉefministroj kaj ministroj, grandaj sciencistoj, lingvistoj kaj Nobelpremiitoj, artistoj, verkistoj kaj poetoj, edukistoj kaj kulturaj agantoj de diversaj landoj, de malsamaj politikaj

sistemoj, religiaj kredoj kaj filozofiaj konvinkoj unuigis por patroni omaĝon de la homaro al homo, kies tuta vivo, ĉiuj intelektaj energioj kaj fizikaj fortoj estis dediĉitaj al ĝia pli granda feliĉo.

En kio konsistas la grandeco de Zamenhof? En julio de la jaro 1887 aperis en Varsovio la unua lernolibro de la Internacia Lingvo por Rusoj. La 40-paĝa libreto konsistas el antaŭparolo, plena gramatiko kaj vortaro Internacia-Rusa kun klarigoj pri ĝia uzo. Ĝi estis la rezulto de multjara laborado.

El tiu malgranda semeto elkreskis en iom pli ol sep jardekoj fortika arbo kun profundaj radikoj, abundaj branĉoj kaj densa foliaro. Ĝi estas nekontestebla fakto. Spitante ĉiujn obstaklojn — antaŭjuĝojn, rasismojn kaj ŝovinismojn, militojn, misprezentojn, rektajn malpermesojn kaj ne malofte persekutojn — la Internacia Lingvo traboris al si la vojon en ĉiujn partojn de la mondo, penetris en ĉiujn sociajn tavolojn, konstante riĉiĝadis per nova kul-

tura enhavo kaj, paralele, daŭre interne evoluadis. El genia projekto ĝi transformiĝis en nuancoplenan instrumenton de pensado kaj komunikado. Ĝi fariĝis vivanta lingvo, kun tute propra spirito, de vivanta internacia kolektivo.

Antaŭ Zamenhof multaj — inter ili kelkaj veraj gigantoj de la homa penso — serĉis konvenan solvon de la lingva haoso. Post Zamenhof pluraj aliaj klopodis — ĉu pro persona gloremo, ĉu pro nescio aŭ nekompreno de la problemo — ankoraŭfoje malkovri jam malkovritan Amerikon. Kelkfoje tiuj provoj elvokis iom da publika interesiĝo kaj kreis iom da konfuzo. Plej ofte restis senefikaj. Neniu el ili sukcesis firmiĝi. Neniu transpasis la limojn de teorie pli aŭ malpli taŭge planita projekto. Neniu socie enradikiĝis. Kaj pli aŭ malpli baldaŭ — kutime depende de la disponeblaj financaj rimedoj — malaperis unu post la alia en la mallumo de la forgeso.

Kial, do, Esperanto sukcesis, dum ĉiuj aliaj projektoj de komuna lingvo, kvankam kelkfoje verkitaj de rekonitaj lingvistoj kaj apogataj de famaj nomoj, fiaskis? La kaŭzoj estas pluraj, sed tri el ili ŝajnas al mi esencaj:

1. Zamenhof bone komprenis, ke lingvo internacia devas konsisti el elementoj *maksimume internaciaj*. Tial li metis en ĝian vortaron radikojn jam internaciigintajn kaj signis la vojon por plua riĉiĝo de la lingvo per novaj internaciaj esprimoj. Sed li ankaŭ perfekte komprenis, ke lingvo ne konsistas nur el vortoj; plue, ke unuflanke, ne ekzistas absoluta internacieco de la vortoj — nek laŭenhave, nek laŭforme — kaj ke, aliflanke, por atingi facilecon estas necese ordigi kaj sistemigi tiun internacian lingvomaterialon kaj liberigi ĝin de balastaj akcesoraĵoj kaj absurdaĵoj.

Nur iom post iom Zamenhof solvis tiujn demandojn, pri kiuj li okupiĝis ekde siaj plej junaj jaroj. Lia grandioza verko estas sendube rezulto de eksterordinara talento, sed same tiel ankaŭ de senfina pacienco kaj diligento. En la komenco la komplikaj gramatikoj de la lingvoj, kiujn li sciis, kaj iliaj dikegaj vortaroj timigis lin. Kelkfoje li efektive malesperis, sed ĉiam denove li provadis, kreadis, serĉadis la solvon.

Lernado de la angla lingvo montris al li, ke eblas simpligi la gramatikon ĝis maksimumo. Hazarda rimarko de surskribo “sukeraĵejo” donis al li la ideon kiel, per bone planita sistemo de afiksoj, solvi la problemon de tro multaj vortoj. Restis ankoraŭ la demando de la vortradikoj. Unue li pensis, ke la vortojn oni povas tute simple inventi. Nur poste li rimarkis, ke granda nombro da vortoj jam internaciigis en la normala evoluprocezo de la lingvoj. “Mi baldaŭ rimarkis — li skribis al Borovko — ke la nunaj lingvoj posedas grandan provizon da pretaj vortoj jam internaciaj, kiuj estas konataj al ĉiuj popoloj kaj faras trezoron por estonta lingvo internacia — kaj mi kompreneble utiligis tiun ĉi

INTERRETO

D-ro Ivo Lapenna

trezoron.”

Surbaze de tiuj principoj, kies ĝustecon li mem elprovis dum multaj jaroj tradukante kaj verkante en sia lingvoprojekto, la fundamento de la Internacia Lingvo ricevis sian definitivan formon. Ĉio en tiu fundamento estas bone pripensita kaj antaŭe elprovita en la praktiko. Ĉio celas krei bazon de plena lingvo, efektive internacia laŭ sia interna strukturo kaj ĝis maksimumo facila. Tial, ekzemple, Esperanto havas fonetikan ortografion. Tial en ĝi ĉiu elemento ricevis difinitan signifon kaj la tuta lingvo aglutinan karakteron kun plej simpla gramatiko. Per la sis-

temo de afiksoj la Internacia Lingvo akiris vastajn eblecojn de subtila derivado. Tio unuavide kelkfoje iom ĝenis la t.n. “tujan kompreneblecon”, per kiu kelkaj pseŭdosciencaj fabrikantoj de novaj projektoj provas blufi personojn parolantajn plurajn okcidenteŭropajn lingvojn, sed ĝuste tio donas al la lingvo multe pli grandan, *veran* kaj *realan*, internaciecon: ne, kompreneble, el vidpunkto de difinita nacio aŭ grupo da nacioj kaj de iliaj intelektaj satelitoj, sed el vidpunkto monda. Samtempe tiuj karakterizoj helpas la rapidan ellernon de la lingvo kaj ebligas ĝian tujan praktikan uzon skribe, lege kaj parole ne sole en Okcidento, sed sur ĉiuj kontinentoj; ne nur fare de kleruloj, sed ankaŭ fare de la plej ordinaraj homoj.

La moto “Por ke lingvo estu tutmonda, ne sufiĉas ĝin nomi tia”, presita sur la kovrilpago de la unua lernolibro, entenas fundamentan principon de unuaranga graveco.

2. Lingvo estas *socia fenomeno*. Por ke ĝi povu meriti la nomon de lingvo, ĝi devas kontentigi ĉiujn bezonojn de pensespri-mado de difinita homgrupo. Tio signifas, ke ĝi ne povas esti limigita nur al

scienco aŭ nur al kiu ajn alia speciala fako, sed ĝi devas rilati al ĉiuj homaj aktivecoj. Tio plue signifas, ke ĝi povas esti evoluigata ne de tiu aŭ alia unuopulo — eĉ ne de la plej genia — sed nur de la tuta kolektivo, kies spirita proprieto ĝi estas, surbaze, de la efektivaj bezonoj, de tiu kolektivo. Ankaŭ tiun grandan veron Zamenhof bone komprenis. Li tuj “forcedis ĉiujn personajn rajtojn” je la lingvo kaj akcente deklaris jam en la unua lernolibro: “Internacia Lingvo, simile al ĉiu nacia, estas propraĵo socia”. Precize tia ĝi estis kaj estas konsiderata de tiu internacia kolektivo, kiu ĝin akceptis ne por

eksperimente aŭ lude pasigi la tempon dum ripozo neniofarado, sed por utiligi ĝin en siaj internaciaj rilatoj.

Laŭ tiu korekta principo la lingvo efektive evoluis “per tiu sama natura vojo”, per kiu evoluas “ĉiu alia lingvo”, kiel diris Zamenhof en la jaro 1910. Sed li povis prave konstati jam en 1908: “Nia lingvo konstante pli riĉiĝas kaj elastiĝas. Iom post iom konstante aperas novaj vortoj kaj formoj, unuj fortikiĝas, aliaj ĉesas esti uzataj. Ĉio fariĝas kviete, senskue kaj eĉ nerimarkeble”. De tiam laŭ la sama maniero la lingvo plue konsiderinde evoluis kaj samtempe fortikiĝis ĝia interna unueco kaj kohereco pro la ampleksiĝo kaj daŭra multobligado de ĉiaspecaj internaciaj kontaktoj inter ĝiaj uzantoj.

3. Sendube, la lingvaj malfacilaĵoj troviĝas en la radikoj mem de la ideo de komuna supernacia lingvo. Sed tiuj malfacilaĵoj fariĝas objektivaj obstakloj kaj sentiĝas kiel tiaj ĝuste tial, ĉar oni ekkonceptas la homaron kiel principe unuecan kaj la mondon kiel principe tutecan. Animo delikata kiel tiu de Zamenhof ne povis ne eksenti tion, des pli ke li naskiĝis, edukiĝis kaj vivis en medio plurnacia, saturita de reciprokaj intergentaj antagonismoj. Tute nature, do, li enspiris en la lingvon spiriton de humaneco kaj internaciismo. Ankaŭ tiurilate lia subjektiva penso harmonie akordis kun la objektivaj formiĝantaj kondiĉoj.

Jam en la jaro 1878, kiam Lazaro Ludoviko estis ankoraŭ lernanto en gimnazio, li kaj liaj junaj kolegoj entuziasme kantis en la unua, ankoraŭ ne ellaborita projekto de komuna lingvo:

*Malamikete de las nacjes
Kadó kadó, jam temp' está.*

Malamikeco de la nacioj falu, falu, jam tempo estas! Por Zamenhof komuna tuthoma lingvo neniam estis celo al si mem, sed unu el la plej gravaj rimedoj por forigi la miskomprenojn, suspektojn kaj malamon inter la popoloj, por krei kondiĉojn de interkompreniĝo kaj reciproka respektado. La esenco de tiu ideo estas koncize esprimita en unu sola simpla frazo, kiun li eldiris en sia rimarkinda parolado en Bulonjo-sur-Maró tiun gloran tagon de la jaro 1905, kiam la unuan fojon en la historio de la homaro homoj de diversaj nacioj interkompreniĝis per komuna supernacia lingvo: “Ni konsciis bone la tutan gravecon de la hodiaŭa tago, ĉar hodiaŭ inter la gastamaj muroj de Bulonjo-

sur-Maró kunvenis ne Francoj kaj Angloj, nek Rusoj kun Poloj, sed homoj kun homoj”.

Zamenhof tamen ne supertaksis la rolon de la lingvo, kiel kelkfoje neinformitaj personoj klopodas kredigi. En Ĝenevo, en 1906, li precizigis:

“Ni ne estas tiel naivaj, kiel pensas pri ni kelkaj personoj: ni ne kredas, ke neŭtrala fundamento faros el la homoj anĝelojn; ni scias tre bone, ke la homoj malbonaj ankaŭ poste restos malbonaj; sed ni kredas, ke komuniĝado kaj konatiĝado sur neŭtrala fundamento forigos almenaŭ la grandan amason de tiuj bestaĵoj kaj krimoj, kiuj estas kaŭzataj ne de malbona volo, sed simple de sinnekonado kaj de devigata sinaltrudado”.

La humaneca internaciismo — hodiaŭ praktikata kaj flegata en sia plej pura formo inter la personoj parolantaj la Internacian Lingvon — estis kaj estas potenca idea fono de la lingvo. Ĝi donis al la Internacia Lingvo koron kaj animon, tute

specialan karakteron kaj apartan fizionomion. Kaj sen tiuj neniuj lingvo povas vivi, kreski kaj maturiĝi.

La tri tuŝitaj elementoj kaŭzis la plenan sukceson de Esperanto el lingva vidpunkto. Ili estas unu el la garantioj por la plua disvastiĝo kaj evoluo de la Internacia Lingvo, por ĝia ĉam pli ampleksa apliko en la internaciaj rilatoj, por ĝia estonteco. Tia efektive *internacia* lingvo estas samtempe baza rimedo de integriĝo en supera homara tuto, sed tiel ke samtempe estu konservitaj la individuecoj de ĉiuj nacioj, de la naciaj kulturaj valoroj kaj de iliaj plej grandaj trezoroj: la naciaj lingvoj.

Cento da placoj kaj stratoj tra la mondo hodiaŭ portas la nomon de D-ro L. L. Zamenhof. Monumentoj estas starigitaj al li en diversaj lokoj. Ne plu ekzistas enciklopedio aŭ serioza lingvistika verko, kiu ne menciis la iniciatinton — kiel li mem sin nomis — de la Internacia Lingvo. Ofte oni diras, ke tiu aŭ alia grandulo de la spirito vivas plue tra la daŭra valoro de sia verko.

Sed se pri iu tiu diro estas ĝusta, tiam certe unuavice pri Zamenhof. Ĉar li plue ekzistas kaj ekzistos en la estonteco tra la lingvo, kies fundamentojn lia genio donacis al la homaro kaj kiu hodiaŭ vivas en la abunda kaj daŭre kreskanta tutmonda literaturo, en la gazetaro kaj revuoj, sur la ondoj de radio kaj ekranoj de televido, en kongresoj kaj konferencoj, en internaciaj amikaj rondoj kaj eĉ en familioj, sur la lipoj de miloj kaj miloj da personoj tra la mondo, alportante tien, kien ĝi penetris, almenaŭ iom de tiu bonvolemo, kiu enspiris en ĝin la nobleco de homo kun granda animo kaj profunda menso el Bjalistoko. Jes, monumentoj estas starigitaj al Zamenhof, sed la plej grandan kaj la plej belan monumenton li starigis al si mem per sia verko.

Tio ĉi estas elĉerpaĵo el la *Memorlibro pri la Zamenhof-Jaro*, eldonita en 1960 (UEA), el la privata kolekto de Frans Jahger.

James Lieberman

En ĉi tiu puzlo ĉiuj vortoj estas prenitaj de la poemo de Zamenhof "Ho, Mia Kor'".

Horizontale

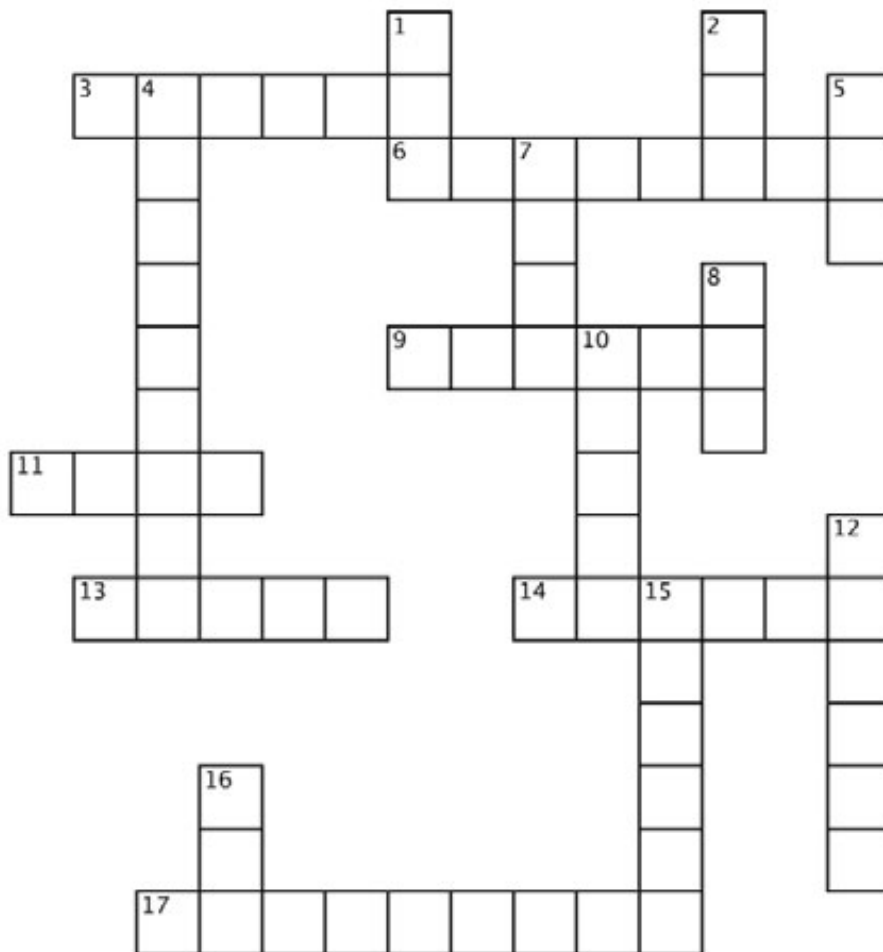
- 3. Grava, determina.
- 6. Ĉiutaga neferia afero.
- 9. Kie troviĝas la mamoj.
- 11. Ne lasi.
- 13. Daŭra, ne kurta.
- 14. Kiam io ne mankas estas...
- 17. Pace.

Vertikale

- 1. Prefikso, ne?
- 2. De la aŭtoro mem.
- 4. Aŭtoro, doktoro...
- 5. Io centra, enda: poezie.
- 7. Kaŭzi sonon, eble vundon (imperative).
- 8. Ne ĉi tie.
- 10. Ek, supren!
- 12. Gajnos, atingos.
- 15. Kun plezuro, sen streĉo.
- 16. Temp-mezur'

(la respondoj al tiu ĉi krucvortenigma troviĝos en la sekva numero)

KORO VERDA

New from the Book Service

**DICCIONARIO AMIKA VORTARO ESPAÑOL-ESPERANTO ES-
PERANTO-HISPANA.** *Miguel
GUTIÉRREZ ADÚRIZ.* Very useful

“pocket”-sized dictionary, for Spanish speakers. Includes correlatives, affixes, other tables. Contents are based on de Diego’s *Gran diccionario Español-
Esperanto* and the *Nova plena ilustrita vortaro de Esperanto*. 2007. 450p. 170x110. Paper. Spain. ISBN 84-920931-5-3.

DIC004

\$22.70

**ESPERANTO, EL: LENGUA Y
CULTURA.** *Antonio VALÉN.* El

desconocimiento general sobre el Esperanto – incluso entre los lingüistas – resulta sorprendente en un país que, como el nuestro, cuenta con unos diez mil hablantes de esta lengua. El presente informe nace con la vocación de suplir esta carencia mediante datos concisos, pero completos y rigurosamente verificables. Para facilitar una consulta más rápida del libro, se ha incluido un resumen al final de cada capítulo. 2004. 191p. 210x130. Paper. Spain. ISBN 84-920931-4-5.

ESP055

\$22.70

FLAVA HUNDO, LA. *Georges
SIMENON.* Trans. by Daniel Luez.

One of the earliest novels, dating from 1931, in the enduring and popular series about French detective Inspector Maigret. 2007. 120p. 200x140. Paper. Russia.

FLA004

\$16.40

**HISTORIO POR MALFERMI ES-
TONTTECON.** *Various authors.*

Trans. by an international committee. A textbook of the modern history of China, Japan and Korea, primarily covering the period from the middle 19th century to the end of World War II, and ending with a

chapter on “Tasks for Peace in East Asia in the 21st Century”. Emphases in this book are not the usual ones that one finds in textbooks of the same period in Japanese – and American – schools. An indispensable companion for the individual who wants to understand the background of a region that is important today and is going to be increasingly important in the new century. 2007. 248p. 255x190. Paper. China. ISBN 978-7-119-04842-0.

HIS012

\$23.00

MAKAKO KAJ ANTONO. *Alfredo
GÓMEZ CERDÁ.* Trans. and color

illustrations by Pedro Ullate López. Children’s tale of two friends who work together in a freight train. Includes table of 271 interesting words found in the story. 2005. 64p. 190x130. Paper. Spain. ISBN 84-609-6107-9.

MAK001

\$18.20

**MASTRO DE L’ RINGOJ, LA. J. R.
R. TOLKIEN.** Trans. by William

Auld. 2nd edition. The English fantasy trilogy that triggered the current global enthusiasm for fantasy. In three volumes (*La kunularo de l’ ringo*, *La du turegoj* and *La reveno de la reĝo*) the story recounts the adventure of two young hobbits setting out to destroy a ring of power which will, if allowed to fall into the wrong hands (and all hands are wrong hands, as the story shows), lead to the enslavement of Middle Earth. This new edition has been shorn of typos and some mistranslations have been corrected. 2007. 464+368+328p. 200x140. Paper. Russia.

MAS004

\$102.40

TIELAS VIVO. *Kore.* Eleven new songs and six older ones from this

European group. The disk also includes MP3s of the titles and a short MPEG videofilm of Kore in studio. There is a booklet containing the lyrics. Titles included are: Nova ŝanco (3:20); Karulino (2:57); Laŭ mi (3:15); Promeso via (4:00); La festo (2:31); Muzik’ (3:11); Pro mi (2:57); Stelo (3:27); Tielas vivo (3:22); Ni kuŝas ĉe ni (2:42); Mi brilu plu (Queen, with permission) (3:44); Bonan vojaĝon (4:01); Pro lucifer’ (4:39); Drag queen (4:43); Jen la provoso (4:09); Nova viv’ (4:20); Spegulo (3:32). 2007. CD: 57’06”. France.

TIE005

\$29.30

All books listed can be ordered: by mail from ELNA, PO Box 1129, El Cerrito CA 94530; by telephone at (510) 653-0998; by fax from (510) 653-1468; or through our website at <https://esperantousa.hypemart.net/butiko/butiko.cgi>. For phone, fax or website orders, be sure to include a credit-card number. For some titles with multiple stories or songs, more complete information about contents can be found at our website. If a title is out of stock at the time of ordering, you will be back-ordered and later charged at the time the title is shipped. Thanks largely to fluctuations in the value of the dollar versus other currencies, all prices are subject to change without notice.

“Tielas Vivo will have a wide appeal to many tastes”

Thomas Alexander

Jazz, pop, soft rock with a funky kick, catchy melodies, sweet harmonies, well arranged with fun rhythms. Music is, in the final analysis, a matter of personal taste which cannot be put into words. Nevertheless, I am confident in saying that Kore's new album, *Tielas Vivo*,

will have a wide appeal to many tastes. They even say so themselves in the impressive, trilingual, full color, 16 page liner notes booklet:

“Kore shines by a linguistic, musical, and vocal originality which is otherwise totally missing from the music scene today.”

Such apparently shameless self-flattery can be forgiven in the light of the first track “Nova Ŝanco” which tells of a passion for music, and the joy which can come from a successful collaboration – and the track moves, moves with a variety of organic sounds: acoustic-electric guitar, natural-sounding drums, fine singing with fine harmony. If you like simply to dance or swing to the music this track will move

you. Those with more sophisticated tastes will appreciate the way the musical backdrop changes through the song.

Without a doubt, this is one of *Kore's* greatest strengths, and they carry it through several of the tracks. At any time, the band will drop

out seamlessly and the listener is treated to any of a variety of sounds, often just the acoustic-electric guitar. I could listen to the two-guitar introduction of “Laŭ mi” all day long, but it's not even 10 seconds in when the drums jump on bringing in the rest of the band and we're ready to bop again. Oh, there's that acoustic guitar taking center stage, and the band jumps in one more time. Turn it up!

In addition to this funk-up soft rock, there are two ballads and a handful of harder numbers. My favorite of the ballads is “Promeso Via”, in which Kris Spitzer shows off his fine voice accompanied by piano. None of the harder numbers are among my

favorites, but I fully expect that some will disagree with me here, which, again, is why I think this music will have wide appeal.

The amount of “extras” on this disk is also impressive. First, there are 17 full-length tracks, most new but some are updated versions of earlier songs by *Kore*, roughly an hour of music, then there's the liner notes and CD ROM features including a few extra tracks, karaoke tracks for all the songs, and a five minute video recording.

The complete lyrics are available in the extensive liner notes. This is a great aid in picking out what is being said. (I found some tracks easier than others to follow lyrically.) The songs cover a variety of topics – music, love, life, *movado* – nothing you wouldn't want to sing out loud in front of your grandmother or grandchild. They go well with the music but would probably not stand on their own as poetry. There are too many *adasismoj*, identities, and other pseudo-rhymes, along with an occasional mis-accented word. (I wondered what “nebuloregaso” was, but the booklet indicated he was singing “nebuloregas” and not “nebuloregas”.) We should demand more from our poets, but this is not poetry, but music, and as such, it has a lot going for it. Definitely worth a listen.

Literatura Almanako

William R. Harmon

Ekde tre lastatempe haveblas nova eldonaĵo de Mondial, Novjorko, titolita *Beletra Almanako N-ro 1 (Septembro 2007)*. Ekde la unua vido mi ektaksis ĝin alte, pro tio ke ĝi estas bele kaj sekure bindita en plasta kovrilo, kun enhava kaj aŭtora informo – kaj bildo de saltpreta kato Dorian – sur la kovrilo. *Beletra Almanako N-ro 1* enhavas 176 paĝojn, en kiuj prezentas sin al la leganto vera aro da riĉaĵoj: prozo, poezio, eseoj, recenzoj kaj raporto pri beletraj konkursoj.

La aŭtoroj estas (por doni al vi guston): Jorge Camacho, Probal Daŝgupto, István Ertl, Tacuo Huĝimoto, Dimitrije Janičić, Edwin de Kock, Mao Zifu, Mauro Nervi, Ionel Oneç, Baldur Ragnarson, Humphrey Tonkin...

Mi hazarde malfermis la libron sur paĝo

53 kaj tie trovis prozaĵon de la fama islanda verkisto Haldór Laxness, tradukita de Baldur Ragnarsson: “Kiam Ferdinando estis pafita.” Ĝi estas ĉapitro el la granda romano de Laxness *Sendependaj homoj*. Kaj ĝi komenciĝas per alineo de nur unu frazo de 156 vortoj! Verŝajne tio estis tiel verkita por kapti la atenton de la komenco, ĉar tiom longaj frazoj ne aperas poste. La lingvaĵo de la prozaĵo estas iom stranga, iom ekzotika, tamen en perfekta Esperanto kaj ege ĝuebla.

La enkonduka “Sinprezentado” de Jorge Camacho klarigas la kialon por la *Beletra Almanako*, kaj indas citi tie ĉi: “Fine de la pasinta jaro, la kultura panoramo de Esperantujo prezentis klarajn signojn de stagno. Pluraj personoj sentis kaj esprimis la bezonon je nova internacia literatura revuo, tamen neniu trovis la tempon aŭ la

kondiĉojn maturaj por lanĉo de kajero monata aŭ du-monata. Anstataŭe burĝonis la ideo publikigi libroforman Beletran Almanakon sen regula, deviga aperitrimo... BA komence aperos unu- aŭ du-foje jare. Ĝi enhavos diversajn rubrikojn: poezio, prozo fikcia aŭ nefikcia, eseoj, recenzoj, intervjuo, leteroj, debato ktp., originale kaj traduke; principe lige al beletro, sed eventuale ankaŭ al aliaj bel-arto kiel kino aŭ muziko, kaj foje eĉ pri t.n. movadaj temoj.”

Enestas tri eroj kiujn verkis usonaj esperantistoj: prozaĵo *Ruĝvela ŝipo* de Tim Westover kiu gajnis unuan premion en la Belartaj Konkursoj de UEA en 2007, en la kadro de prozo; teatraĵo *Koroj en mallumo* – erotika melodramo de Brian E. Drake kiu gajnis la duan premion en la kadro teatraĵoj; originala prozo de Den Drown, *Florbrasikoj kaj aligatoroj*.

Beletra Almanako N-ro 1 estas aĉetebla de la libroservo de Esperanto-USA, ĉe www.esperanto-usa.org kontraŭ \$13.30, plus \$2.75 por sendokosto.

Noto: Alia, pli ampleksa recenzo troveblas ĉe <http://esperanto-usa.org/eo/node961>.

Esperantaj Vojaĝoj 2007-2008

Lusi Harmon

ELNA fariĝis Esperanto-USA dum nia kongreso en Tiĥuano, Meksiko 27-30-a de julio, 2007. Unu el la vidindaĵoj de la meksika flanko de la landlimo estas “la muro” kiu “protektas” nin de meksikaj enmigraĵoj.

La supra foto montras Arlyn Kerr kaj Amanda Higley Schmidt kun filino Aŭtuno rigardantaj la muron. Sube sur la trotuaro videblas Filipino Dorcas kaj lia fianĉino, Beth Magallon, promenante al la fino de la muro en la Pacifika Oceano. En la malsupra foto – travebla muro permesas al aliaj esperantistoj (Karen Klahr, Anna kaj Larry Bennet, Mar Cardenas, Robert Burgess kaj Allan Boschen) vidi kiel aspektas Usono de meksika vidpunkto. La suno brilas, la bela plaĝo invitas, sed la “border patrol” kun fortaj armiloj (AK-47’s) reprezentas la dividon inter niaj du landoj.

La 92-a Universala Kongreso okazis en Jokohamo, Japanio, de la 4-a ĝis la 11-a de aŭgusto. Ĝi estis kompare malgranda sed bonege organizita, en belega urbo, kaj ne tro multekosta. El Usono aliĝis nur 12 partoprenantoj: George Baker, Joel Brozovsky, Marta Cardenas, Francisco Cruzley, Ron Glossop, Lusi kaj Bill Harmon, Frans kaj Dorothy Jahger, Lubov Kepuladze-Moreyno, kaj Humphrey Tonkin. Iom hontinde, malpli ol duono de la aliĝintoj venis de ekster Japanio. Tim Westover gajnis la unuan premion en la Belartaj Konkursoj por lia prozo, “Ruĝvela Ŝipo”.

La novelektita estraro de UEA estas in-

terese mult-talenta kaj multnacia: D-ro Probal Daŝgupta, Hinda Unio: Prezidanto (kunordigo, ĝenerala planado); S-ro Ranieri Clerici, Italio: Vicprezidanto (eksteraj rilatoj); S-ino Claude Nourmont, Luksemburgio: (kulturo,

S. BREWER (HTTP://FLICKR.COM/PHOTOS/LIMAKO)

edukado, kongresoj); S-ino Barbara Pietrzak, Pollando: Ĝenerala Sekretario (informado); S-ino Loes Demmendaal, Nederlando: Estrarano (financoj, administrado, TEJO); S-ro Hori Yasuo, Japanio: Estrarano (landa kaj regiona agado); S-ro Jose Antonio Vergara, Ĉilio: Estrarano (fakaj kaj scienca agado).

La venonta usona landa kongreso okazos en Montrealo, Kebekio, 11-14-an de julio, 2008. Samloke, kaj preskaŭ samtempe, okazos TAKE, Tut-Amerika Kongreso de Esperanto. Nia estraro kunvenos tutan tagon la 11-an kaj la interkona vespero por ambaŭ kongresoj okazos sabaton la 12-an. Ni havos niajn proprajn laborkunsidojn aparte. Montrealo kaj la Universitato de Kebekio ofertas malmultekostajn loĝejojn.

S. BREWER (HTTP://FLICKR.COM/PHOTOS/LIMAKO)

La temo estas: Ekosistemoj, Lingvoj, Kulturoj. Diverseco por daŭripova evoluigo en la Amerikoj. Okazos serio de prelegoj kaj tri- aŭ kvartaga “praktikumo” por pli konkrete studi la problemaron kaj, interalie, ĝian signifon por esperantistoj. Ne mankos kulturaj kaj klerigaj programoj, ekskursoj ktp.

Tuj post la komuna Esperanto-USA-kongreso/TAKE, la 93-a Universala Kongreso okazos en Roterdamo la 19-26-an de julio. Eblas flugi al Montrealo kaj de tie flugi al Amsterdamo/Roterdamo kaj reflugi hejmen el Eŭropo sen reiri tra Montrealo. Pli da detaloj haveblos fine de la venonta monato, ĉar mi planas iri al Roterdamo en novembro.

Nepre nun kontrolu ke viaj pasportoj estos validaj por ambaŭ kongresoj. Aliĝiloj kaj helpoj por viaj planoj troviĝos ĉe:

Esperanto Vojaĝ-Servo

1824 Euclid Avenue

Berkeley CA 94709

510-531-8393 fax:510-531-0152

LusiHarmon@aol.com

Esperanto-USA
PO Box 1129
El Cerrito CA 94530

Non-Profit Org
US POSTAGE
PAID
Leesburg FL
Permit # 1040